

Úřední věstník

Evropské unie

L 57

České vydání

Právní předpisy

Svazek 54

2. března 2011

Obsah

II *Nelegislativní akty*

MEZINÁRODNÍ DOHODY

- ★ Rozhodnutí Rady 2011/133/SZBP ze dne 21. února 2011 o podpisu a uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Černou Horou o rámci pro účast Černé Hory na operacích Evropské unie pro řešení krizí 1

Dohoda mezi Evropskou unií a Černou Horou o rámci pro účast Černé Hory na operacích Evropské unie pro řešení krizí 2

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise (EU) č. 201/2011 ze dne 1. března 2011 o vzoru prohlášení o shodě s povoleným typem železničního vozidla ⁽¹⁾ 8

- ★ Nařízení Komise (EU) č. 202/2011 ze dne 1. března 2011, kterým se mění příloha I nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, pokud jde o definici produktů rybolovu, a kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 1010/2009, pokud jde o formuláře pro předběžné oznámení, hodnotící kritéria pro přístavní inspekce a uznané systémy dokumentace úlovků přijaté regionálními organizacemi pro řízení rybolovu 10

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 203/2011 ze dne 1. března 2011 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 19

Cena: 4 EUR

(Pokračování na následující straně)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

SMĚRNICE

- ★ **Směrnice Komise 2011/18/EU ze dne 1. března 2011, kterou se mění přílohy II, V a VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES o interoperabilitě železničního systému ve Společenství ⁽¹⁾** 21

ROZHODNUTÍ

2011/134/EU:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 24. března 2010 C 4/03 (ex NN 102/02) o státní podpoře, kterou Itálie poskytla společnosti WAM SpA (oznámeno pod číslem dokumentu C(2010) 1711 cor.) ⁽¹⁾** 29

2011/135/EU:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 1. března 2011 o prodloužení platnosti rozhodnutí 2009/251/ES, kterým se členským státům ukládá povinnost zajistit, aby výrobky obsahující biocid dimethyl-fumarát nebyly uváděny nebo dodávány na trh (oznámeno pod číslem K(2011) 1174) ⁽¹⁾** 43

DOPORUČENÍ

2011/136/EU:

- ★ **Doporučení Komise ze dne 1. března 2011 o pokynech pro uplatňování pravidel ochrany údajů v systému pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (CPCS)** 44

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

- ★ **Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 100 – Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel z hlediska zvláštních požadavků na elektrické výkonové propojení** 54

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY 2011/133/SZBP

ze dne 21. února 2011

o podpisu a uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Černou Horou o rámci pro účast Černé Hory na operacích Evropské unie pro řešení krizí

RADA EVROPSKÉ UNIE,

Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 37 této smlouvy, a na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 218 odst. 5 a 6 této smlouvy,

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné podepsat dohodu zavazující Unii.

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (dále jen „vysoká představitelka“),

Článek 3

Dohoda bude prováděna prozatímně ode dne podpisu až do dokončení postupů vedoucích k jejímu uzavření ⁽¹⁾.

vzhledem k těmto důvodům:

Článek 4

Předseda Rady učiní jménem Unie prohlášení podle čl. 16 odst. 1 dohody.

(1) Podmínky účasti třetích států na operacích Evropské unie pro řešení krizí by měly být stanoveny v dohodě, která stanoví rámec pro takovou případnou budoucí účast, a nikoli vymezeny pro každou jednotlivou operaci samostatně.

Článek 5

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

(2) Poté, co Rada dne 26. dubna 2010 přijala rozhodnutí, kterým dala zmocnění zahájit jednání, sjednala vysoká představitelka Dohodu mezi Evropskou unií a Černou Horou o rámci pro účast Černé Hory na operacích Evropské unie pro řešení krizí (dále jen „dohoda“).

(3) Dohoda by měla být schválena,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

V Bruselu dne 21. února 2011.

Článek 1

Dohoda mezi Evropskou unií a Černou Horou o rámci pro účast Černé Hory na operacích Evropské unie pro řešení krizí (dále jen „dohoda“) se schvaluje jménem Unie.

Za Radu
předsedkyně
C. ASHTON

⁽¹⁾ Datum podpisu dohody zveřejní generální sekretariát Rady v Úředním věstníku Evropské unie.

PŘEKLAD

DOHODA

mezi Evropskou unií a Černou Horou o rámci pro účast Černé Hory na operacích Evropské unie pro řešení krizí

EVROPSKÁ UNIE

na jedné straně a

ČERNÁ HORA

na straně druhé,

(dále jen „strany“),

vzhledem k těmto důvodům:

Evropská unie (EU) může rozhodnout o podniknutí kroků v oblasti řešení krizí.

EU rozhodne o přizvání třetích států k účasti na operacích EU pro řešení krizí.

Podmínky účasti Černé Hory na operacích EU pro řešení krizí by měly být stanoveny v dohodě, kterou se stanoví rámec pro tuto případnou budoucí účast, spíše než vymezeny pro každou jednotlivou operaci samostatně.

Takovou dohodou by neměla být dotčena rozhodovací samostatnost EU a neměla by být předjímana individuální povaha rozhodnutí Černé Hory o účasti na operacích EU pro řešení krizí.

Taková dohoda by se měla týkat pouze budoucích operací EU pro řešení krizí a neměly by jí být dotčeny případné stávající dohody, kterými se řídí účast Černé Hory na operacích EU pro řešení krizí, které již probíhají,

SE DOHODLY TAKTO:

ODDÍL I

OBEZNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Rozhodnutí o účasti

1. Na základě rozhodnutí Evropské unie (EU) přizvat Černou Horu k účasti na operaci EU pro řešení krize a poté, co se Černá Hora rozhodne se operace zúčastnit, poskytne Černá Hora EU informace o svém navrhovaném příspěvku.

2. Příspěvek Černé Hory posuzuje EU v konzultaci s Černou Horou.

3. EU poskytne Černé Hoře co nejdříve předběžné informace o pravděpodobném příspěvku Černé Hory na společné náklady operace s cílem pomoci Černé Hoře s přípravou nabídky.

4. EU sdělí výsledek posouzení Černé Hoře dopisem s cílem zajistit účast Černé Hory v souladu s touto dohodou.

Článek 2

Rámec

1. Černá Hora se přidruží k rozhodnutí Rady, kterým Rada Evropské unie rozhodne o uskutečnění operace EU pro řešení krize, a ke všem dalším rozhodnutím, kterými Rada Evropské unie rozhodne o prodloužení operace EU pro řešení krize, v souladu s touto dohodou a veškerými nutnými prováděcími opatřeními.

2. Příspěvkem Černé Hory k operaci EU pro řešení krize není dotčena rozhodovací samostatnost EU.

Článek 3

Postavení personálu a sil

1. Postavení personálu vyslaného Černou Horou v rámci civilní operace EU pro řešení krize nebo postavení sil přidělených Černou Horou v rámci vojenské operace EU pro řešení krize se řídí případnou dohodou o postavení mise nebo sil uzavřenou mezi EU a státem nebo státy, v nichž se operace uskutečňuje.

2. Postavení personálu přiděleného k velitelství nebo k velícím složkám umístěným mimo stát nebo státy, v nichž se operace EU pro řešení krize uskutečňuje, se řídí ujednáním mezi dotyčným velitelstvím a velícími složkami a Černou Horou.

3. Aniž je dotčena dohoda o postavení sil nebo mise podle odstavce 1, vykonává Černá Hora soudní pravomoc nad svým personálem, který se účastní operace EU pro řešení krize.

4. Černá Hora vyřizuje veškeré nároky vzniklé v souvislosti se svou účastí na operaci EU pro řešení krize, které některý z členů jejího personálu vznese nebo které se jej týkají. Černá Hora je příslušná pro zahájení řízení, zejména soudního nebo kárného, proti kterémukoli členu jejího personálu v souladu se svými právními předpisy. Vzor tohoto prohlášení je připojen k této dohodě.

5. Strany souhlasí s tím, že se navzájem zřeknou veškerých nároků, vyjma nároků ze smluv, v případě škody, ztráty nebo zničení majetku vlastněného/provozovaného kteroukoli stranou, nebo v případě zranění nebo smrti členů personálu jakékoli strany, vyplývající z výkonu jejich úředních povinností v souvislosti s činnostmi v rámci této dohody, s výjimkou případu hrubé nedbalosti nebo svěvolného jednání.

6. Černá Hora se zavazuje učinit při podpisu této dohody prohlášení o vzdání se nároků na náhradu škody vůči kterémukoli státu, který se účastní operace EU pro řešení krize, již se Černá Hora účastní.

7. EU se zavazuje zajistit, že její členské státy učiní při podpisu této dohody prohlášení o vzdání se nároků na náhradu škody v souvislosti s jakoukoli budoucí účastí Černé Hory na operaci EU pro řešení krize.

Článek 4

Utajované informace

V souvislosti s operacemi EU pro řešení krizí se použije dohoda mezi vládou Černé Hory a EU o bezpečnosti utajovaných informací, uzavřená v Bruselu dne 13. září 2010.

ODDÍL II

USTANOVENÍ O ÚČASTI NA CIVILNÍCH OPERACÍCH PRO ŘEŠENÍ KRIZÍ

Článek 5

Personál vyslaný v rámci civilní operace EU pro řešení krize

1. Černá Hora zajistí, aby její personál vyslaný v rámci civilní operace EU pro řešení krize plnil své poslání v souladu s

a) rozhodnutím Rady a následnými změnami podle čl. 2 odst. 1;

b) operačním plánem;

c) prováděcími opatřeními.

2. Černá Hora včas uvědomí vedoucího mise civilní operace EU pro řešení krize (dále jen „vedoucí mise“) a vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (dále jen „vysoký představitel“) o veškerých změnách svého příspěvku k civilní operaci EU pro řešení krize.

3. Personál vyslaný v rámci civilní operace EU pro řešení krize podstoupí lékařskou prohlídku a očkování a příslušný orgán Černé Hory jim vystaví osvědčení o zdravotní způsobilosti. Personál vyslaný v rámci civilní operace EU pro řešení krize předloží kopii tohoto osvědčení.

Článek 6

Linie velení

1. Personál vyslaný Černou Horou plní své úkoly a jedná pouze v zájmu civilní operace EU pro řešení krize.

2. Veškerý personál zůstává zcela pod velením vlastních vnitrostátních orgánů.

3. Vnitrostátní orgány odevzdají operativní velení EU.

4. Vedoucí mise přebírá odpovědnost a vykonává velení a řízení civilní mise EU pro řešení krize v místě působení.

5. Vedoucí mise velí civilní operaci EU pro řešení krize a zajišťuje její běžné řízení.

6. Černá Hora má v souladu s právními nástroji uvedenými v čl. 2 odst. 1 ve vztahu k běžnému řízení operace stejná práva a povinnosti jako členské státy EU, které se operace účastní.

7. Vedoucí mise je příslušný pro kázeňský dohled nad personálem civilní operace EU pro řešení krize. V případě potřeby vykoná kázeňská opatření příslušný vnitrostátní orgán.

8. Černá Hora určí styčnou osobu národního kontingentu pro zastupování svého kontingentu v operaci. Styčná osoba národního kontingentu podává vedoucímu mise zprávy o vnitrostátních záležitostech a odpovídá za běžnou kázeň v kontingentu.

9. Rozhodnutí o ukončení operace přijme EU po konzultaci s Černou Horou, pokud Černá Hora ke dni ukončení operace stále přispívá k civilní operaci EU pro řešení krize.

Článek 7

Finanční hlediska

1. Aniž je dotčen článek 8, Černá Hora nese veškeré náklady spojené se svou účastí na operaci kromě provozních nákladů, jak je stanoveno v operativním rozpočtu operace.

2. V případě smrti, zranění, ztráty nebo škody způsobené fyzickým nebo právnickým osobám státu nebo států, v nichž se operace uskutečňuje, zaplatí Černá Hora, jakmile je zjištěna její odpovědnost, náhradu škody za podmínek stanovených v příslušné dohodě o postavení mise podle čl. 3 odst. 1.

Článek 8

Příspěvek do operativního rozpočtu

1. Černá Hora přispívá na financování operativního rozpočtu civilní operace EU pro řešení krize.

2. Finanční příspěvek Černé Hory do operativního rozpočtu se vypočte podle toho z níže uvedených vzorců, jehož výsledkem je nižší částka:

a) podíl referenční částky, který odpovídá poměru HND Černé Hory k celkovému HND všech států přispívajících do operativního rozpočtu operace, nebo

b) podíl referenční částky pro operativní rozpočet, který odpovídá poměru počtu pracovníků z Černé Hory účastnících se operace k celkovému počtu pracovníků ze všech států účastnících se operace.

3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 nepřispívá Černá Hora na financování denních dávek vyplácených personálu členských států EU.

4. Bez ohledu na odstavec 1 EU zpravidla osvobodí Černou Horu od poskytování finančních příspěvků na konkrétní civilní operaci EU pro řešení krize, pokud

a) EU rozhodne, že Černá Hora poskytuje významný příspěvek, který je pro tuto operaci zásadní, nebo

b) HND na obyvatele Černé Hory nepřesahuje HND na obyvatele žádného členského státu EU.

5. Vedoucí mise a příslušné správní orgány Černé Hory podepíší dohodu o způsobu platby příspěvků Černé Hory do operativního rozpočtu civilní operace EU pro řešení krize. Tato dohoda obsahuje mimo jiné ustanovení o:

a) dotyčné částce;

b) způsobu platby finančního příspěvku;

c) kontrolním postupem.

ODDÍL III

USTANOVENÍ O ÚČASTI NA VOJENSKÝCH OPERACÍCH PRO ŘEŠENÍ KRIZÍ

Článek 9

Účast na vojenské operaci EU pro řešení krize

1. Černá Hora zajistí, aby její síly a personál účastnících se vojenské operace EU pro řešení krize plnily své poslání v souladu s:

a) rozhodnutím Rady a následnými změnami podle čl. 2 odst. 1;

b) operačním plánem;

c) prováděcími opatřeními.

2. Personál vyslaný Černou Horou plní své úkoly a jedná pouze v zájmu vojenské operace EU pro řešení krize.

3. Černá Hora včas informuje velitele operace EU o veškerých změnách své účasti na operaci.

Článek 10

Linie velení

1. Všechny síly a personál účastníci se vojenské operace EU pro řešení krize zůstávají zcela pod velením vlastních vnitrostátních orgánů.

2. Vnitrostátní orgány odevzdají operativní a taktické velení nebo kontrolu svých sil a personálu veliteli operace EU, který je oprávněn delegovat svou pravomoc.

3. Černá Hora má ve vztahu k běžnému řízení operace stejná práva a povinnosti jako členské státy EU, které se operace účastní.

4. Po konzultacích s Černou Horou může velitel operace EU kdykoli požádat o zrušení příspěvku Černé Hory.

5. Černá Hora jmenuje vysokého vojenského zástupce jako zástupce svého národního kontingentu ve vojenské operaci EU pro řešení krize. Vysoký vojenský zástupce konzultuje s velitelem sil EU všechny záležitosti, které mají vliv na operaci, a odpovídá za běžnou kázeň v černohorském kontingentu.

Článek 11

Finanční hlediska

1. Aniž je dotčen článek 12, nese Černá Hora veškeré náklady spojené se svou účastí na operaci kromě nákladů, které jsou předmětem společného financování, jak je stanoveno v právních nástrojích uvedených v čl. 2 odst. 1 a v rozhodnutí Rady 2008/975/SZBP ze dne 18. prosince 2008 o vytvoření mechanismu pro správu financování společných nákladů operací Evropské unie v souvislosti s vojenstvím nebo obranou (Athena) ⁽¹⁾.

2. V případě smrti, zranění, ztráty nebo škody způsobené fyzickým nebo právnickým osobám státu nebo států, v nichž se operace uskutečňuje, zaplatí Černá Hora, jakmile je zjištěna její odpovědnost, náhradu škody za podmínek stanovených v příslušné dohodě o postavení sil podle čl. 3 odst. 1.

Článek 12

Příspěvek na společné náklady

1. Černá Hora přispívá na financování společných nákladů vojenské operace EU pro řešení krize.

2. Finanční příspěvek Černé Hory do operativního rozpočtu se vypočte podle toho z níže uvedených dvou vzorců, jehož výsledkem je nižší částka:

- podíl společných nákladů, který odpovídá poměru HND Černé Hory k celkovému HND všech států přispívajících na společné náklady operace, nebo
- podíl společných nákladů, který odpovídá poměru počtu pracovníků z Černé Hory účastnících se operace k celkovému počtu pracovníků ze všech států účastnících se operace.

Použije-li se vzorec podle prvního pododstavce písm. b) a pokud Černá Hora přiděluje personál pouze k velitelství operace nebo sil, použije se poměr jejího personálu k celkovému počtu pracovníků daného velitelství. V ostatních případech se použije poměr veškerého personálu přiděleného Černou Horou k celkovému personálu operace.

3. Bez ohledu na odstavec 1 EU zpravidla osvobodí Černou Horu od poskytování finančních příspěvků na společné náklady konkrétní vojenské operace EU pro řešení krize, pokud:

- EU rozhodne, že Černá Hora významně přispívá k prostředkům nebo kapacitám, které jsou pro tuto operaci zásadní, nebo
- HND na obyvatele Černé Hory nepřesahuje HND na obyvatele žádného členského státu EU.

Správce stanovený v rozhodnutí Rady 2008/975/SZBP a příslušné správní orgány v Černé Hoře uzavřou dohodu. Tato dohoda obsahuje mimo jiné ustanovení o:

- dotyčné částce;
- způsobech platby finančního příspěvku;
- kontrolním postupu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 345, 23.12.2008, s. 96.

ODDÍL IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 13

Prováděcí opatření k dohodě

Aniž jsou dotčeny čl. 8 odst. 5 a čl. 12 odst. 4, uzavřou vysoký představitel a příslušné orgány Černé Hory veškerá nezbytná technická a správní ujednání k provedení této dohody.

Článek 14

Neplnění závazků

Pokud jedna ze stran neplní své závazky stanovené v této dohodě, má druhá strana právo vypovědět tuto dohodu zasláním písemného oznámení s měsíční výpovědní lhůtou.

Článek 15

Řešení sporů

Spory o výklad nebo použití této dohody se řeší mezi stranami diplomatickou cestou.

Článek 16

Vstup v platnost

1. Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem prvního měsíce následujícího po dni, kdy si strany vzájemně oznámí dokončení vnitřních právních postupů nezbytných pro vstup dohody v platnost.

2. Tato dohoda se provádí prozatímně ode dne podpisu.

3. Tato dohoda podléhá pravidelnému přezkumu.

4. Tato dohoda může být změněna na základě vzájemné písemné dohody mezi stranami.

5. Tuto dohodu může vypovědět kterákoli ze stran písemným oznámením výpovědi druhé straně. Výpověď nabývá účinku šest měsíců po obdržení oznámení druhou stranou.

V Bruselu dne dvacátého druhého února dva tisíce jedenáct ve dvou vyhotoveních v anglickém jazyce.

Za Evropskou unii

Za Černou Horu

ZNĚNÍ PROHLÁŠENÍ

ZNĚNÍ PRO ČLENSKÉ STÁTY EU:

„V případě zranění nebo smrti členů jejich personálu, jakož i škody nebo ztráty týkající se majetku jimi vlastněného a použitého při operaci EU pro řešení krize, budou členské státy EU, které uplatňují rozhodnutí Rady EU o operaci EU pro řešení krize, již se Černá Hora účastní, usilovat o to, aby se v rozsahu, v jakém to dovolují jejich vnitrostátní právní systémy, vzdaly nároků na náhradu škody vůči Černé Hoře, pokud takové zranění, smrt, škoda nebo ztráta

- byly způsobeny personálem z Černé Hory při plnění jeho povinností v souvislosti s operací EU pro řešení krize, kromě případu hrubé nedbalosti nebo svěvolného jednání, nebo
- nastaly používáním jakéhokoliv majetku, jenž patří Černé Hoře, pokud byl tento majetek použit v souvislosti s operací, kromě případu hrubé nedbalosti nebo svěvolného jednání personálu operace EU pro řešení krize z Černé Hory, který tento majetek používá.“

ZNĚNÍ PRO ČERNOU HORU:

„V případě zranění nebo smrti členů jejího personálu, jakož i škody nebo ztráty týkající se majetku jí vlastněného a použitého při operaci EU pro řešení krize, bude Černá Hora, která uplatňuje rozhodnutí Rady EU o operaci EU pro řešení krize, usilovat o to, aby se v rozsahu, v jakém to dovoluje její vnitrostátní právní systém, vzdala nároků na náhradu škody vůči kterémukoli jinému státu účastnícímu se operace EU pro řešení krize, pokud takové zranění, smrt, škoda nebo ztráta

- byly způsobeny personálem operace EU pro řešení krize při plnění jeho povinností v souvislosti s operací EU pro řešení krize, kromě případu hrubé nedbalosti nebo svěvolného jednání, nebo
 - nastaly používáním jakéhokoliv majetku, který patří státům účastnícím se operace EU pro řešení krize, pokud byl tento majetek použit v souvislosti s operací, kromě případu hrubé nedbalosti nebo svěvolného jednání členů personálu operace EU pro řešení krize, který tento majetek používá.“
-

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 201/2011

ze dne 1. března 2011

o vzoru prohlášení o shodě s povoleným typem železničního vozidla

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES ze dne 17. června 2008 o interoperabilitě železničního systému ve Společenství⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 4 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Komise by podle uvedené směrnice měla přijmout vzor prohlášení o shodě s povoleným typem železničního vozidla.
- (2) Evropská agentura pro železnice vydala dne 30. června 2010 doporučení ke vzoru prohlášení o shodě s povoleným typem železničního vozidla.
- (3) Přílohy prohlášení o shodě typu by měly obsahovat doklady o provedení příslušných postupů ověřování v souladu s platnými právními předpisy Unie a oznámenými vnitrostátními předpisy a uvést odkazy

na směrnice, technické specifikace pro interoperabilitu, vnitrostátní předpisy a další ustanovení. Povolení typu, které je určeno Evropským identifikačním číslem, by mělo obsahovat informace o všech právních požadavcích, na jejichž základě členský stát povolení typu vydal.

- (4) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 29 odst. 1 směrnice 2008/57/ES,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Vzor prohlášení o shodě typu podle čl. 26 odst. 4 směrnice 2008/57/ES je stanoven v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 2. června 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech s výjimkou Kypru a Malty po dobu, po kterou na jejich území neexistuje žádný železniční systém.

V Bruselu dne 1. března 2011.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 191, 18.7.2008, s. 1.

PŘÍLOHA

VZOR PROHLÁŠENÍ O SHODĚ S POVOLENÝM TYPEM ŽELEZNIČNÍHO VOZIDLA

My,

žadatel ⁽¹⁾
[jméno firmy]
[úplná adresa]

zplnomocněný zástupce:
[jméno firmy]
[úplná adresa]

žadatele:
[jméno firmy]
[úplná adresa]

prohlašujeme na svou vlastní zodpovědnost, že vozidlo [evropské číslo vozidla] ⁽²⁾, na něž se vztahuje toto prohlášení,

- odpovídá typu vozidla [označení typu vozidla podle Evropského registru schválených typů vozidel (ERATV)] povolenému v těchto členských státech:

[členský stát 1] podle povolení č. [Evropské identifikační číslo povolení v členském státě 1]

[členský stát 2] podle povolení č. [Evropské identifikační číslo povolení v členském státě 2]

... (uveďte všechny členské státy, v nichž je typ vozidla povolen)

- odpovídá příslušným právním předpisům Unie, příslušným technickým specifikacím pro interoperabilitu a platným vnitrostátním předpisům uvedeným v přílohách tohoto prohlášení,
- prošlo všemi postupy ověřování nezbytnými pro vyhotovení tohoto prohlášení.

Seznam příloh ⁽³⁾

[názvy příloh]

Podepsáno jménem [jméno žadatele]

V [místo], [dne DD/MM/RRRR]

[jméno, funkce] [podpis]

Vyhrazeno pro vnitrostátní bezpečnostní orgán:

přidělené evropské číslo vozidla (EVN): [EVN]

⁽¹⁾ Žadatelem může být zadavatel nebo konstruktér nebo jeho zplnomocněný zástupce v Unii.

⁽²⁾ Pokud v okamžiku vyhotovení tohoto prohlášení nebylo vozidlu ještě přiděleno evropské číslo vozidla (EVN), musí být vozidlo určeno podle jiného identifikačního systému na základě dohody mezi žadatelem a příslušným vnitrostátním bezpečnostním orgánem. V takovém případě, jakmile je vozidlu přiděleno evropské číslo vozidla, doplní ho příslušný vnitrostátní bezpečnostní orgán na místo k tomuto účelu vyhrazené.

⁽³⁾ Přílohy obsahují kopie dokladů s důkazy o provedení příslušných postupů ověřování v souladu s platnými právními předpisy Unie (ES prohlášeními o ověření) a vnitrostátními předpisy.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 202/2011

ze dne 1. března 2011,

kterým se mění příloha I nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, pokud jde o definici produktů rybolovu, a kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 1010/2009, pokud jde o formuláře pro předběžné oznámení, hodnotící kritéria pro přístavní inspekce a uznané systémy dokumentace úlovků přijaté regionálními organizacemi pro řízení rybolovu

EVROPSKÁ KOMISE,

přístavu byly zahrnuty zvláštní informace a k hodnotícím kritériím pro přístavní inspekce přidána zvláštní kritéria.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ⁽¹⁾ ze dne 29. září 2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, a zejména na čl. 9 odst. 1, čl. 12 odst. 5, čl. 13 odst. 1 a článek 52 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (ES) č. 1005/2008 se vztahuje na produkty rybolovu definované v článku 2 uvedeného nařízení. V příloze I uvedeného nařízení jsou stanoveny produkty vyjmuté z definice produktů rybolovu. Tento seznam vyjmutých produktů může být každoročně přezkoumán a měl by být upraven na základě nových informací získaných v rámci správní spolupráce s třetími zeměmi podle čl. 20 odst. 4 nařízení (ES) č. 1005/2008.

(2) Produkty vyjmuté z definice produktů rybolovu jsou uvedeny rovněž v příloze XIII nařízení Komise (ES) č. 1010/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ⁽²⁾. Aby se předešlo zbytečnému opakování, seznam vyjmutých produktů by měl být uveden pouze v příloze nařízení (ES) č. 1005/2008, a příloha XIII nařízení (ES) č. 1010/2009 by měla být tudíž zrušena.

(3) Hlava I nařízení (ES) č. 1010/2009 obsahuje ustanovení o inspekcích rybářských plavidel třetích zemí, které se provádějí v přístavech členských států. Tato ustanovení je třeba uvést do souladu s Dohodou o opatřeních přístavních států k předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, uzavřenou v rámci Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO). Takové sjednocení vyžaduje, aby do formuláře pro předběžné oznámení o vplutí do

(4) V příloze V nařízení (ES) č. 1010/2009 jsou uvedeny systémy dokumentace úlovku přijaté regionálními organizacemi pro řízení rybolovu, které jsou uznány jako systémy splňující požadavky nařízení (ES) č. 1005/2008. Uvedená příloha by měla odkazovat na program ICCAT pro dokumentaci úlovků tuňáka obecného stanovený v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 640/2010 ⁽³⁾.

(5) Nařízení (ES) č. 1005/2008 a nařízení (ES) č. 1010/2009 by měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro rybolov a akvakulturu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (ES) č. 1005/2008

V nařízení (ES) č. 1005/2008 se příloha I nahrazuje zněním obsaženým v příloze I tohoto nařízení.

Článek 2

Změny nařízení (ES) č. 1010/2009

Nařízení (ES) č. 1010/2009 se mění takto:

1. V čl. 4 prvním pododstavci se doplňuje nové písmeno u), které zní:

„u) rybářskému plavidlu bylo odepráno vplutí do přístavu nebo jeho použití v souladu s Dohodou o opatřeních přístavních států k předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, uzavřenou v rámci Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO).“

2. Přílohy IIA a IIB se nahrazují zněním uvedeným v příloze II tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 280, 27.10.2009, s. 5.

⁽³⁾ Úř. věst. L 194, 24.7.2010, s. 1.

3. V příloze V části I se druhá odrážka nahrazuje tímto:

„— program ICCAT pro dokumentaci úlovků tuňáka obecného stanovený v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 640/2010 (*).

(*) Úř. věst. L 194, 24.7.2010, s. 1.“

4. Příloha XIII se zrušuje.

Článek 3

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 1. března 2011.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA I

Seznam produktů vyjmutých z definice „produktů rybolovu“ v čl. 2 bodě 8

ex kapitola 3 ex 1604 ex 1605	Produkty akvakultury získané z rybího potěru nebo larev
ex kapitola 3 ex 1604	Játra, jikry a mlíčí, jazyky, lícní části, hlavy a ploutve
0301 10 (¹)	Okrasné ryby, živé
ex 0301 91	Pstruh (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> a <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), živý, ulovený ve sladkých vodách
ex 0301 92 00	Úhoři (<i>Anguilla</i> spp.), živí, ulovení ve sladkých vodách
0301 93 00	Kapr, živý
ex 0301 99 1	Losos (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> a <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), losos obecný (atlantský) (<i>Salmo salar</i>) a hlavatka obecná (podunajská) (<i>Hucho hucho</i>), živí, ulovení ve sladkých vodách
0301 99 19	Ostatní sladkovodní ryby, živé
ex 0302 11	Pstruh (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> a <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), živý nebo chlazený, vyjma rybího filé a ostatního rybího masa čísla 0304, ulovený ve sladkých vodách
ex 0302 12 00	Losos (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> a <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), losos obecný (atlantský) (<i>Salmo salar</i>) a hlavatka obecná (podunajská) (<i>Hucho hucho</i>), čerství nebo chlazení, vyjma rybího filé a ostatního rybího masa čísla 0304, ulovení ve sladkých vodách
ex 0302 19 00	Ostatní lososovití, čerství nebo chlazení, vyjma rybího filé a ostatního rybího masa čísla 0304, ulovení ve sladkých vodách
ex 0302 66 00	Úhoři (<i>Anguilla</i> spp.), čerství nebo chlazení, vyjma rybího filé a ostatního rybího masa čísla 0304, ulovení ve sladkých vodách
0302 69 11	Kapr, čerstvý nebo chlazený, vyjma rybího filé a ostatního rybího masa čísla 0304
0302 69 15	Okounovci (<i>Oreochromis</i> spp.), čerství nebo chlazení, vyjma rybího filé a ostatního rybího masa čísla 0304
0302 69 18	Ostatní sladkovodní ryby, čerstvé nebo chlazené, vyjma rybího filé a ostatního rybího masa čísla 0304
ex 0303 11 00	Losos nerka (červený losos) (<i>Oncorhynchus nerka</i>), zmrazený, vyjma jater a jiker, vyjma rybího filé a ostatního rybího masa čísla 0304, ulovený ve sladkých vodách
ex 0303 19 00	Ostatní tichomořští lososi (<i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> a <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), zmrazení, vyjma jater a jiker, vyjma rybího filé a ostatního rybího masa čísla 0304, ulovení ve sladkých vodách
ex 0303 21	Pstruh (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> a <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>) vyjma jater a jiker a mlíčí, vyjma rybího filé a ostatního rybího masa čísla 0304, ulovený ve sladkých vodách
ex 0303 22 00	Losos obecný (atlantický) (<i>Salmo salar</i>) a hlavatka obecná (podunajská) (<i>Hucho hucho</i>), zmrazení, vyjma jater a jiker, vyjma rybího filé a ostatního rybího masa čísla 0304, ulovení ve sladkých vodách

ex 0303 29 00	Ostatní lososovití, zmrazení, vyjma jater a jiker a mlíčí, vyjma rybího filé a ostatního rybího masa čísla 0304, ulovení ve sladkých vodách
ex 0303 76 00	Úhoři (<i>Anguilla</i> spp.), zmrazení, vyjma rybího filé a ostatního rybího masa čísla 0304, ulovení ve sladkých vodách
0303 79 11	Kapr, zmrazený, vyjma rybího filé a ostatního rybího masa čísla 0304
0303 79 19	Ostatní sladkovodní ryby, zmrazené, vyjma rybího filé a ostatního rybího masa čísla 0304
0304 19 01	Rybí filé z nilského okouna (<i>Lates niloticus</i>), čerstvé nebo chlazené
0304 19 03	Rybí filé z pangase (<i>Pangasius</i> spp.), čerstvé nebo chlazené
ex 0304 19 13	Rybí filé, čerstvé nebo chlazené z tichomořského lososa (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> a <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), lososa obecného (atlantského) (<i>Salmo salar</i>) a hlavatky obecné (podunajské) (<i>Hucho hucho</i>), ulovených ve sladkých vodách
ex 0304 19 15	Rybí filé, čerstvé nebo chlazené z druhů <i>Oncorhynchus mykiss</i> o hmotnosti každého kusu vyšší než 400 g, ulovených ve sladkých vodách
ex 0304 19 17	Rybí filé, čerstvé nebo chlazené z druhů <i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> (o hmotnosti nejvýše 400 g), <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> a <i>Oncorhynchus gilae</i> , ulovených ve sladkých vodách
0304 19 18	Rybí filé z ostatních sladkovodních ryb, čerstvé nebo chlazené
0304 19 91	Ostatní rybí maso ze sladkovodních ryb (též mleté), čerstvé nebo chlazené
0304 29 01	Zmrazené filé z nilského okouna (<i>Lates niloticus</i>)
0304 29 03	Zmrazené filé z pangase (<i>Pangasius</i> spp.)
0304 29 05	Zmrazené filé z okounovců (<i>Oreochromis</i> spp.)
ex 0304 29 13	Zmrazené filé z tichomořského lososa (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> a <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), z lososa obecného (atlantského) (<i>Salmo salar</i>) a hlavatky obecné (podunajské) (<i>Hucho hucho</i>), ulovených ve sladkých vodách
ex 0304 29 15	Zmrazené filé z ryb <i>Oncorhynchus mykiss</i> o hmotnosti každého kusu vyšší než 400 g, ulovených ve sladkých vodách
ex 0304 29 17	Zmrazené rybí filé z pstruha druhů <i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> (o hmotnosti nejvýše 400 g), <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> a <i>Oncorhynchus gilae</i> , ulovených ve sladkých vodách
0304 29 18	Zmrazené filé z ostatních sladkovodních ryb
0304 99 21	Ostatní rybí maso ze sladkovodních ryb (též mleté), zmrazené
0305 10 00	Rybí moučky, prášky a pelety, způsobilé k lidskému požívání
ex 0305 30 30	Rybí filé, solené nebo ve slaném nálevu z lososa tichomořského (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> a <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), z lososa obecného (atlantského) (<i>Salmo salar</i>) a hlavatky obecné (podunajské) (<i>Hucho hucho</i>), ulovených ve sladkých vodách
ex 0305 30 90	Rybí filé z ostatních sladkovodních ryb, sušené, solené nebo ve slaném nálevu, ne však uzené

ex 0305 41 00	Losos (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> a <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), losos obecný (atlantský) (<i>Salmo salar</i>) a hlavatka obecná (podunajská) (<i>Hucho hucho</i>), uzení, včetně filé, ulovení ve sladkých vodách
ex 0305 49 45	Pstruh (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> a <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>) uzený, včetně filé, ulovený ve sladkých vodách
ex 0305 49 50	Úhoři (<i>Anguilla</i> spp.) uzení, včetně filé, ulovení ve sladkých vodách
ex 0305 49 80	Ostatní sladkovodní ryby, uzené, včetně filé
ex 0305 59 80	Ostatní sladkovodní ryby sušené, též solené, ne však uzené
ex 0305 69 50	Losos obecný (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> a <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), losos obecný (atlantský) (<i>Salmo salar</i>) a hlavatka obecná (podunajská) (<i>Hucho hucho</i>), v slaném nálevu nebo solení, ne však sušení ani uzení, ulovení ve sladkých vodách
ex 0305 69 80	Ostatní sladkovodní ryby, ve slaném nálevu nebo solené, ne však sušené ani uzené
0306 19 10	Raci, zmrazení
ex 0306 19 90	Moučky, prášky a pelety z korýšů, zmrazené, způsobilé k lidskému požívání
ex 0306 21 00	Langusty a jiní mořští raci (<i>Palinurus</i> spp., <i>Panulirus</i> spp., <i>Jasus</i> spp), okrasní
ex 0306 22 10	Humři (<i>Homarus</i> spp.), okrasní, živí
ex 0306 23 10	Krevety a garnáti čeledi <i>Pandalidae</i> , okrasní, živí
ex 0306 23 31	Krevety šedé rodu <i>Crangon</i> , okrasné, živé
ex 0306 23 90	Ostatní krevety a garnáti, okrasní, živí
ex 0306 24	Krabi, okrasní, živí
0306 29 10	Raci, živí, čerství, chlazení, sušení, solení nebo ve slaném nálevu, v krunýřích, vaření ve vodě nebo v páře, též chlazení, sušení, solení nebo ve slaném nálevu
ex 0306 29 30	Humr severský (<i>Nephrops norvegicus</i>), okrasný, živý
ex 0306 29 90	Ostatní okrasní korýši, živí
ex 0306 29 90	Moučky, prášky a pelety z korýšů, nikoli zmrazené, způsobilé k lidskému požívání
0307 10	Ústřice, též bez lastury, živé, čerstvé, chlazené, zmrazené, sušené, solené nebo ve slaném nálevu
0307 21 00	Hřebenatky rodu <i>Pecten</i> , <i>Chlamys</i> nebo <i>Placopecten</i> , živé, čerstvé nebo chlazené
0307 29	Hřebenatky rodu <i>Pecten</i> , <i>Chlamys</i> nebo <i>Placopecten</i> , jiné než živé, čerstvé nebo chlazené
0307 31	Slávky jedlé (<i>Mytilus</i> spp., <i>Perna</i> spp.), živé, čerstvé nebo chlazené
0307 39	Slávky jedlé (<i>Mytilus</i> spp., <i>Perna</i> spp.), ostatní než živé, čerstvé nebo chlazené

ex 0307 41	Sépie (<i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> , <i>Sepiola</i> spp.) a olihně (<i>Ommastrephes</i> spp., <i>Loligo</i> spp., <i>Nototodarus</i> spp., <i>Sepiotheutis</i> spp), okrasné
ex 0307 51	Chobotnice (<i>Octopus</i> spp.), okrasné
0307 60 00	Hlemýždi, jiní než mořští plži, živí, čerství, chlazení, zmrazení, sušení, solení nebo ve slaném nálevu
ex 0307 91 00	Jiní vodní bezobratlí než koryši a měkkýši specifikovaní nebo uvedení v podpoložkách 0307 10 10 až 0307 60 00, s výjimkou <i>Illex</i> spp., sépie druhu <i>Sepia pharaonis</i> a mořských plžů druhu <i>Strombus</i> , živí (jiní než okrasní), čerství nebo chlazení
0307 99 13	Mořské škeble – zaděnky a jiné druhy čeledi <i>Veneridae</i> , zmrazené
0307 99 15	Medúzy (<i>Rhopilema</i> spp.), zmrazené
ex 0307 99 18	Jiní vodní bezobratlí než koryši a měkkýši specifikovaní nebo uvedení v podpoložkách 0307 10 10 až 0307 60 00 a 0307 99 11 až 0307 99 15, s výjimkou sépie druhu <i>Sepia pharaonis</i> a mořských plžů druhu <i>Strombus</i> , včetně mouček, prášků a pelet z vodních bezobratlých, jiných než koryšů, způsobilých k lidskému požívání, zmrazení
ex 0307 99 90	Jiní vodní bezobratlí než koryši a měkkýši specifikovaní nebo uvedení v podpoložkách 0307 10 10 až 0307 60 00, s výjimkou <i>Illex</i> spp., sépie druhu <i>Sepia pharaonis</i> a mořských plžů druhu <i>Strombus</i> , včetně mouček, prášků a pelet z vodních bezobratlých, jiných než koryšů, způsobilých k lidskému požívání, sušení, solení nebo ve slaném nálevu
ex 1604 11 00	Losos, ulovený v sladké vodě , připravený nebo konzervovaný, celý nebo v kusech, vyjma drcených
ex 1604 19 10	Lososovití jiní než losos, ulovení v sladké vodě , připravení nebo konzervování, celí nebo v kusech, vyjma drcených
ex 1604 20 10	Losos, ulovený v sladké vodě , jinak připravený nebo konzervovaný (jinak než celý nebo v kusech, vyjma drcených)
ex 1604 20 30	Lososovití jiní než losos, ulovení v sladké vodě , jinak připravení nebo konzervování (jinak než celí nebo v kusech, vyjma drcených)
ex 1604 19 91	Filé ze sladkovodních ryb, syrové, jen obalené těstem nebo strouhankou, též předsmažené v oleji, zmrazené
1604 30 90	Kaviárové náhražky
ex 1605 40 00	Sladkovodní raci, připravení nebo konzervování
1605 90	Ostatní měkkýši a ostatní vodní bezobratlí, upravení nebo v konzervách

(¹) Kódy KN odpovídají nařízení Komise (ES) č. 948/2009 (Úř. věst. L 287, 31.10.2009).“

Formulář pro předběžné oznámení určený pro rybářská plavidla třetích zemí uvedený v čl. 2 odst. 1

Před odesláním předběžného oznámení vyplňte všechna příslušná políčka:

Označení plavidla

1. Název plavidla:
2. Druh plavidla (odlov, přeprava nebo podpora):
3. Vlajka (země registrace):
4. Domovský přístav (dvoumístný abecední kód ISO dané země + název přístavu/3písmenný kód přístavu (*)):
5. Registrační číslo (externí identifikace):
6. Mezinárodní volací radiová značka:
7. Kontaktní údaje plavidla:
8. Identifikační číslo osvědčení o registraci:
9. Číslo podle IMO/Lloyd's (je-li vydáno):
10. VMS (ne, ano (vnitrostátní), ano (RFMO)); pokud ano, druh:
11. Rozměry plavidla – délka: šířka: ponor:

Data

19. Časové údaje o rybolovném výjezdu:
20. Předpokládaný den a čas příplutí do přístavu:

Zamýšlený přístav určení

12. Název přístavu (dvoumístný abecední kód ISO dané země + 3písmenný kód přístavu (*)):
13. Účel vplutí (vykládka, překládka nebo přístup ke službám):
14. Přístav a datum posledního vplutí do přístavu (dvoumístný abecední kód ISO dané země + název přístavu/3písmenný kód přístavu (*))

Oprávnění k rybolovu

15. Číslo oprávnění k rybolovu a datum skončení platnosti (uved'te rovněž rybolovnou oblast, druhy ryb a lovné zařízení):
16. Oprávnění k podpoře rybolovných operací/překládce produktů rybolovu a datum skončení platnosti:
17. Vydávající orgán:
18. Identifikační číslo RFMO, je-li k dispozici:

Množství jednotlivých druhů uchovávaná na palubě (nebo případně zpráva, že na palubě není žádný úlovek)

21. Název plavidla (plavidel) provádějících odlov a číslo (čísla) osvědčení o úlovku pro toto plavidlo (tato plavidla) (je-li k dispozici)	22. Datum překládky (došlo-li k překládce jinde než v přístavu vykládky)	23. Oblast nebo přístav překládky (oblast FAO (ICES), divize FAO (ICES), subdivize FAO (ICES) a případně statistický obdélník ICES a oblast intenzity rybolovu)	24. Název druhu (trojmístný abecední kód FAO)	25. Rybolovná oblast (oblast FAO (ICES), divize FAO (ICES), subdivize FAO (ICES) a případně statistický obdélník ICES a oblast intenzity rybolovu)	26. Odhadovaná celková hmotnost živých ryb na palubě (v kg) nebo počet ryb, je-li to vyžadováno	27. Odhadovaná celková hmotnost živých ryb, jež mají být vyloženy/přeloženy (v kg), nebo počet ryb, je-li to vyžadováno	28. Obchodní úprava ryb a stav uchování (použijte písmenné kódy (*))

29. Jméno a adresa vlastníka plavidla:

30. Jméno velitele plavidla/zástupce a státní příslušnost:

31. Podpis:

32. Datum:

V případě plavidla provádějícího odlov vyplňte body 1–15, 17–20 a 24–28.

V případě přepravního plavidla vyplňte body 1–14, 16–18 a 20–28.

V případě podpůrného plavidla vyplňte body 1–14, 16–18 a 20.

U všech plavidel je nutno vyplnit body 29–32.

(*) Písmenné kódy pro přístavy, stav ryb a obchodní úpravu: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control/technologies/ers/index_en.htm

Formulář pro předběžné oznámení určený pro rybářská plavidla třetích zemí uvedený v čl. 2 odst. 2

Před odesláním předběžného oznámení vyplňte všechna příslušná políčka:

Zamýšlený přístav určení a další údaje o plavidle

1. Název přístavu (dvoumístný abecední kód ISO dané země + 3písmenný kód přístavu (*)):
2. Účel vplutí (vykládka, překládka nebo přístup ke službám):
3. Předpokládaný den a čas příplutí do přístavu:
4. VMS (ne, ano (vnitrostátní), ano (RFMO)); pokud ano, druh:
5. Rozměry plavidla – délka: šířka: ponor:
6. Identifikační číslo osvědčení o registraci:
7. Identifikační číslo RFMO, je-li k dispozici:
8. Přístav a datum posledního vplutí do přístavu (dvoumístný abecední kód ISO dané země + název přístavu/3písmenný kód přístavu):

Množství jednotlivých druhů uchovávaná na palubě

9. Název plavidla (plavidel) provádějících odlov a číslo (čísla) osvědčení o úlovku pro toto plavidlo (tato plavidla)	10. Datum překládky (došlo-li k překládce jinde než v přístavu vykládky)	11. Oblast nebo přístav překládky (oblast FAO (ICES), divize FAO (ICES), subdivize FAO (ICES) a případně statistický obdélník ICES a oblast intenzity rybolovu)	12. Název druhu (trojmístný abecední kód FAO)	13. Odhadovaná celková hmotnost živých ryb na palubě (v kg) nebo počet ryb, je-li to vyžadováno	14. Odhadovaná celková hmotnost živých ryb, jež mají být vyloženy/přeloženy (v kg), nebo počet ryb, je-li to vyžadováno	15. Obchodní úprava ryb a stav uchování (použijte písmenné kódy (*))

16. Jméno a adresa vlastníka plavidla:

17. Jméno velitele plavidla/zástupce a státní příslušnost:

18. Podpis:

19. Datum:

V případě plavidla provádějícího odlov vyplňte body 1–8, 12, 14 a 15.

V případě přepravního plavidla vyplňte body 1–15.

V případě podpůrného plavidla vyplňte body 1–8.

U všech plavidel je nutno vyplnit body 16–19.

(*) Písmenné kódy pro přístavy, stav ryb a obchodní úpravu: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control/technologies/ers/index_en.htm

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 203/2011**ze dne 1. března 2011****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“)⁽¹⁾,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 2. března 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 1. března 2011.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	IL	122,2
	MA	46,8
	TN	113,1
	TR	95,7
	ZZ	94,5
0707 00 05	TR	159,9
	ZZ	159,9
0709 90 70	MA	31,5
	TR	100,8
	ZZ	66,2
0805 10 20	EG	56,9
	IL	78,2
	MA	55,1
	TN	41,5
	TR	67,9
	ZA	37,9
	ZZ	56,3
0805 50 10	MA	45,9
	TR	51,2
	ZZ	48,6
0808 10 80	BR	55,2
	CA	126,3
	CN	90,2
	MK	54,8
	US	148,5
0808 20 50	ZZ	95,0
	AR	91,1
	CL	188,1
	CN	52,4
	US	96,8
	ZA	109,6
	ZZ	107,6

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

SMĚRNICE

SMĚRNICE KOMISE 2011/18/EU

ze dne 1. března 2011,

kteřou se mění přílohy II, V a VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES o interoperabilitě železničního systému ve Společenství

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/57/ES ze dne 17. června 2008 o interoperabilitě železničního systému ve Společenství⁽¹⁾, a zejména na čl. 30 odst. 3 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky směrnice 2008/57/ES, které se týkají úpravy příloh II až IX uvedené směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 29 odst. 4. směrnice 2008/57/ES.
- (2) Subsystém řízení a zabezpečení se skládá z traťového a palubního vybavení, které je třeba považovat za dva oddělené subsystémy. Příloha II směrnice 2008/57/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (3) Palubní vybavení pro měření spotřeby elektrické energie je fyzicky zabudováno do kolejových vozidel. Příloha II směrnice 2008/57/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (4) Členské státy by v souladu s čl. 17 odst. 3 směrnice 2008/57/ES měly určit subjekty pověřené prováděním postupu ověřování týkajícího se vnitrostátních předpisů. Přílohy V a VI směrnice 2008/57/ES by proto měly být změněny, aby určovaly uvedené postupy používané zmíněnými subjekty.

(5) Pokud jde o oddíl 2 přílohy VI směrnice 2008/57/ES a používání dočasných prohlášení o ověření (dále jen „ISV“), měl by oznámený subjekt nejprve vypracovat certifikát ES o dočasném prohlášení o ověření a poté by měl žadatel vypracovat související ES prohlášení. Přílohy V a VI směrnice 2008/57/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.

(6) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 29 odst. 1 směrnice 2008/57/ES,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Přílohy II, V a VI směrnice 2008/57/ES se nahrazují zněním příloh I, II a III této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději 31. prosince 2011. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

2. Předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Povinnost provést a uplatňovat tuto směrnici se nevztahuje na Kyprskou republiku a na Republiku Malta po dobu, po kterou na svém území nemají železniční systém.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 191, 18.7.2008, s. 1.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 1. března 2011.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA II

SUBSYSTÉMY

1. Seznam subsystémů

Pro účely této směrnice může být železniční systém rozčleněn na tyto subsystémy:

a) strukturální oblasti:

- infrastruktura,
- energetika,
- traťové řízení a zabezpečení,
- palubní řízení a zabezpečení,
- kolejová vozidla;

b) funkční oblasti:

- provoz a řízení dopravy,
- údržba,
- využití telematiky v osobní a nákladní dopravě.

2. Popis subsystémů

Pro každý subsystém nebo část subsystému navrhuje agentura v době vypracovávání odpovídajícího návrhu TSI seznam prvků a hledisek týkajících se interoperability. Aniž je dotčena volba hledisek a prvků týkajících se interoperability a aniž je dotčeno pořadí, v jakém budou předmětem TSI, zahrnují tyto subsystémy toto:

2.1 *Infrastruktura*

Trať, výhybky, inženýrské stavby (mosty, tunely atd.), související staniční infrastruktura (nástupiště, přístupové cesty včetně potřeb osob se sníženou pohyblivostí atd.), bezpečnostní a ochranná zařízení.

2.2 *Energetika*

Trakční proudová soustava, včetně trakčního vedení a traťové části systému měření spotřeby elektrické energie.

2.3 *Taťové řízení a zabezpečení*

Všechna traťová zařízení nezbytná k zajištění bezpečnosti, řízení a kontroly pohybu vlaků oprávněných k provozu v síti.

2.4 *Palubní řízení a zabezpečení*

Všechna palubní zařízení nezbytná k zajištění bezpečnosti, řízení a kontroly pohybu vlaků oprávněných k provozu v síti.

2.5 *Provoz a řízení dopravy*

Postupy a související zařízení umožňující souvislý provoz různých strukturálních subsystémů jak během normálního, tak zhoršeného provozu, včetně zejména řízení a řízení vlaků, plánování a řízení provozu.

Odborná kvalifikace, která může být vyžadována pro provádění přeshraničních dopravních služeb.

2.6 Využití telematiky

V souladu s přílohou I se tento subsystém skládá ze dvou prvků:

- a) využití v osobní dopravě, včetně systémů poskytujících cestujícím informace před cestou a v průběhu cesty, rezervačních a platebních systémů, odbavování zavazadel, zabezpečování spojení mezi vlaky a mezi železniční dopravou a jinými druhy dopravy;
- b) využití v nákladní dopravě, včetně informačních systémů (sledování nákladů a vlaků v reálném čase), systémů seřaďování a přidělování, rezervačních, platebních a fakturačních systémů, zabezpečování spojení s jinými druhy dopravy a pořizování elektronických průvodních dokumentů.

2.7 Kolejová vozidla

Struktura, systém řízení a zabezpečení všech vlakových zařízení, sběrače proudu, hnací vozidla a agregáty na přeměnu energie, palubní vybavení pro měření spotřeby elektrické energie, brzdové, spřáhlové a pojezdové ústrojí (podvozky, nápravy atd.) a zavěšení, dveře, rozhraní člověk/stroj (strojvedoucí, doprovod vlaku a cestující, včetně potřeb osob se sníženou pohyblivostí), pasivní a aktivní bezpečnostní zařízení a zařízení nezbytná pro ochranu zdraví cestujících a doprovodu vlaku.

2.8 Údržba

Postupy, související zařízení, logistická střediska pro údržbu a rezervy umožňující povinné opravné práce a preventivní údržbu k zajištění interoperability železničního systému a k zaručení požadované výkonnosti.“

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA V

PROHLÁŠENÍ O OVĚŘENÍ SUBSYSTÉMŮ**1. ES Prohlášení o ověření subsystémů**

ES prohlášení o ověření a průvodní dokumenty musí být datovány a podepsány.

Uvedené dokumenty musí vycházet z informací, které jsou výsledkem postupu ES ověřování subsystémů, jak je definováno v oddíle 2 přílohy VI. Prohlášení musí být napsáno ve stejném jazyce jako soubor technické dokumentace a musí obsahovat:

- odkazy na směrnici,
- jméno a adresu zadavatele nebo výrobce či jeho zplnomocněného zástupce usazeného v Evropské unii (uvede se obchodní firma a úplná adresa, a v případě zplnomocněného zástupce se uvede rovněž obchodní firma zadavatele nebo výrobce),
- stručný popis subsystému,
- jméno a adresu oznámeného subjektu, který provedl ES ověření podle článku 18,
- odkazy na dokumenty obsažené v souboru technické dokumentace,
- veškerá příslušná dočasná nebo konečná ustanovení, kterým má subsystém vyhovovat, a zejména případná provozní omezení nebo podmínky,
- v případě, že jde o dočasné prohlášení: doba trvání platnosti ES prohlášení,
- identifikaci podepisující osoby.

V případě, že se v příloze VI uvádí odkaz na prohlášení ES ISV, uplatní se na toto prohlášení ustanovení tohoto oddílu.

2. Prohlášení o ověření subsystémů v případě vnitrostátních předpisů

Jestliže se v příloze VI uvádí odkaz na prohlášení o ověření subsystémů v případě vnitrostátních předpisů, uplatní se obdobně na uvedené prohlášení ustanovení oddílu 1.“

PŘÍLOHA III

„PŘÍLOHA VI

POSTUP OVĚŘOVÁNÍ SUBSYSTÉMŮ

1. OBECNÉ ZÁSADY

Postup ověřování subsystému zahrnuje kontrolu a osvědčení toho, že subsystém:

- je projektován, konstruován a instalován takovým způsobem, aby splňoval základní požadavky, které se ho týkají, a
- může být povolen k uvedení do provozu.

2. POSTUP ES OVĚŘOVÁNÍ

2.1 Úvod

ES ověřování je postup, kterým oznámený subjekt kontroluje a osvědčuje, že subsystém:

- je v souladu s příslušnými TSI,
- vyhovuje ostatním nařízením odvozeným ze Smlouvy.

2.2 Části subsystému a fáze

2.2.1 Dočasné prohlášení o ověření (ISV)

Pokud je to uvedeno v TSI nebo případně v žádosti žadatele, může být subsystém rozdělen do několika částí nebo může být během postupu ověřování kontrolován v různých fázích.

Dočasné prohlášení o ověření (ISV) je postup, kterým oznámený subjekt kontroluje a osvědčuje některé části subsystému nebo některé fáze postupu ověřování.

Na základě každého ISV vydává oznámený subjekt zvolený žadatelem certifikát ES ISV. Žadatel poté případně vypracuje prohlášení ES ISV. Osvědčení ISV a prohlášení ISV musejí uvádět odkaz na TSI, s nimiž byla posuzována shoda.

2.2.2 Části subsystému

Žadatel může požádat o ISV pro každou část. Každá část se zkontroluje v každé fázi, jak je popsáno v části 2.2.3.

2.2.3 Fáze postupu ověřování

Subsystém nebo některé jeho části se kontrolují v každé z následujících fází:

- celkový návrh,
- realizace: konstrukce, a zejména pak inženýrské práce, výroba, montáž prvků a celkové nastavení,
- závěrečné zkoušení.

Žadatel může požádat o ISV pro fázi návrhu (včetně zkoušek typu) a fázi realizace.

2.3 Certifikát o ověření

2.3.1 Oznámený subjekt odpovědný za ES ověřování posoudí návrh, realizaci a závěrečné zkoušení subsystému a vydá certifikát o ověření ES určený pro žadatele, který poté vypracuje ES prohlášení o ověření. Certifikát o ověření ES musí uvádět odkaz na TSI, s nimiž byla posuzována shoda.

Pokud u subsystému nebyla posuzována shoda se všemi příslušnými TSI (např. v případě odchylky, částečného uplatňování TSI za účelem aktualizace nebo prodloužení, přechodného období v TSI nebo zvláštního případu), uvede se v certifikátu ES přesný odkaz na TSI nebo jejich části, u nichž oznámený subjekt shodu během postupu ES ověřování nezkoumal.

2.3.2 V případě, že byly vydány certifikáty ES ISV, vezme oznámený subjekt zodpovědný za ES ověření subsystému tyto ES ISV certifikáty v úvahu a dříve, než vydá certifikát o ověření ES, provede tyto úkony:

- ověří, že certifikáty ES ISV odpovídajícím způsobem pokrývají příslušné požadavky TSI,
- zkontroluje všechna hlediska, která nejsou pokryta certifikáty ES ISV, a
- zkontroluje závěrečné zkoušení subsystému jako celku.

2.4 Soubor technické dokumentace

Soubor technické dokumentace přiložený k ES prohlášení o ověření musí obsahovat:

- technické charakteristiky související s návrhem, včetně celkových a podrobných výkresů, pokud jde o realizaci, schémat elektrických obvodů a hydraulických obvodů, schémat ovládacích okruhů, popisu systémů zpracování dat a automatických systémů, dokumentace o provozu a údržbě apod., vztahujících se k dotčenému subsystému,
- seznam prvků interoperability podle čl. 5 odst. 3 písm. d), které jsou zahrnuty do subsystému,
- kopie ES prohlášení o shodě nebo o vhodnosti pro použití, kterými musí být uvedené prvky opatřeny v souladu s článkem 13 směrnice, k nimž budou v případě potřeby přiloženy příslušné výpočty a kopie protokolů o zkouškách a přezkoušení provedených oznámenými subjekty na základě společných technických specifikací,
- je-li to možné, certifikáty ISV ES, a v takovém případě případně prohlášení ISV ES, které je přiložené k certifikátu o ověření ES, včetně výsledku ověření oznámeným subjektem o jejich platnosti,
- certifikát o ověření ES podepsaný oznámeným subjektem odpovědným za ES ověřování, k němuž budou přiloženy příslušné výpočty a kde bude uvedeno, že subsystém je v souladu s požadavky příslušných TSI a budou uvedeny nevyřešené výhrady zaznamenané během vykonávání prací; k certifikátu o ověření ES by měly být přiloženy též protokoly o inspekci a zprávy o auditu vypracované týmem subjektem v souvislosti s jeho úkolem, jak je uvedeno v bodech 2.5.3 a 2.5.4,
- certifikáty ES vydané v souladu s ostatními předpisy, které vyplývají ze Smlouvy,
- v případech, kdy se podle nařízení Komise ES/352/2009 ⁽¹⁾ vyžaduje bezpečné začlenění, zahrne žadatel do souboru technické dokumentace zprávu odborníka o společných bezpečnostních metodách zaměřenou na posouzení rizik, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 3 směrnice 2004/49/ES.

2.5 Dozor

2.5.1 Účelem ES dozoru je zajistit, aby při výrobě subsystému byly plněny povinnosti vyplývající ze souboru technické dokumentace.

2.5.2 Oznámený subjekt odpovědný za kontrolu výroby musí mít stálý přístup na místo staveniště, do prostor určených pro výrobu, skladování a v případě potřeby do míst, kde probíhá prefabrikace, nebo do prostor určených pro zkoušení a obecně do veškerých prostor, jejichž návštěvu považuje za nezbytnou ke splnění svých úkolů. Oznámený subjekt musí od žadatele obdržet všechny dokumenty nezbytné k uvedenému účelu, zejména pak prováděcí plány a technické podklady týkající se subsystému.

2.5.3 Oznámený subjekt odpovědný za kontrolu provádění pravidelně provádí audity, aby se ujistil, že jsou dodržována ustanovení všech příslušných TSI. Osobám odpovědným za provádění poskytne zprávu o auditu. Jeho přítomnost může být vyžadována při určitých fázích stavebních činností.

2.5.4 Kromě toho může oznámený subjekt uskutečnit neočekávané návštěvy na staveništi nebo v prostorách určených pro výrobu. Při těchto návštěvách může oznámený subjekt provést úplné nebo částečné audity. Osobám odpovědným za provádění poskytne zprávu o inspekci a případně rovněž zprávu o auditu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 22.4.2009, s. 4.

- 2.5.5 Oznámený subjekt, jehož úkolem je vydat ES prohlášení o vhodnosti pro použití uvedené v oddílu 2 přílohy IV, musí být schopen vykonávat dozor nad subsystémem, který obsahuje prvek interoperability, aby v případě, že to příslušná TSI požaduje, zhodnotil vhodnost jeho používání v železničním prostředí, pro které je určen.

2.6 Předložení

Úplný soubor technické dokumentace podle bodu 2.4 je uložen u žadatele společně s certifikáty ES ISV, pokud jsou k dispozici, vydanými oprávněným oznámeným subjektem nebo společně s certifikáty o ověření vydaným oznámeným subjektem odpovědným za ES ověření subsystému. Soubor technické dokumentace je přiložen k ES prohlášení o ověření, které žadatel zašle příslušnému orgánu, u něhož podává žádost o uvedení do provozu.

Kopii souboru technické dokumentace uchovává žadatel po celou dobu životnosti subsystému. Kopie se zašle každému členskému státu, který o to požádá.

2.7 Zveřejňování

Každý oznámený subjekt pravidelně předkládá příslušné informace týkající se:

- přijatých žádostí o ověření ES a ISV,
- žádostí o posouzení shody a/nebo vhodnosti použití IC,
- vydaných nebo zamítnutých certifikátů ES ISV,
- vydaných nebo zamítnutých certifikátů ES o shodě a/nebo vhodnosti pro použití,
- vydaných nebo odmítnutých certifikátů o ověření ES.

2.8 Jazyk

Soubor technické dokumentace a korespondence týkající se ES postupů ověřování se vypracují v úředním jazyce členského státu EU, v němž je žadatel usazen, nebo v úředním jazyce EU jím akceptovaném.

3. POSTUP OVĚŘOVÁNÍ V PŘÍPADĚ VNITROSTÁTNÍCH PŘEDPISŮ

3.1 Úvod

Postup ověřování v případě vnitrostátních předpisů je postup, kterým subjekt určený podle čl. 17 odst. 3 (určený subjekt) kontroluje a ověřuje, že subsystém je v souladu s vnitrostátními předpisy oznámenými podle čl. 17 odst. 3.

3.2 Certifikát o ověření

Určený subjekt zodpovědný za postup ověřování v případě vnitrostátních předpisů vyhotoví certifikát o ověření určený žadateli.

Certifikát musí obsahovat přesný odkaz na vnitrostátní předpisy, s nimiž zkoumá určený subjekt soulad během postupu ověřování, včetně předpisů týkajících se částí, které jsou předmětem odchylky od TSI, aktualizace nebo prodloužení.

V případě vnitrostátních předpisů souvisejících se subsystémy tvořícími vozidlo rozdělí určený subjekt certifikát na dvě části. V první části musí být obsaženy odkazy na vnitrostátní předpisy, které se vztahují výhradně na technickou kompatibilitu vozidla a dotčené sítě, zatímco druhá část se týká všech ostatních vnitrostátních předpisů.

3.3 Soubor technické dokumentace

Soubor technické dokumentace přiložený k certifikátu o ověření v případě vnitrostátních předpisů musí být součástí souboru technické dokumentace uvedené v bodě 2.4 a musí obsahovat technické údaje týkající se posouzení shody subsystému s vnitrostátními předpisy.“

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 24. března 2010

C 4/03 (ex NN 102/02) o státní podpoře, kterou Itálie poskytla společnosti WAM SpA

(oznámeno pod číslem dokumentu C(2010) 1711 cor.)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2011/134/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

s ohledem na rozhodnutí, kterým Komise rozhodla zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU ⁽¹⁾ ve věci podpory C 4/03 (ex NN 102/02) ⁽²⁾,

po vyzvání zúčastněných stran, aby podle výše uvedených ustanovení předložily své připomínky, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

Řízení před Komisí

- (1) Dopisem ze dne 26. července 1999 Komise obdržela stížnost na společnost WAM Engineering Ltd, v níž se uvádělo, že společnost WAM SpA měla od Itálie obdržet protiprávní veřejné dotace.
- (2) Dopisy ze dne 5. srpna 1999 a ze dne 10. září 1999 byly italským orgánům zaslány žádosti o informace. Stěžovatel předložil doplňující informace dopisem ze dne 2. září 1999. Dopisem ze dne 13. prosince 1999 sdělila Komise stěžovateli odpověď italských orgánů, kterou obdržela v dopise ze dne 11. října 1999, a oznámila svůj úmysl provést formální vyšetřovací řízení.

- (3) Současně probíhalo zjišťování vnitrostátních režimů podpor na přímé zahraniční investice třetím zemím, přičemž se očekávalo, že výsledkem bude sdělení Komise k této záležitosti.
- (4) Po nové akci stěžovatele (v dopisech ze dne 31. března 2000 a ze dne 11. října 2000 byly Komisi zaslány dvě upomínky) a vzhledem k tomu, že zjišťování o přímých zahraničních investicích bylo opožděno, požádala Komise dopisem ze dne 18. prosince 2001 Itálii o další informace.
- (5) Na základě informací získaných v dopisech ze dne 20. února 2002 a ze dne 27. března 2002 byly italským orgánům dopisem ze dne 12. dubna 2002 položeny další dotazy.
- (6) Italské orgány odpověděly dopisem ze dne 21. května 2002. Dopisem ze dne 5. června 2002 Komise italské orgány informovala, že poskytnuté informace považuje za neúplné a požadovala doplnění chybějících informací a poskytnutí dalšího vysvětlení ve lhůtě dvaceti pracovních dnů od obdržení dopisu.
- (7) Jelikož Komise navzdory žádosti italských orgánů o prodloužení stanovené lhůty do dne 31. července v dopise ze dne 25. června 2002 neobdržela žádnou odpověď, vydala dne 26. září 2002 příkaz k poskytnutí informací podle čl. 10 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽³⁾ (dále jen „nařízení (ES) č. 659/1999“). Mezitím byl případ převeden do „registru neoznámené podpory“ (NN) a bylo mu přiděleno číslo NN 102/2002.
- (8) Dopisy ze dne 26. června 2002 a ze dne 4. října 2002 byl stěžovatel informován o pokroku tohoto případu. Dopisem ze dne 31. října 2002 stěžovatel požádal, aby mu byl sdělen výsledek příkazu k poskytnutí informací.

⁽¹⁾ S účinností od 1. prosince 2009 se články 87 a 88 Smlouvy o ES staly články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU (SFEU). Oba soubory ustanovení jsou v podstatě totožné. Pro účely tohoto rozhodnutí by odkazy na články 107 a 108 SFEU měly být v případě potřeby chápány jako odkazy na články 87 a 88 Smlouvy o ES. A odkaz na Soud prvního stupně jako odkaz na Soud.

⁽²⁾ K(2003) 35 v konečném znění (Úř. věst. C 142, 18.6.2003, s. 2).

⁽³⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

- (9) Italské orgány poskytly požadované informace dopisem ze dne 16. října 2002 a sdělily další data dopisem ze dne 24. října 2002.
- (10) Dopisem ze dne 24. ledna 2003 Komise informovala Itálii, že co se týče dotyčné podpory, rozhodla zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES, nyní čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, věnované předmětné podpoře. ⁽⁴⁾
- (11) Dopisem ze dne 29. ledna 2003 byl stěžovatel informován o zahájení řízení.
- (12) Jelikož stěžovatel ještě výše uvedený dopis neobdržel, zaslal Komisi dopisem ze dne 10. února 2003 upomínku.
- (13) V návaznosti na sdělení italským orgánům o zahájení řízení zaslala společnost WAM SpA ihned dopis přímo Komisi (dopis ze dne 10. února 2003).
- (14) Dopisem ze dne 27. února 2003 Itálie požádala o prodloužení 15denní lhůty pro zaslání žádosti o zachování důvěrnosti údajů, jak je stanoveno v rozhodnutí Komise, a to do dne 7. března 2003.
- (15) Dopisem ze dne 10. března 2003 požádala Itálie Komisi, aby rozhodnutí nezveřejnila vůbec vzhledem k ochotě příjemce podpory tuto podporu vrátit, což bylo deklarováno i samotnou společností Wam SpA v dopise ze dne 13. března 2003, který byl zaslán přímo Komisi.
- (16) V dopise ze dne 18. března 2003 Komise poukázala na skutečnost, že k tomu, aby se předešlo zveřejnění, je nezbytné konečné rozhodnutí uzavírající případ, jež je podmíněno předchozím předložením důkazů, že obě podpory včetně úroků vypočtených způsobem přijatelným pro Komisi byly skutečně vráceny.
- (17) Jelikož částka, kterou italská vláda navrhla v dopise ze dne 13. května 2003, byla podstatně nižší než první odhad grantového ekvivalentu podpory vypočtený Komisí na základě informací dostupných v době zahájení řízení, Komise v dopise ze dne 22. května 2003 Itálii informovala, že vzhledem k tomu, že se domnívá, že navržená částka, která má být vrácena, nesplňuje její kritéria, dojde v krátké době ke zveřejnění.
- (18) V dopise ze dne 13. června 2003 požadoval stěžovatel informace o zveřejnění rozhodnutí. Komise odpověděla dopisem ze dne 18. června 2003. Další sdělení bylo zasláno stěžovateli téhož dne elektronickou poštou, v němž byl stěžovatel okamžitě informován, že právě došlo ke zveřejnění.
- (19) Dopisem ze dne 1. července 2003, který byl předem zaslán faxem (zaslán téhož dne), předložila společnost WAM SpA požadavek, aby jí byl zpřístupněn celý spis, což Komise dopisem dne 14. července 2003 zamítla.
- (20) V dopise ze dne 20. června 2003 společnost WAM SpA reagovala přímo na oznámení Komise pro Itálii, že rozhodnutí bude zveřejněno. Komise odpověděla dopisem ze dne 11. července 2003.
- (21) Dopisem ze dne 27. června 2003 vyjádřil stěžovatel úmysl požadovat od společnosti WAM SpA náhradu vzniklých ztrát za předpokladu, že konečné rozhodnutí Komise bude záporné, a požádal o radu, jak postupovat.
- (22) Dopisem ze dne 4. července 2003 stěžovatel, společnost Morton Machine Company Limited, oznámil, že byl společností WAM SpA předvolán k italskému soudu, když naopak tato společnost požadovala odškodnění, a požádal Komisi, zda by mohla dosáhnout toho, aby předvolání bylo staženo.
- (23) Komise odpověděla na oba výše uvedené dopisy společnosti Morton Machine Company dopisem ze dne 10. července 2003.
- (24) Dopisem ze dne 16. července 2003 byly předloženy připomínky zúčastněných třetích stran, u nichž se požadovalo důvěrné zacházení.
- (25) Dne 23. července 2003 se uskutečnila schůzka útvarů Komise a italských orgánů. S ohledem na tuto schůzku zaslala italská vláda předem určité informace dopisem ze dne 22. července 2003, který byl zaprotokolován dne 25. července 2003, kdy byl doručen. Další informace byly Komisi zaslány v dopise ze dne 8. srpna 2003 přímo od „ufficio del Presidente del Consiglio; Dipartimento per il coordinamento delle politiche comunitarie“ (úřadu předsedy vlády, oddělení politik Společenství).
- (26) V dopise ze dne 21. srpna 2003 se společnost Morton Machine dotazovala, zda již bylo vydáno konečné rozhodnutí, a požadovala, aby byla informována o jeho zveřejnění. Komise odpověděla dopisem ze dne 28. srpna 2003.
- (27) Dopisem ze dne 19. září 2003 předala Itálie Komisi své připomínky k zahájení formálního vyšetřovacího řízení.
- (28) Dopisem ze dne 3. listopadu 2003 se Itálie vyjádřila k oznámeným připomínkám třetích stran.
- (29) V návaznosti na žádost o odškodnění, předloženou společností WAM SpA ze dne 30. července 2003, generální sekretariát potvrdil zamítnutí požadovaného přístupu k dokumentům dopisem ze dne 16. září 2003.
- (30) Dne 14. ledna 2004 poskytla Itálie dopisem dokumenty chybějící v odpovědi ze dne 19. září 2003.

⁽⁴⁾ Viz poznámka pod čarou 2.

- (31) Dne 19. května 2004 přijala Komise rozhodnutí podle čl. 7 odst. 3 a 5 nařízení (ES) č. 659/1999 ⁽⁵⁾.

WAM SpA 50 % ve Francii, 20 % v Německu a 10 % ve Spojeném království ⁽¹⁰⁾.

Řízení před Soudem prvního stupně a před Soudním dvorem

- (32) Jak WAM SpA, tak Itálie podaly před Soudem prvního stupně odvolání proti rozhodnutí Komise ze dne 19. května 2004. Soud prvního stupně spojil obě věci a dne 6. září 2006 rozhodl o zrušení rozhodnutí Komise, protože Komise neposkytla odpovídající zdůvodnění, které by prokázalo, že za okolností věci mohly podpory ovlivnit obchod a hospodářskou soutěž na trhu EU ⁽⁶⁾.
- (33) Komise se proti tomuto rozsudku Soudu prvního stupně odvolala k Soudnímu dvoru. Dne 30. dubna 2009 Soudní dvůr odvolání Komise zamítl ⁽⁷⁾.

- (37) V roce 1994 byla vytvořena dceřiná společnost WAM Japan, specializovaná na obchodování dvou produktů vyráběných v Itálii, tedy filtrů a ventilů, jejichž přepravní náklady byly relativně nízké. V roce 1995 byla vytvořena čínská dceřiná společnost, řízená v prvním období jako společný podnik (joint venture) spolu s místním partnerem a pak od roku 1998 jako dceřiná společnost ze 100 % vlastněná společností Wam SpA ⁽¹¹⁾.
- (38) Ve zkoumaném období společnost WAM SpA vlastnila též 84 % kapitálového podílu „WAM Engineering Ltd“, společnosti založené podle anglického práva se sídlem v Tewkesbury ve Spojeném království. Dotčeným tržním segmentem je navrhování, výroba a prodej průmyslových mísících zařízení používaných hlavně v potravinářském, chemickém, farmaceutickém a environmentálním průmyslu.

II. POPIS PODPORY

- (34) WAM SpA je společností založenou podle italského práva se sídlem v Cavezzo, Itálie. Ve zkoumaném období – od roku 1995 do roku 2000 – působila v oblasti výroby a obchodování šnekových dopravníků, šneků, protiprachových filtrů a ventilů pro průmyslová zařízení. Počet výrobců v EU je na takovýchto trzích velký. Hlavně v oblasti protiprachových filtrů měla společnost WAM SpA řadu konkurentů, výrobců EU větších dimenzí, kteří byli vybaveni vyspělými technologiemi a měli dobře rozvinutou obchodní strukturu ⁽⁸⁾.
- (35) Co se týče pozice společnosti WAM SpA na italském trhu v oblasti šnekových dopravníků na cement, podíl trhu zaujímaný společností byl 60 % v roce 1991, 50 % v roce 2000 a 55 % v roce 2003. Pokud jde o protiprachové filtry, v tomto odvětví společnost WAM SpA zaujímal 40 % trhu v roce 1991, až dosáhla 50 % v roce 2000 a 60 % v roce 2003 ⁽⁹⁾.
- (36) Od roku 1997 rozšířila společnost WAM SpA svůj prodej i na trhy dalších členských států EU, zvláště Německa a Francie: v roce 2000 zaujímal společnost ve šnekových dopravnících 70 % ve Francii a v Německu a 60 % ve Spojeném království, zatímco v protiprachových filtrech byl podíl trhu společnosti

- (39) Stěžovatel s odvoláním na cenovou politiku společnosti WAM Engineering Ltd ve Spojeném království tvrdil, že společnost může nabízet stejné produkty, které i on sám vyrábí (průmyslová mísící zařízení), za třetinu jeho cen – za cenu, za kterou lze podle jeho názoru stěží nakoupit suroviny na výrobu strojů – díky, podle jeho mínění, financování italskou vládou, vyplácenému zejména podle zákona ze dne 29. července 1981 (dále jen zákon č. 394/81).
- (40) Podle stěžovatele byla společnosti WAM Engineering Ltd. dle italského zákona č. 394/81 podle všeho poskytnuta finanční podpora na programy pro pronikání na trhy zemí, které nejsou členy EU. Zákon č. 394/81 měl údajně podporovat hlavně italské společnosti, které jsou ochotny zřídit v zahraničí dceřinou společnost formou reprezentativních kanceláří, prodejních poboček a skladů.
- (41) Italské orgány potvrdily, že společnosti WAM SpA v roce 1995 poskytly podporu formou zvýhodněné půjčky ve výši 2 281 450 000 ITL (přibližně 1,18 milionu EUR) na projekty v Japonsku, Jižní Koreji a na Tchaj-wanu. Nicméně příjemce podle italských orgánů ve skutečnosti obdržel částku ve výši 1 358 505 421 ITL (přibližně 0,7 milionu EUR), jelikož plánované projekty v Koreji a na Tchaj-wanu se neuskutečnily kvůli hospodářské krizi v těchto zemích.

- (42) Zvýhodněná půjčka pokrývala 85 % způsobilých výdajů. Rabat úrokové sazby mohl dosáhnout 60 % referenční sazby. Půjčka měla být splacena do pěti let, lineárně, ve stejných pololetních splátkách, s úroky splatnými ze zůstatku dlužné částky. Počítalo se s dvouletou dobou odkladu.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 63, 4.3.2006, s. 11.

⁽⁶⁾ Spojené věci T-304/04 a T-316/04, Italská republika a Wam SpA v. Komise, Sb. rozh. (2006) s. II-64.

⁽⁷⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 30. dubna 2009, věc C-494/06 P, Komise v. Italská republika a Wam SpA, dosud nezveřejněný.

⁽⁸⁾ Např. Dce a R-Master (Spojené království), Infa-Stauband Ats (Německo) a Fda (Francie); Viz The Rise of A District Lead Firm: The Case of Wam (1968-2003), únor 2009, Recent, Centre for Economic Research (Dipartimento di Economia politica dell'Università di Modena e Reggio Emilia – Oddělení politické ekonomie Univerzity v Modeně a Reggio Emilia).

⁽⁹⁾ The Rise of A District Lead Firm: The Case of Wam (1968-2003), únor 2009, Recent, Centre for Economic Research (Dipartimento di Economia politica dell'Università di Modena e Reggio Emilia – Oddělení politické ekonomie Univerzity v Modeně a Reggio Emilia).

⁽¹⁰⁾ Viz poznámka pod čarou 9.

⁽¹¹⁾ Viz poznámka pod čarou 9.

- (43) Snížená úroková sazba konkrétní půjčky, rovnající se 4,4 %, byla vypočtena s přihlédnutím k tržní sazbě ve výši 11 %. Na základě výše uvedeného a na základě informací dostupných v době zahájení řízení se mělo za to, že výše podpory dosahuje 16,38 %, což by představovalo předpokládaný hrubý grantový ekvivalent podpory ve výši 222,523 milionů ITL (přibližně 115 000 EUR).

- (44) Způsobilé náklady této podpory byly rozděleny do dvou kategorií: náklady související se stálou strukturou v zahraničí a náklady související s podporou obchodu. Uznané náklady vyjádřené v milionech ITL jsou uvedeny v následující tabulce:

(v milionech ITL)	
ZPŮSOBILÉ NÁKLADY	POSKYTNUTÉ PŮJČKY
TRVALÉ STRUKTURY	
Nájem, pojištění, příslušenství	122,56
Provozní náklady (zvláště zaměstnanci, vybavení, zařízení trvalých struktur)	556,94
Výstavní modely	38,23
Poradenství	29,43
Mezisoučet 1	747,18
PODPORA OBCHODU	
Skladování zboží	456,28
Průzkumy trhu	40,95
Veletrhy a výstavy	12,19
Reklama	94,39
Pracovní cesty	7,52
Mezisoučet 2	611,33
Celkem	1 358,51

- (45) Kromě toho dopisem ze dne 21. května 2002 italské orgány v odpovědi na požadavek Komise na podání informací prohlásily, že společnosti WAM SpA byl dne 9. listopadu 2000 poskytnut v rámci stejného režimu další zvýhodněnou půjčku ve výši 1 940 579 808 ITL (přibližně 1 milion EUR).

- (46) O této další podpoře nebylo Komisi v době zahájení řízení známo nic bližšího.

III. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

Podpora poskytnutá společnosti WAM SpA v roce 1995

- (47) Italské orgány v dopise ze dne 21. května 2002 tvrdily, že podpora poskytnutá společnosti WAM SpA v roce

1995 podle zákona č. 394/81 byla významně pod prahem *de minimis* a že v rozhodném období tří let nebyla tomuto příjemci poskytnuta žádná jiná podpora *de minimis*. Dále upřesnily, že podporu nelze v žádném případě považovat za přímo související s vyváženým množstvím.

- (48) Komise zdůraznila, že většinu způsobilých nákladů, které byly vzaty v úvahu pro specifickou podporu poskytnutou společnosti WAM SpA v roce 1995, např. výdaje na nájemné, pojištění a příslušenství a provozní náklady (obzvláště na zaměstnance, vybavení a zařízení spojené se stálou strukturou v zahraničí), je možno považovat za podporu na vytvoření a provozování distribuční sítě.

- (49) Stejně tak podle názoru Komise náklady na poradenské služby související se stálým zastoupením v zahraničí, na reklamu a cesty zaměstnanců a podnikatele je nutno považovat za běžné výdaje související s vývozní činností.

- (50) Ve světle posledního pododstavce oznámení Komise o stanovení použitelných pravidel pro posuzování protiprávní státní podpory⁽¹²⁾, kdy v době rozhodnutí byly pokyny nahrazeny nařízením, se Komise domnívá, že pokud jsou pravidla stanovená v nařízení příznivější než pravidla uvedená v pokynech, musí být aplikována pravidla stanovená v nařízení. Proto Komise při rozhodnutí o zahájení řízení konstatovala, že pokud jde o podpory *de minimis*, z principu mají být aplikována ustanovení nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis*⁽¹³⁾ (dále jen „nařízení (ES) č. 69/2001“).

- (51) Nicméně nařízení Komise (ES) č. 69/2001 se nevztahovalo na podporu činností souvisejících s vývozem, to znamená na podporu související přímo s vyvezeným množstvím a s vytvořením a provozováním distribuční sítě nebo s jinými běžnými výdaji souvisejícími s vývozní činností podle čl. 1 odst. a) uvedeného nařízení.

- (52) Jelikož jde o soulad dotyčné podpory s příslušnými pravidly *de minimis*, je třeba poznamenat, že Komise v rozhodnutí o zahájení řízení stanovila, že pokyny Společenství pro státní podpory malým a středním podnikům z roku 1992⁽¹⁴⁾ (dále jen: pokyny pro státní podpory malým a středním podnikům z roku 1992), vývozní podporu výslovně nevylučovaly. Nicméně stano-

⁽¹²⁾ Úř. věst. C 119, 22.5.2002, s. 22.

⁽¹³⁾ Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30.

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. C 213, 19.8.1992, s. 2.

- (53) Na základě výše uvedeného Komise v rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila své pochybnosti, zda je možno podporu poskytnutou společností WAM SpA v roce 1995 podle zákona č. 394/81 považovat za podporu, která je v souladu s jakýmkoli příslušným pravidlem *de minimis*.
- (54) Na základě předběžného šetření měla dále Komise vážné pochybnosti, zda je možno podporu poskytnutou společností WAM SpA považovat za slučitelnou se Smlouvou o ES, nyní Smlouvou o fungování EU.

Podpora poskytnutá společnosti WAM SpA v roce 2000

- (55) V době, kdy bylo zahájeno formální vyšetřovací řízení, nebyly Komisi známy žádné bližší podrobnosti, např. výše podpory a způsobilé náklady, co se týče podpory pro „skupinu WAM“ (jak ji definovaly italské orgány) poskytnuté v roce 2000 rovněž ve formě zvýhodněné půjčky podle zákona 394/81, jelikož italské orgány nepředložily žádné bližší informace.
- (56) Proto Komise nemohla v této fázi dokumentace podrobně posoudit specifickou podporu, ale vzhledem k tomu, že podpora byla určena ke stejnému účelu a byla poskytnuta na stejném právním základě jako podpora v roce 1995, vyjádřila pochybnosti, že by ji bylo možno považovat za podporu, která je v rámci příslušných pravidel v souladu s jakýmkoliv ustanovením tehdejší Smlouvy o ES, nyní Smlouvy o fungování EU.
- (57) Italské orgány ve svém dopise ze dne 24. října 2002 mimo to zdůraznily, že žádná podpora nebyla nikdy poskytnuta přímo společnosti „WAM Engineering“ a že pod tímto jménem není v italském obchodním rejstříku zapsána žádná společnost. Komise však poznamenala, že zaprvé společnost „WAM SpA“ vlastnila 84 % akci „WAM Engineering Ltd“. Zadruhé Komise poznamenala, že italské orgány oznámily, již od svého dopisu ze dne 11. října 1999, že společnost „WAM SpA“ obdržela zvýhodněnou půjčku podle zákona č. 394/81, a dopisem ze dne 21. května 2002 dodaly, že „skupině WAM“ byl 9. listopadu 2000 poskytnut další zvýhodněnou půjčku na základě stejného režimu.

IV. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (58) K zahájení formálního vyšetřovacího řízení došly připomínky od třetí strany, která se zajímala o dotýčný případ a která požadovala zachování důvěrnosti.
- (59) Ve svých připomínkách třetí strana oceňuje úsilí Komise obnovit normální rovné podmínky pro všechny účastníky hospodářské soutěže ve specifickém sektoru a stěžuje si na ztrátu kvalifikace a pracovních míst ve strojírenství kvůli postavení společnosti WAM SpA na trhu.

- (60) Dopisem ze dne 3. listopadu 2003 Itálie, která byla Komisí obeznamena s připomínkami třetích stran obsažených v dopise ze dne 25. září 2003, poukázala na to, že podle jejího názoru tyto připomínky nepřinášejí nic nového, jelikož pouze potvrzují určitá tvrzení, která již byla s ohledem na stejný případ přednesena například samotným stěžovatelem. Itálie se zejména domnívá, že bylo dostatečně prokázáno, že neexistuje jakákoliv souvislost mezi skutečnostmi uvedenými ve výše uvedených připomínkách a financováním společnosti WAM SpA podle zákona 394/81.

V. PŘIPOMÍNKY ITÁLIE

- (61) Pokud jde o půjčku z roku 1995, italské orgány předložily důkazy toho, že společnost WAM SpA v době poskytnutí první podpory a předložení příslušné žádosti splňovala podle své roční účetní závěrky z roku 1994 definici středního podniku stanovenou v bodu 2.2 pokynů Společenství pro státní podpory malým a středním podnikům z roku 1992, jelikož zaměstnávala 163 osob, měla roční obrát ve výši 16,8 milionů EUR a celkovou rozvahu ve výši 20,1 milionů EUR a vlastnily ji dva podniky, které oba splňovaly definici malého a středního podniku. Naopak italské orgány samy souhlasí s tím, že od roku 1998 již společnost WAM SpA do kategorie malých a středních podniků nepatřila, tedy ani v době, kdy jí byla v roce 2000 poskytnuta druhá podpora.
- (62) Pokud jde o údaje o specifické podpoře, k informacím, které Komise měla k dispozici v době zahájení řízení, k prvnímu financování nebyly poskytnuty žádné nové podstatné informace kromě skutečnosti, že půjčka byla příjemci poskytnuta v několika splátkách, s ohledem na něž se může období odkladu pohybovat v rozmezí od 2 let až po nulu. V původní smlouvě nebylo zjevně žádné ustanovení o přezkoumání úrokové sazby. Půjčka měla být úplně splacena v dubnu 2004.
- (63) Co se týče půjčky z roku 2000, italské orgány po zahájení řízení v dopise ze dne 25. července 2003 objasnily, že skutečná celková výše půjčky činila 3 603 574 689 ITL (1 861 091,01 EUR) namísto 1 940 579 808 ITL (přibližně 1 milion EUR), jak původně oznámily v dopise ze dne 21. května 2002 a jak bylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, jelikož ono poslední číslo se vztahovalo na část půjčky, která již byla vyplacena v době, kdy byl dopis napsán, bez ohledu na celkovou výši poskytnuté podpory.
- (64) Ve skutečnosti byly poté vyplaceny další dvě splátky podpory. Konkrétně poslední ve výši 248 091,01 EUR byla vyplacena dne 22. ledna 2003. Podmínky poskytnutí této půjčky jsou stejné jako u půjčky v roce 1995, protože obě byly poskytnuty podle zákona 394/81. O poskytnutí celé výše dotýčné půjčky bylo rozhodnuto dne 9. listopadu 2000 a smlouva byla podepsána dne 20. prosince 2000.

- (65) Níže je uveden soupis způsobilých nákladů zohledněných u dotyčné podpory, který poskytla italská vláda v příloze dopisu ze dne 22. července 2003:

(v tisících EUR)	
ZPŮSOBILÉ NÁKLADY	POSKYTNUTÉ PŮJČKY
TRVALÉ STRUKTURY	
Nájem a vybavení prostor, vozidla	331,27
Provozní náklady (provoz, zboží a personál)	973,50
Výstavní modely	0,87
Vzdělávání	25,24
Poradenské služby	30,29
Mezisoučet 1	1 361,17
PODPORA OBCHODU	
Skládování zboží	353,39
Veletrhy a propagace	6,37
Reklama	42,74
Pracovní cesty	94,84
Cesty zákazníků do Itálie	2,59
Mezisoučet 2	499,92
Celkem	1 861,09

- (66) Z dokumentů přiložených k dopisu ze dne 14. ledna 2004 dále vyplývá, že dotyčný program měl být proveden v Číně společně společnostmi WAM SpA a „WAM Bulk Handling Machinery Shanghai Co Ltd“, což je místní firma, kterou ze 100 % ovládá WAM SpA.
- (67) Za způsobilé výdaje byly považovány náklady na nájem prostor pro kanceláře, sklad, předváděcí místnost a dílnu pro poskytování technického servisu (o celkové výměře 7 500 m²), na nákup, nájem nebo leasing 3 vozidel, zaměstnance v mateřské společnosti a v zahraničí (konkrétně 1 obchodní ředitel a 6 techniků).
- (68) Úroková sazba u této konkrétní půjčky činila 2,32 %, tj. 40 % referenční sazby ve výši 5,8 %, která byla platná v době poskytnutí půjčky. Opět se nezdá, že by se ve smlouvě počítalo se změnou úrokové sazby během doby trvání půjčky. Půjčka byla příjemci vyplacena v několika splátkách, takže doba odkladu se pohybuje v rozmezí od 2 let k nule.
- (69) Pokud jde o splácení půjčky, z údajů poskytnutých Itálií vyplývá, že dne 20. února 2003 uplynula dvouletá doba

odkladu, během níž byl placen jen úrok ze splátek půjčky již vyplacených příjemci. Dne 20. srpna začalo pětileté období na splácení půjčky. Splácí se lineárně, ve stejných pololetních splátkách, úrok je splatný ze zůstatku dlužné částky. Půjčka by měla být podle harmonogramu splacena do 20. února 2008.

- (70) Co se týče úpravy úrokové sazby během doby splácení půjčky, italské orgány tvrdily, že v italském právním rámci skutečně existovaly obecné předpisy, které takovéto snížení povolovaly.
- (71) Co se týče obou podpor, italské orgány dále tvrdily, že z částky podpory je nutno odečíst náklady na povinnou bankovní záruku, která se vyžaduje před poskytnutím půjčky.
- (72) Co se týče vývozních kvót WAM SpA v rámci EU i mimo EU, byly poskytnuty tyto údaje:

ROK	VÝVOZ V RÁMCI EU	VÝVOZ MIMO EU	VÝVOZ CELKEM
1995	10 237 196	4 477 951	14 715 147
1996	9 338 640	5 592 122	14 930 762
1997	9 974 814	5 813 442	15 788 256
1998	10 780 161	5 346 514	16 126 675
1999	11 885 473	5 276 525	17 161 998

- (73) Italské orgány oznámily, že výše uvedené údaje o celkovém vývozu představují 52 % až 57,5 % celkového ročního obrátu společnosti WAM SpA, registrované v roce 1995 a 1999.
- (74) Závěrem italské orgány uznávají, že na obě posuzované podpory se nevztahuje nařízení (ES) č. 69/2001 ani nařízení Komise (ES) č. 70/2001⁽¹⁵⁾, ale zastávají názor, že na pobídky pro podniky Společenství na podporu programů, které mají být provedeny mimo EU, se nevztahuje tehdejší článek 87 Smlouvy o ES, dnes čl. 107 odst. 3 Smlouvy o fungování EU.

VI. POSOUZENÍ PODPORY

Existence podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU

- (75) Podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU „podpory poskytované v jakékoli formě státy nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 33.

určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem“.

- (76) Z ustanovení čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU vyplývá, že aby opatření mohlo být klasifikováno jako státní podpora, musí splňovat čtyři specifické podmínky: zaprvé se musí jednat o státní intervenci prostřednictvím státních prostředků; zadruhé musí tato intervence příjemci opatření poskytnout selektivní výhodu; zatřetí opatření musí ovlivňovat obchod mezi členskými státy a konečně začtvrté musí narušovat hospodářskou soutěž nebo hrozit jejím narušením.

Státní prostředky a přičitatelnost státu

- (77) Pojem státní podpory se vztahuje na každé zvýhodnění poskytnuté přímo nebo nepřímo, financované ze státních zdrojů, poskytnuté samotným státem nebo jakýmkoli zprostředkujícími subjekty působícími na základě pravomocí, které jim byly státem svěřeny. Judikatura Soudního dvora stanovila velmi jasně, že není rozdílu mezi podporami poskytnutými přímo státem a podporami poskytnutými veřejnými či soukromými subjekty, které stát za tímto účelem založil⁽¹⁶⁾.
- (78) Předmětná opatření státní podpory byla udělena výborem podle čl. 2 zákona 394/81⁽¹⁷⁾, pokud jde o půjčky z roku 1995, a výborem „Comitato agevolazioni“⁽¹⁸⁾ v případě půjčky v roce 2000.

⁽¹⁶⁾ Viz věc 78/76, Steinike & Weinig v. Německá spolková republika, Sb. rozh. 1977, s. 595, bod 21; věc 290/83 Komise ES v. Francouzská republika, Sb. rozh. 1985, s. 439, bod 14; spojené věci 67/85, 68/85 a 70/85, Kwekerij Gebroeders Van der Kooy BV a další v. Komise ES, Sb. rozh. 1988, s. 219, bod 35 a věc C-305/89, Italská republika v. Komise ES, Sb. rozh. 1991, s. I-1603, bod 13.

⁽¹⁷⁾ Podle čl. 2 zákona 394/81, byl při Mediocredito vytvořen fond pro poskytování půjček se zvýhodněnou úrokovou mírou vývozním firmám na programy pronikání na trh do zahraničí. Fond je spravován výborem, který rozhoduje o přidělování financování v souladu se zákonem. Výbor je jmenován nařízením ministra zahraničního obchodu po dohodě s ministrem financí a ministrem průmyslu, obchodu a řemesel. Členy výboru ustaveného při ministerstvu zahraničního obchodu jsou: a) ministr zahraničního obchodu, nebo jím delegovaný státní tajemník, který mu předsedá; b) po jednom vedoucím pracovníku z ministerstev financí, průmyslu, obchodu a řemesel, nebo stejně kvalifikovaní zástupci, jmenovaní příslušnými ministry; c) generální ředitel Mediocredito centrale či v případě jeho nepřítomnosti či znemožnění účasti, jeho delegovaný zástupce; d) generální ředitel Istituto nazionale per il commercio estero (ICE) (Národního úřadu pro zahraniční obchod), či v případě jeho nepřítomnosti či znemožnění účasti, jeho jmenovaný zástupce.

⁽¹⁸⁾ Článek 1 vyhlášky ministerstva ze dne 19. ledna 1999 stanoví, že výbor s ohledem na nařízení vlády ze dne 31. března 1998 č. 143, zvláště na článek 25, odst. 1, je složen ze dvou vedoucích pracovníků ministerstva zahraničního obchodu, z jednoho vedoucího pracovníka z ministerstva pro finance, rozpočet a ekonomické plánování, jednoho vedoucího pracovníka z ministerstva zahraničních věcí, z jednoho zástupce ministerstva průmyslu, obchodu a řemesel a z jednoho zástupce jmenovaného Conferenza dei presidenti delle Regioni e delle Province autonome (Konferenci prezidentů regionů a autonomních provincií) a jedním zástupcem jmenovaným Associazione Bancaria Italiana (Italskou bankovní asociací).

- (79) Společnost Mediocredito Centrale SpA⁽¹⁹⁾ uzavřela se společností WAM SpA smlouvu o financování v roce 1995 pro provedení rozhodnutí výboru podle čl. 2 zákona 394/81. Společnost SIMESIT SpA⁽²⁰⁾ uzavřela se společností WAM SpA smlouvu o financování v roce 2000 pro provedení rozhodnutí výboru „Comitato Agevolazioni“.
- (80) V tomto případě byla tedy podpora poskytnuta ze státních prostředků subjekty, které působí jménem italského státu s cílem podpory hospodářských aktivit na základě pokynů vydaných státem, a proto – v souladu s judikaturou Soudního dvora – je přičitatelná státu⁽²¹⁾.

Selektivní výhoda poskytnutá společnosti

- (81) Zvýhodněné půjčky zlepšují finanční situaci příjemce podpory, tím, že mu snižují náklady, které by jinak musel nést při realizaci programů pronikání na trh bez státní finanční podpory. Proto zkoumané podpory poskytují společnosti WAM SpA selektivní výhodu oproti jejím konkurentům v EU.
- (82) Společnost WAM SpA působí na trhu produkce a distribuce šnekových dopravníků, šneků, protiprachových filtrů a ventilů pro průmyslová zařízení, vykonává tedy bezpochyby na tomto trhu ekonomickou činnost a spadá do definice společnosti ve smyslu práva EU⁽²²⁾.
- (83) Závěrem je možno prohlásit, že podpora poskytnutá společnosti WAM SpA poskytla podniku selektivní výhodu.

Dopad na obchod mezi členskými státy a narušení hospodářské soutěže

- (84) V rozsudku ze dne 30. dubna 2009 Soudní dvůr zdůrazňuje⁽²³⁾, že „i v případě, že vyplývá z okolností, za

⁽¹⁹⁾ Svého času byl při Mediocredito Centrale založen fond obsahující státní prostředky a byl spravován výborem dle čl. 2 zákona 394/81. Dopisem ze dne 27. prosince 1995 ministerstvo zahraničních věcí požádalo Mediocredito centrale o podpis (do tří měsíců) smlouvy se společností WAM SpA, aby bylo možno realizovat rozhodnutí výboru dle čl. 2 zákona 394/81, přijaté na zasedání dne 24. listopadu 1995.

⁽²⁰⁾ Ve smyslu předpisu nařízení vlády ze dne 31. března 1998 č. 143 a zvláště pak čl. 25 odst. 1, od 1. ledna 1999 správa finanční podpory internacionalizace výrobního systému podle zákona 394/81 je svěřena společnosti SIMESIT SpA. Společnost SIMESIT SpA je veřejnou organizací založenou v roce 1990 (zákon č. 100 ze dne 24. dubna 1990) italskou vládou za účelem podpory italských firem v třetích zemích. Společnost je kontrolována italskou vládou, která v ní vlastní 76 % podíl a stanovuje její orientaci pro výběr investic, které SIMESIT SpA podporuje. Představenstvo společnosti SIMESIT má devět členů, z nichž pět jmenuje italská vláda.

⁽²¹⁾ Viz věc C-482/99, Francouzská republika v. Komise ES (Stardust), Sb. rozh. 2002, s. I-4397, body 55 a 56.

⁽²²⁾ Viz věc C-41/90, Höfner a Elser, Sb. rozh. 1991, s. I-01979, bod 21.

⁽²³⁾ Viz věc C-494/06 P, Komise ES v. Italská republika a Komise ES v. Italská republika a Wam SpA, dosud nezveřejněná, body 49 a následující.

kterých byla podpora udělena, že by mohla ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušit nebo hrozit narušením hospodářské soutěže, je úkolem Komise připomenout tyto okolnosti v odůvodnění svého rozhodnutí“. Přesto však Komise – stále podle Soudního dvora – není povinna prokázat, že podpora skutečně ovlivnila obchod mezi členskými státy, ale „přezkoumat, zda může podpora ovlivnit tento obchod a narušit hospodářskou soutěž“⁽²⁴⁾. Soudní dvůr mimo to stanovil, že „Komise nebyla povinna provést hospodářskou analýzu skutečné situace na dotčeném trhu nebo dotčených obchodních toků mezi členskými státy ani prokázat skutečný účinek sporných podpor“, aby prokázala, že byly splněny podmínky dopadu na obchod a hospodářskou soutěž.

- (85) Společnost WAM SpA působí v EU a na mezinárodních trzích vlastní dceřiné společnosti v mnoha členských státech a obchoduje s vlastními produkty v celé Evropské unii i mimo ni. V letech 1995 až 1999 dvě třetiny jejího obrátu – 10 milionů EUR v absolutní hodnotě – představoval prodej v EU a třetinu prodej mimo EU. Na těchto trzích společnost WAM SpA působí skutečně či potenciálně jako konkurent ostatních společností EU, které jsou zrovna tak přítomny na mezinárodním trhu. Jak již bylo uvedeno (viz bod 34), na mezinárodním trhu působili minimálně tři další významní producenti protiprachových filtrů z členských států, kteří mohli být přinejmenším potenciálními konkurenty společnosti WAM SpA ve vývozu protiprachových filtrů do Japonska a do Číny⁽²⁵⁾. Tyto podniky byly přinejmenším potenciálními konkurenty společnosti WAM SpA, protože kdyby se rozhodly, že i ony budou vyvážet své produkty do Japonska a do Číny, byly by v počáteční nevýhodné pozici vůči společnosti WAM SpA, která byla příjemcem podpory, aby mohla proniknout na trh.
- (86) Mimo to, jak je vysvětleno v bodech 34 a 35, v předmětném období společnost WAM SpA zaujímala značný podíl národního i evropského trhu. Jak je uvedeno v bodě 38, mimo to byla obchodně přítomna v dalším členském státě prostřednictvím své dceřiné společnosti.
- (87) Díky poskytnutým podporám společnost WAM SpA posílila, nebo byla schopna posílit svou celkovou pozici na trhu vůči podnikům jiných členských států, které jsou jejími konkurenty nejen skutečnými, ale i potenciálními. Podle ustálené judikatury totiž „podpory, jejichž účelem je osvobodit podnik od nákladů, které by obvykle musel nést v rámci svého běžného řízení nebo svých běžných činností, v zásadě narušují podmínky hospodářské soutěže.“⁽²⁶⁾

- (88) V tomto případě tři další argumentace podporují takovýto závěr.
- (89) Zaprvé, dalo se předpokládat, že půjčky na vývoz poskytnuté společnosti WAM SpA naruší normální situaci hospodářské soutěže na trhu, tím, že zvýhodní společnost WAM SpA ve vývozu jejích produktů na zahraniční trhy vůči jejím skutečným nebo potenciálním konkurentům z EU, protože tito konkurenti by si z vlastních prostředků museli hradit programy proniknutí na zahraniční trhy.
- (90) Zadruhé, společnost WAM SpA obdržela podporu na realizaci programu proniknutí na trh, která jí následně umožnila ušetřit prostředky. Protože společnost WAM SpA investovala do proniknutí na zahraniční trhy s úmyslem vyvážet tam své produkty, tyto úspory jí mohly umožnit, aby vyvážela produkty vyrobené v EU mimo EU za nižší cenu nebo s možností dosáhnout větší marže.
- (91) Zatřetí, jelikož peníze jsou zaměnitelné, výnosy z těchto aktivit mohly být reinvestovány v EU. Alternativně finanční podpora, kterou společnost obdržela, ji zbavovala nákladů vázaných na pronikání na zahraniční trhy a umožňovala jí použít takto ušetřené prostředky ke konsolidaci vlastní pozice na trhu EU pro jiné účely⁽²⁷⁾. Mimo to, poté co by došlo k vývozu na takovéto trhy, výnos z těchto aktivit mohl být reinvestován v EU.
- (92) V takovém případě by podpora, kterou společnost obdržela, měla dopad na trh EU a měla by rušivý účinek vůči konkurentům společnosti WAM SpA v EU.
- (93) Podobně podle ustálené judikatury, „když podpora poskytnutá členským státem posílí pozici podniku vůči ostatním podnikům konkurujícím v obchodě uvnitř EU, tyto se musí považovat za ovlivněné podporou“⁽²⁸⁾. Jak již bylo vysvětleno, od okamžiku, kdy podpora poskytnutá společnosti WAM SpA posílila pozici této společnosti vůči jejím skutečným či potenciálním konkurentům v EU, tato podpora ovlivnila i obchod EU.

⁽²⁴⁾ Viz též věci C-372/97, *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 2004, s. I-3679, bod 52, a C-66/2002, *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 2005, s. I-10901.

⁽²⁵⁾ *The Rise of A District Lead Firm: The Case of Wam (1968-2003)*, únor 2009, Recent, Centre for Economic Research (Dipartimento di Economia politica dell'Università di Modena e Reggio Emilia – Oddělení politické ekonomie Univerzity v Modeně a Reggio Emilia).

⁽²⁶⁾ Viz věci T-459/93, *Siemens v. Komise*, Sb. rozh. 1995, s. II-1675, body 48 a 77, T-214/95, *Het Vlaamse Gewest v. Komise*, Sb. rozh. 1998, s. II-717, bod 43, a T-217/02, *Ter Lembeek v. Komise*, Sb. rozh. 2006, s. II-4483, bod 177.

⁽²⁷⁾ Ve věci T-369/06, *Holland Malt v. Komise*, ještě nepublikované, Soud prvního stupně rozhodl v bodě 55 jak uvedeno: „Z judikatury tedy jasně vyplývá, že to, co *ipso facto* může narušit hospodářskou soutěž, je nejen snížení, prostřednictvím státních zdrojů, nákladů běžného řízení nebo běžných činností podniku, ale rovněž subvence, která osvobozuje příjemce od všech či části investičních nákladů.“

⁽²⁸⁾ Viz věc 730/79, *Philip Morris v. Komise*, Sb. rozh. 1980, s. 2671, bod 11, věc C 53/00 *Ferring*, Sb. rozh. 2001, s. I-9067, bod 21 a věc C 372/97 *Itálie v. Komise*, Sb. rozh. 2004 s. I-3679, bod 52.

(94) Pokud jde o výši podpory, Soudní dvůr uvedl ve věcech Philip Morris v. Komise⁽²⁹⁾ a Francie v. Komise⁽³⁰⁾, že relativně malý objem podpory, nebo relativně malé dimenze společnosti příjemce nevylučují *a priori* možnost, že bude ovlivněn obchod mezi členskými státy. Na základě stejné úvahy ve věci Het Vlaamse Gewest v. Komise⁽³¹⁾ Soud prvního stupně uvedl, že „i podpora relativně malého rozsahu může ovlivnit obchod mezi členskými státy, když [...] je odvětví, v němž společnost působí, vysoce konkurenční“. Mimo to, ve věci Heiser⁽³²⁾ Soudní dvůr uvedl, že neexistuje hranice nebo procentní část, pod níž by bylo možno uvažovat, že obchod mezi členskými státy nemůže být dotčen.

(95) V posuzovaném případě proto relativně malý objem podpory neodporuje závěru, že podpora může ovlivnit obchod uvnitř EU a hospodářskou soutěž. Protože výše podpory je spíše menší, vzhledem k intenzivní skutečné či potenciální konkurenci v odvětví, v němž společnost WAM SpA působí, je přinejmenším pravděpodobný vznik nebezpečí narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu uvnitř EU.

(96) Na základě výše uvedených úvah je možno závěrem konstatovat, že je přinejmenším pravděpodobné, že podpora poskytnutá Itálii společnosti WAM SpA ovlivní obchod a způsobí narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

(97) Závěrem, veřejná podpora společnosti WAM SpA představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

Použitelná pravidla

(98) V souladu se zásadou *tempus regit actum*, s výjimkou výslovně opačných ustanovení, je třeba na neoznamované podpory použít procedurální předpisy platné v okamžiku, kdy je nutno přijmout rozhodnutí⁽³³⁾.

(99) Od okamžiku, kdy zprošťující předpisy (včetně předpisů *de minimis*) zproští některá opatření podpory oznamovací povinnosti a dále nahradí centralizovaný systém kontroly státních podpor decentralizovaným kontrolním systémem, tyto předpisy jsou považovány za procedurální.

⁽²⁹⁾ Viz věc 730/79, Philips Morfia v. Komise, Sb. rozh. 1980, s. 2671.

⁽³⁰⁾ Viz věc 259/85, Francie v. Komise, Sb. rozh. 1978, s. 4393.

⁽³¹⁾ Viz věc T-214/95, Het Vlaamse Gewest v. Komise, Sb. rozh. 1998, s. II-717, bod 49.

⁽³²⁾ Viz věc C-172/03, Heiser v. Finanzamt Innsbruck, Sb. rozh. 1998, s. I-1627, bod 32.

⁽³³⁾ Viz spojené věci od 212/80 do 217/80, Meridionale Industria Salumi et al., Sb. rozh. 1981, s. 2735; spojené věci, CT Control Rotterdam a JCT Benelux v. Komise, Sb. rozh. 1981, s. I-3873, a věc C-61/98, De Haan Beheer, Sb. rozh. 2000, s. I-5003.

(100) V tomto případě, i když Komise ve svém rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení vyjádřila pochybnosti, že by podpora mohla využít výjimku ve smyslu nařízení Komise (ES) č. 69/2001 a (ES) č. 70/2001, je třeba použít odpovídající předpisy platné v okamžiku přijímání rozhodnutí, neboli nařízení (ES) č. 1998/2006⁽³⁴⁾. Obdobně, nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, které prohlašuje některé kategorie podpory slučitelné se společným trhem při aplikaci článků 87 a 88 Smlouvy⁽³⁵⁾ (dále jen: nařízení o blokových výjimkách z roku 2008) se uplatňuje na jednotlivé podpory poskytnuté před jejím nabytím platnosti, pokud podpora splňuje všechny podmínky stanovené samotným předpisem, s výjimkou pro čl. 9.

Oprávněnost podpory

(101) Italské orgány ve svém dopise ze dne 11. října 1999 prohlásily, že právní základ podpor poskytnutých společností WAM SpA, kterým je zákon č. 394 ze dne 29. července 1981, byl oznámen Komisi a WTO podle článku 25 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (WTO-GATT 1994)⁽³⁶⁾.

(102) Komise konstatuje, že oznámením mají italské orgány na mysli zahrnutí některých velmi syntetických údajů týkajících se režimu do seznamu podpor, který byl v tabulce zaslán Komisi či za účelem předání výboru WTO pro subvence (WTO Subsidies Committee) nebo v rámci výročních zpráv o státních podporách v EU, nejméně od šesté zprávy (1996). Komise byla dále informována o existenci režimu v rámci jejího vyšetřování národních režimů podpor zahraničních investic směřovaných mimo EU, platných v členských státech.

(103) Takovéto druhy sdělení nelze považovat za dodržení čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES, dnes čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, ve kterém se uvádí, že „Komise musí být včas informována o záměrech poskytnout nebo upravit podpory, aby mohla podat svá vyjádření“.

(104) Jelikož výše uvedený režim podpor nebyl předem Komisi oznámen, co se týče jeho slučitelnosti s pravidly státní podpory, byl uskutečněn v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES, dnes čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, a je v důsledku toho protiprávní. Jelikož podpora společnosti WAM SpA byla poskytnuta v rámci tohoto režimu, s výjimkou pro podporu případně zproštěnou na základě blokového zproštění, je rovněž protiprávní.

⁽³⁴⁾ Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 11.

⁽³⁵⁾ Úř. věst. L 214, 9.8.2008, s. 3.

⁽³⁶⁾ Uruguayské kolo vícestranných obchodních jednání (1986–1994) – příloha 1 – příloha 1 A – Dohoda o subvencích a kompenzačních opatřeních (WTO-GATT 1994) (Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 156–183).

**Podpory vyňaté podle předpisů *de minimis*
a slučitelnost podpory s článkem 107 Smlouvy
o fungování EU**

- (105) Komise musí ověřit, zda existují podpory, poskytnuté společnosti WAM SpA, které mohou být vyňaty ve smyslu předpisů *de minimis*.
- (106) Podobně jelikož dotyčná podpůrná opatření spadají do ustanovení čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, je nutno je posoudit, zda jim může být udělena výjimka v rámci příslušných pravidel Společenství pro státní podpory.

První půjčka poskytnutá společnosti WAM SpA

- (107) Italská vláda předložila důkaz, že společnost WAM v době poskytnutí první podpory (1995) splňovala požadavky, aby mohla být podle doporučení Komise 96/280/ES ze dne 3. dubna 1996 považována za malý nebo střední podnik⁽³⁷⁾. Přesněji, společnost WAM SpA byla středně velkým podnikem, jelikož zaměstnávala 163 osob, měla roční obrát ve výši 16,8 milionů EUR a celkovou rozvahu ve výši 20,1 milionů EUR. Ovládaly ji dvě finanční společnosti, které podle výše uvedeného doporučení samy patřily do kategorie malých a středních podniků.
- (108) V tomto případě Komise zakládá svou analýzu na skutečných výdajích vzatých v úvahu při rozhodování o poskytnutí půjčky (viz tabulka v bodě 44).
- (109) Vzhledem k tomu, že cílem smlouvy o financování půjčky bylo subvencování programu pronikání na trh a zvláště pak subvence vývozních podniků z hlediska programu pronikání na trh mimo Evropskou unii, posuzované programy musí být klasifikovány jako podpora vývozu, tedy podpora aktivit spojených s vývozem, protože jsou přímo vázány na vytvoření a na provoz distribuční sítě nebo na další běžné výdaje spojené s vývozní činností. Stejným způsobem posledním cílem programu proniknutí na trh byl prodej produktů společnosti WAM SpA na japonském trhu. Tudíž toto je též důvod, pro který tyto podpory nemohou být považovány za podporu vázanou na přímé zahraniční investice.
- (110) Nařízení (ES) č. 1998/2006 vylučuje ze své oblasti působnosti podporu vývozu. Čl. 1 písmeno d) nařízení (ES) č. 1998/2006 totiž stanoví, že nařízení se nepoužije na „podporu aktivit spojených s vývozem do třetích zemí nebo do členských států, tedy podpory přímo spojené s objemem vývozu, s vytvořením a provozováním distribuční sítě a dalších běžných výdajů, spojených s vývozní činností“.

- (111) V každém případě čl. 5 nařízení (ES) č. 1998/2006 stanoví, že podpory, které nesplňují podmínky stanovené ve čl. 1 téhož předpisu, budou posuzovány Komisí na základě příslušných pokynů, sdělení a oznámení.
- (112) Jelikož byla podpora poskytnuta v roce 1995, když platily pokyny pro malé a střední podniky z roku 1992, použijí se tyto pokyny⁽³⁸⁾. Podpory vývozu nejsou explicitně vyjmuty z oblasti účinnosti pokynů pro malé a střední podniky z roku 1992. Protože však v tomto případě podpora převyšuje přípustnou hranici *de minimis* (50 000 EUR), celá podpora nespadá do výjimky *de minimis* a z tohoto důvodu je považována za státní podporu⁽³⁹⁾.
- (113) Po stanovení, že opatření představuje státní podporu, je třeba posoudit, zda podpora může být považována za slučitelnou s vnitřním trhem ve smyslu pravidel použitelných v oblasti státních podpor.
- (114) Ustanovení čl. 44 odst. 2 nařízení o blokových výjimkách z roku 2008 stanoví, že jakákoliv podpora poskytnutá předtím, než nařízení vešlo v platnost, a která nesplňuje ani podmínky nařízení, ani podmínky stanovené v nařízeních Komise (ES) č. 68/2001⁽⁴⁰⁾, č. 70/2001⁽⁴¹⁾, č. 2204/2002 a č. 1628/2006⁽⁴²⁾ je Komisí posuzována na základě pokynů, sdělení a oznámení platných ke dni, kdy byla podpora poskytnuta.
- (115) V tomto případě se nařízení o blokových výjimkách z roku 2008 nepoužije, protože zavádí nový prvek – ověření motivačního účinku projektu či aktivity před jejich zahájením – který Itálie neprovedla. Proto, ve smyslu čl. 8 odst. 6 nařízení o blokových výjimkách z roku 2008, celá výše podpory není vyjmuta ve smyslu nařízení. Mimo to náklady uvedené v tabulce v bodě 44 a vyjmenované v bodě 118 nemohou být zařazeny do výjimek na základě nařízení (ES) č. 68/2001, (ES) č. 70/2001, (ES) č. 2204/2002 a (ES) č. 1628/2006, protože podmínky stanovené v těchto nařízeních nejsou splněny.
- (116) Protože žádný z těchto nástrojů nezdůvodňuje slučitelnost podpory, tato musí být posuzována z hlediska pokynů pro malé a střední podniky z roku 1992, které obsahovaly základní platné předpisy ke dni, kdy byla podpora v roce 1995 poskytnuta⁽⁴³⁾.

⁽³⁸⁾ Viz poznámka pod čarou 12.

⁽³⁹⁾ Úř. věst. L 227, 11.9.2003, s. 12.

⁽⁴⁰⁾ Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 20.

⁽⁴¹⁾ Úř. věst. L 337, 13.12.2002, s. 3.

⁽⁴²⁾ Úř. věst. L 302, 1.11.2006, s. 29.

⁽⁴³⁾ Viz poznámka pod čarou 12.

⁽³⁷⁾ Úř. věst. L 107, 30.4.1996, s. 4.

(117) Podle těchto pokynů mohou být jednotlivé části podpory považovány za slučitelné s vnitřním trhem. Zvláště podpora na poradenské služby (29,43 milionů ITL) a na průzkum trhu (40,95 milionů ITL) mohou být považovány za slučitelné s bodem 4.3 pokynů („Podpora podnikového poradenství, vzdělávání a šíření znalostí“). Podpora účasti na veletrzích a výstavách (12,19 milionů ITL) může být považována za slučitelnou s ustanoveními pokynů pro malé a střední podniky z roku 1992, zvláště v souladu s bodem 4.5 („Podpory s jinými cíli“), protože mohou být považovány za podpory ve prospěch jiných způsobů podpory malých a středních podniků, například opatření na povzbuzení spolupráce. Zbytek podpory (viz tabulka v bodě 44) nemůže být považován za slučitelný, protože nebyl určen podpoře výrobních investic ani žádného dalšího přijatelného cíle, stanoveného pokyny pro malé a střední podniky z roku 1992. Nejednalo se totiž o podporu všeobecných investic mimo podporovaných oblastí, jež jsou předmětem národních rozvojových programů, ani uvnitř těchto oblastí coby podpora investic na ochranu životního prostředí nebo podpora výzkumu a vývoje.

(118) V důsledku toho Komise zastává názor, že většina způsobilých nákladů na vytvoření stálé struktury v zahraničí, jež vzala v úvahu italská vláda pro poskytnutí první zvýhodněné půjčky společnosti WAM v roce 1995, nemůže být naprosto považována za podporu výrobních investic, ale naopak je názoru, že podpory subvencující tyto náklady musí být klasifikovány jako podpora provozu. Tyto způsobilé náklady, tedy nájem prostor, pojištění a příslušenství (122,56 milionů ITL), náklady na provoz jako ty na personál, vybavení a zařízení prostor (556,94 milionů ITL) – to jsou náklady, které by podnik měl nést sám, totéž platí i pro výstavní modely a náhradní díly pro poprodejní servis zákazníků (38,23 milionů ITL). Totéž platí pokud jde o způsobilé náklady na podporu komerční propagace, náklady na uskladnění zboží (456,28 milionů ITL), jež nejsou podle názoru Komise v souladu s pokyny pro malé a střední podniky, protože nejsou považovány za počáteční investice, tak jako nejsou v souladu náklady na reklamu (94,39 milionů ITL) a pracovní cesty (7,52 milionů ITL).

(119) Na základě těchto hodnocení Komise činí závěr, že:

- a) část podpory týkající se poradenských služeb (29,43 milionů ITL) a průzkumů trhu (40,95 milionů ITL), tak jako podpory účasti na veletrzích a výstavách (12,19 milionů ITL) představuje státní podporu slučitelnou s pokyny pro malé a střední podniky z roku 1992;
- b) část podpory neuvedená v bodě a) (viz bod 118) představuje státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem.

Druhá půjčka poskytnutá společnosti WAM SpA

(120) V době poskytnutí druhé podpory v roce 2000 byla společnost WAM SpA velkým podnikem, jak italské orgány samy přiznávají. Podnik se dále nacházel v nepodporované oblasti.

(121) Půjčka poskytnutá v roce 2000 může být též považována za podporu vývozu ve prospěch společnosti WAM SpA, protože sledovala stejný cíl jako půjčka z roku 1995 a byl mimo to realizován k proniknutí na zahraniční trhy a k vývozu na tyto trhy (přesněji na trh čínský). Je jasné, že podpory technického servisu, prostor a personálu v zahraničí (obchodní ředitel, generální ředitel, čtyři úředníci a šest techniků) mohou být těžko považovány za podpory jiných aktivit než obchodních. V důsledku toho na půjčku sjednanou v roce 2000 může být použita stejná úvaha jako na půjčku z roku 1995.

(122) Mimo to, při vypracování smlouvy o udělení podpory v roce 2000 byla použita stejná formulace, která kvalifikuje první půjčku poskytnutou společnosti WAM SpA jako pobídku programům pronikání na trh. Mimo to je třeba poznamenat, že specifický program měl být realizován společně podnikem WAM SpA a místní dceřinou společností WAM Bulk Handling Machinery Shanghai Co Ltd, kterou společnost WAM SpA vlastnila ze 100 %, což dokazuje konsolidovanou přítomnost společnosti WAM SpA na tomto specifickém trhu.

(123) Protože předmětné podpory představují podporu vývozu, jak již bylo uvedeno dříve, nařízení (ES) č. 1998/2006 se nepoužije.

(124) Je tedy nutno přistoupit k hodnocení slučitelnosti podpory s vnitřním trhem. Komise zastává názor, že procedurální předpisy, platné ke dni přijetí rozhodnutí, nařízení o blokových výjimkách z roku 2008, nemohou být použity ani na předmětný případ. Toto nařízení totiž zavádí nový prvek – ověření motivačního účinku projektu či aktivity před jejich zahájením – který Itálie neprovedla. Proto ve smyslu čl. 8 odst. 6 tohoto nařízení celá výše podpory není vyjmuta ve smyslu nařízení o blokových výjimkách z roku 2008. Z toho vyplývá, že ve smyslu čl. 44 odst. 2 nařízení o blokových výjimkách z roku 2008 musí být posouzena slučitelnost podpory s nařízeními (ES) č. 68/2001, (ES) č. 70/2001, (ES) č. 2204/2002 a (ES) č. 1628/2006.

(125) Komise zastává názor, že náklady na vzdělávání uvedené podrobně v dopise ze dne 22. července 2003 (25 240 EUR, vůči celkové částce půjčky 1,8 milionů EUR) (viz tabulka v bodě 65) mohou být vyjmuty ve smyslu čl. 4 nařízení (ES) č. 68/2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podpory na vzdělávání (dále jen nařízení (ES) č. 68/2001) a proto jsou slučitelné s vnitřním trhem ve smyslu tehdejšího čl. 87 odst. 3 Smlouvy o ES, nyní čl. 107 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, nezávisle na skutečnosti, že hodnocení vychází z čl. 4 odst. 2 (specifické vzdělávání) nebo ze čl. 4 odst. 3 (všeobecné vzdělávání).

- (126) Nicméně zbytek předmětné podpory nemůže být považován za slučitelný ve smyslu nařízení (ES) č. 70/2001, (ES) č. 2204/2002 a (ES) č. 1628/2006 nebo dalších právních základů, protože nepodporuje žádný jiný horizontální cíl Evropské unie ve smyslu čl. 107 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, jako jsou výzkum a vývoj, zaměstnanost, životní prostředí nebo záchrana a rekonstrukce, ve smyslu příslušných pokynů, sdělení a nařízení.
- (127) Je tudíž třeba dospět k závěru, že od okamžiku, kdy aktivity spojené s vývozem nespádají do oblasti aplikace nařízení (ES) č. 1998/2006 a kdy žádný právní základ neumožňuje stanovit slučitelnost ve smyslu čl. 107 odst. 3 písmeno c) Smlouvy o fungování EU, podpory poskytnuté formou druhé půjčky nejsou slučitelné s vnitřním trhem, s výjimkou citované slučitelné části podpory vzdělávání.

Všeobecné poznámky

- (128) Pokud jde o úpravu úrokové sazby během doby splácení půjčky, italské orgány tvrdí, že v italském právním rámci skutečně existovaly obecné předpisy, které takoveto snížení povolují. Nicméně vyhláška ministerstva (Decreto Ministeriale) ze dne 31. března 2000, jež je jediným právním základem poskytnutým za tímto účelem, se vztahuje pouze na pobídky financované podle zákona č. 394/81 a zákona č. 304/1990, a zdá se být tudíž velmi selektivní. Kromě toho nebyl předložen žádný důkaz, že k úpravě úrokové sazby skutečně došlo s ohledem na dotyčnou podporu⁽⁴⁴⁾.
- (129) Co se týče obou půjček, italské orgány tvrdí, že z částky podpory je nutno odečíst náklady na povinnou bankovní záruku, která se vyžaduje před poskytnutím půjček. Komise zaprvé podotýká, že takovou záruku nebo její rovnocennou náhradu by za normálních okolností žádala rovněž soukromá úvěrová instituce, která poskytuje půjčky podle zásady investora, který působí v tržním hospodářství; zadruhé podotýká, že ze specifických příloh ke smlouvě vyplývá, že překrývání podpor v rámci stejného programu se nepřipouští, kromě podpor spojených se zárukou, kdy je tudíž takové překrývání podpor přípustné.

VII. ZÁVĚREČNÉ POZNÁMKY

- (130) Komise konstatuje, že výjimky stanovené v čl. 107 odst. 2 písm. a) až c)⁽⁴⁵⁾, Smlouvy o fungování EU se na

dotyčné podpory nevztahují, jelikož tyto nesledují žádný z cílů uvedených ve zmíněném článku a ani italská vláda neuváděla, že tomu tak je.

- (131) Zkoumané půjčky nejsou určeny na podporu ekonomického rozvoje regionů nebo k uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu nebo napravení vážné poruchy v hospodářství některého členského státu, ani nejsou určeny na podporu kultury nebo zachování kulturního dědictví. Proto se Komise domnívá, že se na posuzované podpory nevztahuje ani čl. 107 odst. 3 písm. a)⁽⁴⁶⁾, ani čl. 107 odst. 3 písm. b)⁽⁴⁷⁾ Smlouvy o fungování EU, ani čl. 107 odst. 3 písm. d)⁽⁴⁸⁾ Smlouvy o fungování EU.

VIII. ZÁVĚRY

- (132) Obě půjčky byly poskytnuty společnosti WAM SpA, aniž byly Komisi předem oznámeny. Půjčka z roku 1995 byla poskytnuta dne 24. listopadu 1995 a půjčka z roku 2000 byla poskytnuta dne 9. listopadu 2000. Komise tudíž konstatuje, že s výjimkou části podpory, která spadá do blokových výjimek, v míře, v níž zmíněné půjčky porušují tehdejší čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES, nyní čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, byly tyto podpory příjemci poskytnuty protiprávně.

První půjčka poskytnutá WAM SpA

- (133) Podpora, kterou Itálie poskytla společnosti WAM SpA dne 24. listopadu 1995 formou podpory úrokové míry, představuje státní podporu. Část odpovídající způsobilým nákladům na poradenské služby, účasti na veletrzích a výstavách a průzkumy trhu představuje státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem.
- (134) Co se týče celkového grantového ekvivalentu specifické podpory, bylo přihlédnuto k tomu, že půjčka byla příjemci poskytnuta ve třech splátkách (vyplacených dne 24. dubna 1996, dne 23. července 1997 a dne 24. dubna 1998) a že doba odkladu se proto pohybovala v rozmezí od 2 let do nuly. Bylo přihlédnuto rovněž k úrokové sazbě stanovené ve smlouvě o půjčce (4,4 %) s ohledem na referenční sazbu pravidelně stanovenou Komisí⁽⁴⁹⁾, která byla platná v době poskytnutí půjčky (11,35 %). Prvek podpory je tedy vypočítán jako rozdíl mezi úrokovou mírou stanovenou ve smlouvě a úrokovou mírou platnou v den, kdy byla poskytnuta půjčka. Na základě tohoto výpočtu grantový ekvivalent aktualizovaný ke dni 24. dubna 1996 (což je datum, k němuž byla společnosti WAM SpA uhrazena první splátka půjčky), činí 108 165,10 EUR.

⁽⁴⁴⁾ Tato úprava by však v každém případě mohla být použita pouze na první zvýhodněnou půjčku poskytnutou společnosti WAM SpA, protože se uplatňovala na financování probíhajícího okamžiku jejího nabytí platnosti, zatímco druhá půjčka nebyla ještě společností WAM SpA poskytnuta.

⁽⁴⁵⁾ Článek 107 odst. 2, stanoví, že s vnitřním trhem jsou slučitelné: a) podpory sociální povahy poskytované individuálním spotřebitelům za podmínky, že se poskytují bez diskriminace na základě původu výrobků; b) podpory určené k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi; c) podpory poskytované hospodářství určitých oblastí Spolkové republiky Německo [...].

⁽⁴⁶⁾ „Podpory, které mají napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností, jakož i rozvoji regionů uvedených v článku 349 s ohledem na jejich strukturální, hospodářskou a sociální situaci.“

⁽⁴⁷⁾ „Podpory, které mají napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu.“

⁽⁴⁸⁾ „Podpory určené na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví, jestliže neovlivní podmínky obchodu a hospodářské soutěže v Unii v míře odporující společnému zájmu.“

⁽⁴⁹⁾ Zveřejňováno pravidelně v Úředním věstníku.

- (135) Nicméně tato výše podpory musí být upravena na základě slučitelné části státní podpory.
- (136) Jelikož část dotyčné půjčky byla považována za slučitelnou, musí být odečtena od složky podpory z roku 1995 (ta činila 108 165,10 EUR). Jelikož není možné určit souvislost mezi poskytnutou splátkou půjčky a určitými specifickými výdaji, použilo se při výpočtu aktualizovaného celkového grantového ekvivalentu stejné procento, jaké představují slučitelné položky s ohledem na celkovou půjčku (82,57 milionů ITL z 1 358,51 milionů ITL, tj. 6 %). Jelikož 6 % ze 108 165,51 EUR činí 6 489,906 EUR, tato poslední částka představuje slučitelnou část podpory.
- (137) Proto ekvivalentní část podpory poskytnuté společnosti WAM SpA, neslučitelná s vnitřním trhem, činí 101 675,194 EUR.

Druhá půjčka poskytnutá WAM SpA

- (138) Podpora poskytnutá společnosti WAM SpA v roce 2000, kromě slučitelné části určené na podporu na vzdělávání ve výši 25 240 EUR přiznatelných nákladů, je neslučitelná s vnitřním trhem.
- (139) V tomto případě byla půjčka poskytnuta společnosti WAM SpA v pěti splátkách (uhrazených dne 12. února 2001, dne 28. září 2001, dne 26. dubna 2002, dne 27. září 2002 a 22. ledna 2003); proto se stejně jako u první podpory doba odkladu pohybuje v rozmezí od 2 let do nuly. Při výpočtu grantového ekvivalentu Komise vzala v úvahu rovněž úrokovou sazbu stanovenou ve smlouvě o půjčce (2,32 %) s ohledem na referenční sazbu pravidelně stanovenou Komisí, která platila v době, kdy byla dotyčná půjčka poskytnuta (5,70 %). K celkovému splacení půjčky, včetně jistiny s úroky, mělo dojít dne 20. února 2008. V souladu s tím by grantový ekvivalent části podpory celkové posuzované půjčky, aktualizovaný ke dni 12. února 2001 (datum, kdy byla společnost WAM SpA poskytnuta první splátka konkrétní půjčky), představoval 176 329 EUR, došlo-li ke splacení půjčky podle plánu.
- (140) Co se týče slučitelné části půjčky, v tomto případě od grantového ekvivalentu podpory musí být odečteno procento slučitelné části půjčky s ohledem na celou částku půjčky, což představuje 1,35 %. Pokud by byly splátky provedeny podle splátkového kalendáře, grantový ekvivalent druhé půjčky se tedy rovná 173 948,56 EUR (176 329 EUR – 2 380,44 EUR).
- (141) V souladu s článkem 107 Smlouvy o fungování EU je zavedenou praxí Komise žádat od příjemce navrácení podpory, která byla podle téhož článku poskytnuta protiprávně a je neslučitelná se společným trhem, za předpokladu, že se na podporu nevztahují pravidla *de minimis*. Tato praxe byla potvrzena článkem 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999.

- (142) Na základě čl. 14 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 zahrnuje podpora, která má být navracena, úroky vypočtené pomocí příslušné sazby stanovené Komisí. Úroky jsou splatné ode dne, ke kterému byla protiprávní podpora příjemci poskytnuta, do dne jejího navrácení, za dobu, po kterou byla podniku k dispozici.
- (143) Způsob, jakým se má úroková sazba uplatnit, byl upřesněn v kapitole V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽⁵⁰⁾ (dále jen „nařízení (ES) č. 794/2004“) a v nařízení Komise (ES) č. 271/2008 ze dne 30. ledna 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy (ES)⁽⁵¹⁾ (dále jen „nařízení (ES) č. 271/2008“).
- (144) Komise připomíná, že tímto rozhodnutím není dotčena slučitelnost vnitrostátního rámce, který představuje zákon č. 394/81, jenž je právním základem státní podpory poskytnuté společnosti WAM SpA⁽⁵²⁾, s ohledem na nějž Komise v souladu s judikaturou Soudu prvního stupně nepovažovala za nutné v tomto případě zahájit řízení. Nevylučuje však, že tak učiní později.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpory poskytnuté společnosti WAM SpA na základě zákona č. 394/81 spadají do oblasti působnosti čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

Uvedené podpory nebyly v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES, nyní čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, Komisí předem oznámeny, a proto představují protiprávní podpory, s výjimkou části podpory vyjmuté na základě blokových výjimek.

Článek 2

1. Podpora ve výši 108 165,10 EUR ve formě subvence na úhradu úroků, kterou Itálie společnosti WAM SpA poskytla dne 24. listopadu 1995, představuje státní podporu. Část této podpory, odpovídající způsobilým výdajům na poradenství, účast na veletrzích a výstavách a na průzkumy trhu, která dosahuje výše 6 489,906 EUR, představuje státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem.

Itálie přijme veškerá nezbytná opatření, aby od příjemce, společnosti WAM SpA, získala zpět částku neslučitelné podpory ve výši 101 675,194 EUR.

⁽⁵⁰⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵¹⁾ Úř. věst. L 82, 25.3.2008, s. 1.

⁽⁵²⁾ Viz věci T-92/00 a T-103/00, *Diputación Foral de Álava v. Komise (Ramondín)*, Sb. rozh.2002, s. II-1385.

2. Podpora ve výši 176 329 EUR, kterou Itálie poskytla společnosti WAM SpA dne 9. listopadu 2000 formou subvence na úhradu úroků, představuje státní podporu. Část této podpory, odpovídající způsobilým výdajům na vzdělávání, dosahující výše 2 380,44 EUR, představuje státní podporu slučitelnou s vnitřním trhem.

Itálie přijme všechna nutná opatření, aby od příjemce, společnosti WAM SpA, získala zpět částku neslučitelné podpory, ve výši 173 948,56 EUR.

3. Úroky z částek, které mají být vráceny na základě tohoto rozhodnutí, byly vypočítány od data, v němž byly neslučitelné státní podpory poskytnuty příjemci WAM SpA, až do jejich skutečného navrácení.

4. Úroky jsou vypočítány podle složeného úrokového režimu v souladu s kapitolou V nařízení (ES) č. 794/2004 a s nařízením (ES) č. 271/2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004.

Článek 3

1. Navrácení podpory podle článku 2 je neprodlené a účinné.
2. Itálie zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno do čtyř měsíců ode dne jeho oznámení italským orgánům.

Článek 4

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí předloží Itálie Komisi tyto informace:

- a) celkovou částku (jistinu a úroky), kterou má příjemce, společnost WAM SpA, navrátit;
- b) podrobný popis již přijatých nebo plánovaných opatření pro dosažení souladu s tímto rozhodnutím;
- c) doklady prokazující, že příjemci, společnosti WAM SpA, bylo nařízeno podporu vrátit.

2. Itálie informuje Komisi o dosaženém pokroku na základě vnitrostátních opatření přijatých k provedení tohoto rozhodnutí, a to dokud nebude navrácení podpory uvedené v článku 2 dokončeno. Na základě jednoduché žádosti Komise předloží Itálie okamžitě informace o již přijatých nebo plánovaných opatřeních pro dosažení souladu s tímto rozhodnutím. Předloží také podrobné informace o výši podpory a úrocích, které již příjemce navrátil.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 24. března 2010.

Za Komisi

Joaquín ALMUNIA
místopředseda

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 1. března 2011

o prodloužení platnosti rozhodnutí 2009/251/ES, kterým se členským státům ukládá povinnost zajistit, aby výrobky obsahující biocid dimethyl-fumarát nebyly uváděny nebo dodávány na trh

(oznámeno pod číslem K(2011) 1174)

(Text s významem pro EHP)

(2011/135/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků ⁽¹⁾, a zejména na článek 13 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozhodnutí Komise 2009/251/ES ⁽²⁾ ukládá členským státům povinnost zajistit, aby výrobky obsahující biocid dimethyl-fumarát (DMF) nebyly uváděny nebo dodávány na trh.

(2) Rozhodnutí 2009/251/ES bylo přijato v souladu s ustanoveními článku 13 směrnice 2001/95/ES, která omezuje platnost rozhodnutí na dobu nejvýše jednoho roku, ale umožňuje jeho potvrzení na další období, z nichž žádné není delší než jeden rok.

(3) Platnost rozhodnutí 2009/251/ES byla o další jednoleté období Komisí prodloužena rozhodnutím 2010/153/EU ⁽³⁾. Vzhledem k dosud získaným zkušenostem a k absenci trvalého opatření, které by se zabývalo spotřebními výrobky obsahujícími DMF, je nezbytné prodloužit platnost rozhodnutí 2009/251/ES o dalších 12 měsících.

(4) Rozhodnutí 2009/251/ES by mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(5) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 15 směrnice 2001/95/ES,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Článek 4 rozhodnutí 2009/251/ES se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Doba použitelnosti

Toto rozhodnutí se použije do dne 15. března 2012.“

Článek 2

Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rozhodnutím do 15. března 2011 a tato opatření zveřejní. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 1. března 2011.

Za Komisi

John DALLI

člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. L 74, 20.3.2009, s. 32.

⁽³⁾ Úř. věst. L 63, 12.3.2010, s. 21.

DOPORUČENÍ

DOPORUČENÍ KOMISE

ze dne 1. března 2011

o pokynech pro uplatňování pravidel ochrany údajů v systému pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (CPCS)

(2011/136/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“) ⁽¹⁾ je zlepšit spolupráci při vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele na jednotném trhu, zřídit síť vnitrostátních veřejných donucovacích orgánů v rámci celé EU (dále jen „síť pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“) a stanovit rámcové a obecné podmínky, za nichž mají donucovací orgány členských států spolupracovat v zájmu ochrany kolektivních ekonomických zájmů spotřebitelů.
- (2) Spolupráce mezi vnitrostátními donucovacími orgány je zásadní pro účinné fungování jednotného trhu a v rámci této sítě pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele může kterýkoli orgán požádat ostatní orgány o pomoc při vyšetřování možného porušování zákonů EU na ochranu zájmů spotřebitele.
- (3) Cílem systému pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (Consumer Protection Cooperation System, dále jen „CPCS“) je veřejným donucovacím orgánům umožnit, aby si vyměňovaly informace o možném porušení zákonů na ochranu zájmů spotřebitele ve stabilním a bezpečném prostředí.
- (4) Při výměně informací mezi členskými státy pomocí elektronických prostředků musí být dodržována pravidla týkající se ochrany osobních údajů, která jsou stanovena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se

zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾ (dále jen „směrnice o ochraně údajů“) a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽³⁾ (dále jen „nařízení o ochraně údajů“).

- (5) V článku 8 Listiny základních práv Evropské unie je uznáno právo na ochranu údajů. CPCS by měl zajistit, aby byly různé povinnosti a odpovědnosti sdílené mezi Komisí a členskými státy, pokud jde o pravidla ochrany údajů, jednoznačné, aby byly subjektům údajů poskytovány informace a aby byly k dispozici snadno dostupné mechanismy k prosazování jejich práv.
- (6) Je vhodné vypracovat pokyny k uplatňování pravidel ochrany údajů v rámci CPCS (dále jen „pokyny“), aby se zajistilo dodržování pravidel ochrany údajů při jejich zpracování prostřednictvím CPCS.
- (7) Pracovníci donucovacích orgánů by měli být vybízeni, aby se obrátili na své vnitrostátní orgány pro dohled nad ochranou údajů a vyžádali si pokyny a pomoc, pokud jde o nejlepší způsob uplatňování těchto pokynů v souladu s vnitrostátním právem, a aby v případě potřeby zajistili, že se na vnitrostátní úrovni provádějí postupy pro oznamování a předběžnou kontrolu činností spojených se zpracováváním údajů v rámci CPCS.
- (8) Měla by být důrazně doporučena účast na školeních, která Komise pořádá s cílem poskytnout pomoc při uplatňování zmíněných pokynů.
- (9) Nejpozději do dvou let od přijetí tohoto doporučení je nutno poskytnout Komisi zpětnou vazbu ohledně uplatňování zmíněných pokynů. Komise by poté měla úroveň ochrany údajů v CPCS dále posoudit a měla by vyhodnotit, zda jsou zapotřebí další nástroje, včetně regulačních opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

(10) Je nutno přijmout potřebná opatření s cílem usnadnit zúčastněným stranám a uživatelům CPCS uplatňování zmíněných pokynů. Vnitrostátní orgány pro ochranu údajů a evropský inspektor ochrany údajů by měli pečlivě sledovat vývoj a uplatňování záruk ochrany údajů, pokud jde o CPCS.

(11) Zmíněné pokyny doplňují rozhodnutí Komise 2007/76/ES ⁽¹⁾ a berou v úvahu stanovisko pracovní skupiny pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízené podle článku 29 ⁽²⁾ směrnice o ochraně údajů a stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ⁽³⁾ zřízeného článkem 41 nařízení o ochraně údajů (dále jen „EIOÚ“),

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

Členské státy by měly dodržovat pokyny stanovené v příloze.

V Bruselu dne 1. března 2011.

Za Komisi
John DALLI
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 32, 6.2.2007, s. 192.

⁽²⁾ Stanovisko č. 6/2007 o problémech ochrany údajů v souvislosti se systémem pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, 01910/2007/EN – WP 130 – přijaté dne 21. září 2007.

⁽³⁾ Stanovisko EIOÚ, ref. č. 2010-0692.

PŘÍLOHA

Pokyny k uplatňování pravidel ochrany údajů v systému pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele (CPCS)**1. ÚVOD**

Spolupráce mezi vnitrostátními orgány na ochranu spotřebitele je pro řádné fungování vnitřního trhu zásadní, jelikož neexistence účinného vymáhání práva v přeshraničních případech snižuje důvěru spotřebitelů při využívání přeshraničních nabídek, a tudíž jejich důvěru ve vnitřní trh, a vede rovněž k narušení hospodářské soutěže.

CPCS je nástroj informačních technologií, jenž byl zřízen nařízením o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele a který poskytuje strukturovaný mechanismus pro výměnu informací mezi vnitrostátními orgány na ochranu spotřebitele, jež tvoří síť pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele. Kterémukoli orgánu veřejné správy umožňuje požádat ostatní orgány veřejné správy v této síti o pomoc při vyšetřování a řešení možného porušování právních předpisů EU v oblasti ochrany zájmů spotřebitele a při přijímání donucovacích opatření, která mají ukončit nepovolené obchodní praktiky prodejců a dodavatelů, kteří se zaměřují na spotřebitele žijící v jiných zemích EU. Prostřednictvím CPCS se podávají žádosti o informace a uskutečňuje se veškerá komunikace mezi příslušnými orgány veřejné správy týkající se uplatňování nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.

Cílem nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele je zlepšit vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele na celém vnitřním trhu, a to zřízením sítě vnitrostátních donucovacích orgánů v rámci celé EU, a stanovit podmínky, za nichž členské státy vzájemně spolupracují. V nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele je stanoveno, že tyto výměny informací a žádosti o vzájemnou pomoc mezi vnitrostátními donucovacími orgány je nutno uskutečňovat prostřednictvím určené databáze. CPCS byl proto navržen s cílem usnadnit tuto správní spolupráci a výměnu informací v zájmu vymáhání dodržování zákonů EU na ochranu zájmů spotřebitele.

Rozsah spolupráce je omezen na porušování právních aktů uvedených v příloze nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, které chrání kolektivní ekonomické zájmy spotřebitelů, uvnitř Společenství.

2. OBLAST PŮSOBNOSTI A CÍL TĚCHTO POKYNŮ

Cílem těchto pokynů je zabývat se hlavním problémem souvisejícím se zajištěním rovnováhy mezi účinnou a účelnou spoluprací mezi příslušnými orgány členských států při vymáhání práva a současně dodržováním základních práv na soukromí a ochranu osobních údajů.

Osobní údaje jsou ve směrnici o ochraně údajů ⁽¹⁾ definovány jako veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné osobě; identifikovatelnou osobou je osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména s odkazem na identifikační číslo nebo na jeden či více zvláštních prvků její fyzické, fyziologické, psychické, ekonomické, kulturní nebo sociální identity.

Jelikož pracovníci vnitrostátních donucovacích orgánů (pracovníci, kteří vyřizují případy), jež jsou uživateli CPCS, nemusí být vždy odborníky v oblasti ochrany údajů a nemusí si být dostatečně vědomi požadavků na ochranu údajů, které ukládají jejich vnitrostátní právní předpisy týkající se ochrany údajů, je vhodné poskytnout uživatelům CPCS pokyny, v nichž je objasněno fungování CPCS z praktického hlediska ochrany údajů a kde jsou rovněž podrobně uvedena ochranná opatření, která jsou zabudována do systému, a možná rizika spojená s jeho používáním.

Tyto pokyny by měly pokrýt nejdůležitější záležitosti v oblasti ochrany údajů, které souvisí s CPCS, a poskytnout uživatelsky přívětivé vysvětlení, které mohou využít všichni uživatelé CPCS. Nejedná se však o vyčerpávající analýzu důsledků ochrany údajů v souvislosti s CPCS.

Důrazně se doporučuje konzultovat rovněž orgány pro ochranu údajů v členských státech s cílem zajistit, aby byly tyto pokyny doplněny specifickými povinnostmi uloženými ve vnitrostátních právních předpisech týkajících se ochrany údajů. Uživatelé CPCS mohou od těchto vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů získat rovněž další pomoc a pokyny v zájmu splnění požadavků na ochranu údajů. Seznam těchto orgánů s kontaktními údaji a adresami internetových stránek je k dispozici na adrese:

http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/nationalcomm/#eu

Mělo by být zřejmé, že zpracovávání osobních údajů by mělo probíhat v souladu se zvláštními zásadami a podmínkami stanovenými ve směrnici o ochraně údajů. Pracovníci, kteří případy vyřizují, mají podle nařízení právo vyměňovat si prostřednictvím CPCS údaje, včetně osobních údajů, je-li účelem zpracování ukončení porušování zákonů EU na ochranu zájmů spotřebitele, které jsou uvedeny v příloze nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele. Před zpracováváním těchto údajů je však nutné zajistit, že jsou dodržovány zásady ochrany údajů a že je zpracovávání údajů nezbytně nutné k dosažení cílů nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.

⁽¹⁾ Ustanovení čl. 2 písm. a).

Se zřetelem na tuto skutečnost musí pracovníci, kteří případy vyřizují a kteří mají přístup do CPCS, posoudit každý jednotlivý případ, než je možno provést zpracování osobních údajů ⁽¹⁾. Cílem těchto pokynů je napomoci pracovníkům, kteří vyřizují případy, při tomto posuzování, a to uvedením některých hlavních zásad ochrany údajů, které je nutno vzít v úvahu.

Cílem je objasnit rovněž některé složitosti architektury CPCS, co se týká společných činností spojených se zpracováváním údajů a společné správy, a to vymezením úlohy Komise a úlohy příslušných orgánů členských států jakožto „společných správců“ při výměnách údajů v CPCS.

3. CPCS – NÁSTROJ INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ PRO SPOLUPRÁCI PŘI VYMÁHÁNÍ PRÁVA

CPCS je nástrojem informačních technologií, který byl navržen a je udržován Komisí ve spolupráci s členskými státy. CPCS má členskými státy pomoci při praktickém uplatňování právních předpisů EU v oblasti ochrany zájmů spotřebitele. Je používán sítí pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele složené z orgánů veřejné správy, které byly členskými státy a zeměmi EHP určeny za účelem vzájemné spolupráce a výměny informací při vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele stanovených v nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.

V článku 10 nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele je uvedeno:

„Komise vede elektronickou databázi, ve které ukládá a zpracovává informace obdržené podle článků 7, 8 a 9. Databáze je přístupná ke konzultaci pouze příslušným orgánům ...“

V čl. 12 odst. 3 nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele se doplňuje:

„Žádosti o pomoc se podávají a veškeré informace se sdělují písemně na vzorových formulářích a zasílají se elektronicky prostřednictvím databáze vytvořené podle článku 10.“

CPCS usnadňuje spolupráci a výměny informací, které jsou omezeny na případy, kdy uvnitř Společenství dojde k porušení směrnic a nařízení uvedených v příloze nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, jež se zabývají řadou témat, včetně nekalých obchodních praktik, prodeje na dálku, spotřebitelského úvěru, souborných služeb pro cesty, nepřiměřených smluvních podmínek, dočasného užívání, elektronického obchodu a dalších. CPCS nelze použít k výměně informací v legislativních oblastech, jež nejsou ve zmíněné příloze výslovně uvedeny.

Příklady:

- I. Obchodník usazený v Belgii používá při svých obchodech se spotřebiteli, kteří mají bydliště ve Francii, nepřiměřené podmínky v rozporu se směrnicí o nepřiměřených smluvních podmínkách. Orgán na ochranu spotřebitele ve Francii může CPCS využít k předložení žádosti orgánu na ochranu spotřebitele v Belgii, aby vůči tomuto obchodníkovi přijal veškerá nezbytná donucovací opatření, která jsou dostupná v Belgii, s cílem neprodleně ukončit protiprávní jednání uvnitř Společenství.
- II. Orgán na ochranu spotřebitele v Dánsku obdrží stížnosti, že určité internetové stránky používají podvodné a klamavé obchodní praktiky na úkor spotřebitelů. Internetové stránky jsou hostovány ve Švédsku. Dánský orgán na ochranu spotřebitele potřebuje informace týkající se těchto internetových stránek. Může proto využít CPCS, aby si tyto informace vyžádal u švédského orgánu na ochranu spotřebitele, který je povinen požadované informace poskytnout.

Informace jsou zasílány členskými státy, jsou uchovávány v CPCS, přístup k nim mají členské státy, jimž byly informace určeny, a jsou vymazány Komisí ⁽²⁾. CPCS se používá jako úložiště informací a jako prostředek k výměně informací prostřednictvím účinného a bezpečného komunikačního systému.

Z hlediska ochrany údajů vytváří zřízení takovéto databáze vždy určitá rizika pro základní právo na ochranu osobních údajů: sdílení více údajů, než je nezbytně nutné pro účely účinné spolupráce, ponechání údajů, které již měly být vymazány, a uchovávání údajů, které již nejsou přesné či jsou nesprávné, a nezajištění ochrany práv subjektů údajů a povinností správců údajů. Je proto nutné se těmito riziky zabývat a zajistit, aby byli uživatelé CPCS náležitě informováni a školeni v pravidlech ochrany údajů a byli schopni zajistit dodržování platných právních předpisů týkajících se ochrany údajů.

4. PRÁVNÍ A DOHLEDOVÝ RÁMEC PRO OCHRANU ÚDAJŮ

Evropská unie má pevně stanovený právní rámec pro ochranu údajů od roku 1995: směrnici o ochraně údajů ⁽³⁾, která upravuje zpracovávání osobních údajů členskými státy, a nařízením o ochraně údajů ⁽⁴⁾, které upravuje zpracovávání osobních údajů orgány a institucemi Evropské unie. Uplatňování právních předpisů týkajících se ochrany údajů v současné době závisí na tom, kdo je zúčastněnou stranou nebo uživatelem CPCS.

⁽¹⁾ Je nutno uvést, že zásady ochrany údajů se vztahují na údaje uchovávané v elektronické i papírové podobě.

⁽²⁾ Pokud jde o zvláštní pravidla týkající se výmazu údajů: viz rozhodnutí 2007/76/ES a „Sít pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele: provozní příručka“.

⁽³⁾ Směrnice 95/46/ES.

⁽⁴⁾ Nařízení (ES) č. 45/2001.

Činnosti Komise spojené se zpracováváním údajů se řídí nařízením o ochraně údajů a činnosti pracovníků v příslušných vnitrostátních donucovacích orgánech, kteří případy vyřizují, spojené se zpracováváním údajů jsou upraveny vnitrostátními právními předpisy k provedení směrnice o ochraně údajů.

Komise a určené příslušné orgány (jako společní správci) jsou jakožto dva hlavní uživatelé, kteří hrají v CPCS zvláštní úlohu, povinny oznamovat a předkládat své činnosti spojené se zpracováváním údajů k předběžné kontrole příslušným orgánům dohledu a zajistit soulad s pravidly ochrany údajů. Vnitrostátní předpisy, jimiž se provádí směrnice o ochraně údajů, však mohou stanovit výjimky z požadavků jak na oznamování, tak na předběžné schválení.

Harmonizace právních předpisů týkajících se ochrany údajů měla zajistit vysokou úroveň ochrany údajů a zaručit základní práva fyzických osob a současně umožnit volný pohyb osobních údajů mezi členskými státy. Vzhledem ke skutečnosti, že vnitrostátní prováděcí opatření mohou mít za následek odlišná pravidla, uživatelům CPCS se důrazně doporučuje, aby v zájmu zajištění souladu s pravidly ochrany údajů tyto pokyny projednali se svými vnitrostátními orgány pro ochranu údajů, jelikož pravidla se mohou lišit, pokud jde např. o informace, které mají být poskytovány fyzickým osobám, nebo o povinnost oznámit určité činnosti spojené se zpracováváním údajů orgánům pro ochranu údajů.

Důležitým znakem právního rámce EU pro ochranu údajů je dohled ze strany nezávislých orgánů pro ochranu údajů. Občané mají právo podat u těchto orgánů stížnosti a bezodkladně řešit své obavy v souvislosti s ochranou údajů mimosoudní cestou. Na zpracovávání osobních údajů na vnitrostátní úrovni dohlížejí vnitrostátní orgány pro ochranu údajů a na zpracovávání osobních údajů evropskými orgány dohlíží evropský inspektor ochrany údajů (EIOU) ⁽¹⁾. Komise proto podléhá dohledu ze strany EIOU a ostatní uživatelé CPCS dohledu ze strany vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů.

5. KDO JE KDO V CPCS? – OTÁZKA SPOLEČNÉ SPRÁVY

CPCS je jednoznačným příkladem společných činností spojených se zpracováváním údajů a společné správy. Ačkoliv osobní údaje shromažďují, zaznamenávají, zveřejňují a vzájemně si je vyměňují pouze příslušné orgány v členských státech, Komise odpovídá za uchovávání a výmaz těchto údajů na svých serverech. Komise nemá k těmto osobním údajům přístup, je však považována za správce systému a jeho provozovatele.

Rozdělení jednotlivých úkolů a odpovědností mezi Komisi a členské státy lze proto shrnout následovně:

- Každý příslušný orgán je správcem údajů s ohledem na vlastní činnosti spojené se zpracováváním údajů.
- Komise není uživatelem, nýbrž provozovatelem systému a odpovídá především za údržbu a bezpečnost architektury systému. Komise však má přístup rovněž k upozorněním, zpětným informacím a ostatním údajům souvisejícím s daným případem ⁽²⁾. Tento přístup má Komise proto, aby mohla monitorovat uplatňování nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele a také předpisů na ochranu spotřebitelů uvedených v příloze nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele a shromažďovat statistické informace související s těmito povinnostmi. Komise však nemá přístup k informacím obsaženým v žádostech o vzájemnou pomoc a donucovací opatření, jelikož tyto jsou určeny pouze příslušným orgánům členských států, které se zabývají konkrétním dotyčným případem. Nařízení o ochraně údajů však nestanoví možnost, aby Komise mohla pomáhat příslušným orgánům v případě určitých sporů ⁽³⁾ a aby byla přizvána k účasti na koordinovaném šetření týkajícím se více než dvou členských států ⁽⁴⁾.
- Zúčastněné strany CPCS sdílejí odpovědnost za zákonnost zpracovávání, poskytování informací a udělování práva na přístup, námitku a opravu.
- Komise i příslušné orgány ve funkci správců odpovídají individuálně za zajištění toho, aby byla pravidla týkající se jejich činností spojených se zpracováváním údajů slučitelná s pravidly ochrany údajů.

6. ZÚČASTNĚNÉ STRANY A UŽIVATELÉ CPCS

V rámci CPCS existují různé profily pro přístup: přístup k databázi je omezený a je přidělen pouze určenému pracovníkovi příslušného orgánu (ověřený uživatel), přičemž tento přístup je nepřenosný. Žádostem o přístup do CPCS lze vyhovět pouze v případě pracovníků, které příslušné orgány členských států oznámily Komisi. Pro vstup do systému je zapotřebí přihlašovací jméno a heslo, které lze získat u ústředního styčného úřadu.

Úplný přístup k veškerým informacím, které byly v daném případě vyměněny, včetně všech příloh ve spisu CPCS, mají pouze uživatelé v dožádaném a dožadujícím příslušném orgánu. Ústřední styčné úřady si mohou přečíst pouze hlavní informace o případu, aby mohly určit příslušný orgán, jemuž je nutno žádost postoupit. Nemohou si přečíst důvěrné dokumenty přiložené k žádosti nebo upozornění.

⁽¹⁾ <http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/EDPS>.

⁽²⁾ Články 8, 9 a 15 nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.

⁽³⁾ Ustanovení čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.

⁽⁴⁾ Článek 9 nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.

V případech týkajících se vymáhání práva jsou obecné informace sdíleny mezi uživateli ve všech příslušných orgánech, které byly oznámeny jako příslušné pro porušení právní akty. To se uskutečňuje prostřednictvím oznámení. Tato oznámení by měla obsahovat podrobný popis případu a neměly by v nich být uvedeny osobní údaje. Existují však výjimky, jako např. jméno prodejce či dodavatele (jedná-li se o fyzickou osobu).

Komise nemá přístup k žádostem o informace a donucovací opatření či důvěrným dokumentům, dostává však oznámení a upozornění.

7. ZÁSADY OCHRANY ÚDAJŮ VZTAHUJÍCÍ SE NA VÝMĚNY INFORMACÍ

Zpracovávání osobních údajů uživateli CPCS v členských státech se může uskutečnit pouze za podmínek a v souladu se zásadami, jež jsou stanoveny ve směrnici o ochraně údajů. Správce údajů odpovídá za zajištění toho, že při zpracovávání osobních údajů v CPCS jsou dodržovány zásady ochrany údajů.

Je třeba rovněž zmínit, že se na CPCS vztahují pravidla týkající se důvěrnosti údajů i ochrany údajů. Pravidla týkající se důvěrnosti údajů a profesního tajemství se mohou vztahovat na údaje obecně, zatímco pravidla ochrany údajů jsou omezena na osobní údaje.

Je důležité mít na paměti, že uživatelé CPCS v členských státech odpovídají za mnoho jiných činností spojených se zpracováváním údajů a nemusí být odborníky v oblasti ochrany údajů. Dodržování pravidel ochrany údajů v CPCS nesmí být zbytečně složité, ani představovat nadměrnou administrativní zátěž. Nemusí se rovněž jednat o univerzální systém. Tyto pokyny představují doporučení týkající se zacházení s osobními údaji a je nutno připomenout, že ne všechny údaje, které jsou v rámci CPCS vyměňovány, jsou osobními údaji.

Před každým odesláním informací do CPCS musí pracovníci donucovacích orgánů posoudit, zda jsou osobní údaje, které mají být zaslány, nezbytně nutné k dosažení účelů účinné spolupráce, a rovněž uvážit, komu osobní údaje zasílají. Pracovník donucovacího orgánu se musí sám sebe zeptat, zda příjemce tyto informace skutečně potřebuje pro účely upozornění nebo žádosti o vzájemnou pomoc.

Níže uvedený seznam základních zásad ochrany údajů má pracovníkům donucovacích orgánů, kteří mají přístup do CPCS, pomoci při provádění posouzení v každém jednotlivém případě, zda jsou dodržována pravidla ochrany údajů související se zpracováváním osobních údajů, a to pokaždé, když osobní údaje zpracovávají v systému. Pracovníci donucovacích orgánů by měli mít rovněž na paměti, že na vnitrostátní úrovni mohou existovat výjimky a omezení týkající se uplatňování zásad ochrany údajů, jež jsou uvedeny níže, a doporučuje se, aby své vnitrostátní orgány pro ochranu údajů konzultovali ⁽¹⁾.

Jaké zásady ochrany údajů je třeba dodržovat?

Obecné zásady týkající se ochrany údajů, jež je nutno mít na paměti před zpracováním osobních údajů, byly převzaty ze směrnice o ochraně údajů. Jelikož tato směrnice byla provedena do vnitrostátního práva, pracovníkům, kteří případy vyřizují, se připomíná, aby konzultovali své vnitrostátní orgány pro dohled nad ochranou údajů, pokud jde o uplatňování níže uvedených zásad, a doporučuje se, aby ověřili, zda se na uplatňování těchto zásad nevztahují případné výjimky nebo omezení.

Zásada transparentnosti

Podle směrnice o ochraně údajů má subjekt údajů právo být informován, jsou-li zpracovávány jeho osobní údaje. Správce údajů musí předložit svůj název a adresu, účel zpracování údajů, příjemce údajů a veškeré další informace požadované k zajištění korektního zpracování údajů ⁽²⁾.

Údaje lze zpracovávat pouze za těchto okolností ⁽³⁾:

- dal-li subjekt údajů ke zpracování souhlas,
- je-li zpracování údajů nezbytné k plnění smlouvy nebo k jejímu uzavření,
- je-li zpracování údajů nezbytné k dodržení právní povinnosti,
- je-li zpracování údajů nezbytné k ochraně nezbytných zájmů subjektu údajů,

⁽¹⁾ Ustanovení čl. 11 odst. 2 a článku 13 směrnice 95/46/ES.

⁽²⁾ Články 10 a 11 směrnice 95/46/ES.

⁽³⁾ Článek 7 směrnice 95/46/ES.

- je-li zpracování údajů nezbytné k provedení úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce nebo třetí osoba, které jsou údaje sdělovány,
- je-li zpracování údajů nezbytné pro uskutečnění oprávněných zájmů správce nebo třetí osoby či osob, kterým jsou údaje sdělovány.

Zásada zákonnosti a korektnosti

Osobní údaje nelze shromažďovat nekorektním či nezákonným způsobem, ani je používat pro účely, které nejsou v souladu s účely stanovenými v nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele. Aby bylo zpracování zákonné, musí pracovníci, kteří případy vyřizují, zajistit, že mají jednoznačné důvody pro zpracování. Zpracování musí být prováděno za specifickými, jednoznačnými a zákonnými účely a nelze k němu přistoupit v rozporu s těmito účely⁽¹⁾. Tyto důvody mohou být stanoveny pouze v nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.

Aby bylo zpracování korektní, musí být subjekty údajů informovány o účelech, pro něž mají být jejich údaje zpracovávány, a o existenci práva na přístup, opravu a námitku.

Zásada přiměřenosti a přesnosti a lhůty pro uchovávání údajů

Informace musí být přiměřené, podstatné a nepřesahující míru s ohledem na účely, pro které jsou shromažďovány a/nebo dále zpracovávány. Údaje musí být přesné a aktuální, je-li to nezbytné; musí být přijata veškerá rozumná opatření, aby nepřesné nebo neúplné údaje s ohledem na účely, pro které byly shromažďovány nebo dále zpracovávány, byly vymazány nebo opraveny; osobní údaje musí být uchovávány ve formě, jež neumožňuje identifikaci subjektů údajů déle, než je nutné pro účely, pro něž byly údaje shromažďovány nebo zpracovávány. Je třeba vytvořit vhodná ochranná opatření pro osobní údaje, jež jsou uchovávány delší dobu k historickému, statistickému nebo vědeckému využití.

Pracovníci, kteří případy vyřizují, musí posoudit, zda informace, které zpracovávají, jsou nezbytně nutné pro účely, jichž má být dosaženo.

Zásada omezení účelu

Osobní údaje musí být shromažďovány pro stanovené účely, výslovně vyjádřené a legitimní, a nesmějí být dále zpracovávány způsobem neslučitelným s účely, na něž je subjekt údajů upozorněn. Pracovníci, kteří případy vyřizují, by měli zpracovávat osobní údaje pouze v případě, existuje-li jednoznačný účel zpracování, tj.: v nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele existují právní důvody pro předání údajů.

Právo na přístup

Podle směrnice o ochraně údajů⁽²⁾ mají subjekty údajů právo být informovány o zpracovávání svých osobních údajů, o účelech zpracovávání, o příjemcích údajů a o svých zvláštních právech, tj. právu na informace a opravu. Subjekt údajů má právo na přístup ke všem svým údajům, jež jsou zpracovávány. Subjekt údajů má rovněž právo požádat o opravu, výmaz nebo blokování neúplných nebo nepřesných údajů nebo údajů, jež nebyly zpracovány v souladu s pravidly ochrany údajů⁽³⁾.

Citlivé údaje

Je zakázáno zpracovávání údajů, které odhalují rasový či etnický původ, politické názory, náboženské nebo filozofické přesvědčení, odborovou příslušnost, údajů týkajících se zdraví, sexuálního života, protiprávního jednání a rozsudků v trestních věcech. Směrnice o ochraně údajů⁽⁴⁾ však stanoví určité výjimky z tohoto pravidla, kdy mohou být citlivé údaje za stanovených podmínek zpracovávány⁽⁵⁾. Jelikož se uživatelé CPCs mohou ocitnout v situaci, kdy nakládají s citlivými údaji⁽⁶⁾, doporučuje se přistupovat k citlivým údajům obezřetně. Uživatelům CPCs se doporučuje, aby se obrátili na svůj vnitrostátní orgán pro ochranu údajů a zjistili, zda se na zpracovávání citlivých údajů vztahují výjimky.

Výjimky

V souvislosti s předcházením trestným činům a jejich vyšetřováním, odhalováním a stíháním stanoví směrnice o ochraně údajů možnost některých výjimek. Pracovníkům, kteří případy vyřizují, se doporučuje prostudovat vnitrostátní právní předpisy, aby posoudili, zda jsou takovéto výjimky možné a v jakém rozsahu⁽⁷⁾. Mají-li být použity výjimky, doporučuje se, aby byly jednoznačně uvedeny v prohlášení každého příslušného orgánu o ochraně osobních údajů.

⁽¹⁾ Ustanovení čl. 6.1 písm. b) směrnice 95/46/ES.

⁽²⁾ Články 10, 11 a 12 směrnice 95/46/ES.

⁽³⁾ Článek 12 směrnice 95/46/ES.

⁽⁴⁾ Ustanovení čl. 8 odst. 2 směrnice 95/46/ES.

⁽⁵⁾ Článek 8 směrnice 95/46/ES.

⁽⁶⁾ Kapitola 4 přílohy rozhodnutí 2007/76/ES.

⁽⁷⁾ Stanovisko č. 6/2007 o problémech ochrany údajů v souvislosti se systémem pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, 01910/2007/EN – WP 130 – přijaté dne 21. září 2007, s. 24–26.

Uplatňování zásad ochrany údajů

Uplatňování těchto zásad ochrany údajů na fungování CPCS vede k těmto doporučením:

1. Používání CPCS by mělo být důsledně omezeno na účely stanovené v nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele. V čl. 13 odst. 1 nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele se uvádí, že sdělené informace lze použít pouze pro účely zajišťování souladu se zákony na ochranu zájmů spotřebitelů. Tyto zákony jsou uvedeny v příloze zmíněného nařízení.
2. Doporučuje se, aby pracovníci donucovacích orgánů používali informace získané na základě žádosti o vzájemnou pomoc či upozornění pouze pro účely související s daným případem a za přísného dodržení zákonných požadavků na ochranu údajů a aby předem posoudili, zda je třeba zpracovávat údaje v rámci šetření, které je prováděno v zájmu široké veřejnosti.
3. Při předávání údajů posoudí pracovníci donucovacích orgánů v každém jednotlivém případě to, kdo by měl být příjemcem informací, jež mají být zpracovávány.
4. Uživatelé CPCS by měli pečlivě zvolit otázky uvedené v žádosti o vzájemnou pomoc a nevyžadovat více údajů, než je nezbytné. Jedná se nejen o otázku dodržování zásad pro kvalitu údajů, nýbrž rovněž o záležitost související se snižováním administrativní zátěže.
5. Směrnice o ochraně údajů ⁽¹⁾ vyžaduje, aby byly osobní údaje přesné a aktualizované. Doporučuje se, aby k zajištění přesnosti údajů uložených v CPCS přispíval příslušný orgán, který informace poskytl. V CPCS byly jako další funkce přidány zprávy ve vyskakovacích oknech, které pracovníkům, kteří případy vyřizují, pravidelně připomínají, aby ověřili, zda jsou osobní údaje přesné a aktualizované.
6. Praktickým způsobem, jak subjekty údajů informovat o jejich právech, je využití podrobného prohlášení o ochraně údajů na internetových stránkách. Doporučuje se, aby každý příslušný orgán na svých internetových stránkách uvedl prohlášení o ochraně údajů. Každé prohlášení o ochraně údajů by mělo splňovat informační povinnosti stanovené ve směrnici o ochraně údajů, obsahovat odkaz na internetové stránky s prohlášením Komise o ochraně údajů a uvádět rovněž další informace, včetně kontaktních údajů dotyčného příslušného orgánu, jakož i případná vnitrostátní omezení týkající se práva na přístup nebo informace. Všichni dotčení správci údajů odpovídají za zajištění toho, aby byla zveřejněna prohlášení o ochraně údajů.
7. Subjekt údajů může požádat o přístup, opravu a výmaz svých osobních údajů z více než jednoho zdroje. Ačkoliv každý příslušný orgán jakožto správce údajů odpovídá za vlastní činnosti spojené se zpracováváním údajů, mělo by se přistoupit ke koordinované reakci na žádosti týkající se přeshraničních případů. Doporučuje se, aby v těchto případech příslušné orgány o obdržení žádosti informovaly ostatní dotčené příslušné orgány.

Jestliže se příslušný orgán domnívá, že by vyhovění žádosti mohlo ovlivnit postup vyšetřování nebo vymáhání práva, který provádějí jiné příslušné orgány, měl by si první orgán dříve, než žádosti vyhoví, vyžádat stanovisko druhého orgánu.

Subjekt údajů se může se svou žádostí obrátit rovněž na Komisi. Komise může vyhovět pouze žádosti o údaje, k nimž má přístup. Po přijetí žádosti by Komise měla konzultovat příslušný orgán, který informace poskytl. Nejsou-li vzneseny žádné námitky, nebo pokud příslušný orgán nereaguje v přiměřené lhůtě, může Komise rozhodnout, zda žádosti vyhoví či nevyhoví, na základě nařízení o ochraně údajů. Komise by si měla vyžádat rovněž stanovisko příslušných orgánů, jejichž vyšetřovací činnosti nebo činnosti vymáhání práva mohou být ohroženy, bude-li žádosti vyhověno. Komise by měla přezkoumat, zda by takové výměny usnadnilo, kdyby byly do CPCS doplněny některé technické funkce.

8. V rozhodnutí 2007/76/ES, kterým se provádí nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, je stanoveno, že v rámci CPCS budou vytvořeny kolonky pro jména ředitelů společností. Pracovníci donucovacích orgánů musí posoudit, zda je uvedení tohoto typu osobních údajů nezbytné pro vyřešení případu. Před každým odesláním informací do CPCS a před zasláním upozornění nebo žádosti o vzájemnou pomoc jinému příslušnému orgánu je třeba v každém jednotlivém případě posoudit, zda je nezbytné ve vyhrazené kolonce uvést jméno ředitele společnosti.
9. Rozhodnutí 2007/76/ES, kterým se provádí nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, vyžaduje, aby příslušný orgán, který odesílá žádosti o informace nebo donucovací opatření či upozornění, uvedl, zda je nutno s informacemi nakládat jako s důvěrnými. Učiní tak v každém jednotlivém případě. Obdobně musí dožádaný orgán při poskytnutí informací uvést, zda se má s informacemi zacházet jako s důvěrnými. CPCS obsahuje implicitní funkci, pomocí níž musí uživatelé CPCS výslovně povolit přístup k dokumentům, a to kliknutím na příznak pro důvěrné údaje.

⁽¹⁾ Ustanovení čl. 6.1 písm. d) směrnice 95/46/ES.

8. CPCS A OCHRANA ÚDAJŮ

Prostředí příznivé pro ochranu údajů

CPCS byl vytvořen s přihlédnutím k požadavkům právních předpisů v oblasti ochrany údajů:

- CPCS používá s-TESTA, což jsou zabezpečené transevropské služby pro telematiku mezi správními orgány. Nabízejí řízenou, spolehlivou a bezpečnou celoevropskou komunikační platformu pro evropské a vnitrostátní správní orgány. Síť s-TESTA je založena na jednoúčelové uzavřené infrastruktuře zcela oddělené od internetu. Struktura systému obsahuje vhodná bezpečnostní opatření, jež mají zajistit co nejlepší ochranu sítě. Síť podléhá bezpečnostní akreditaci, čímž je zaručeno, že je schopná přenášet tajné informace na úrovni „EU Restricted“.
- Byla zavedena řada technických funkcí: zabezpečená a osobní hesla pro oznámené příslušné pracovníky v určených orgánech, používání bezpečné sítě s-TESTA, zprávy ve vyskakovacích oknech, které pracovníkům, kteří případy vyřizují, připomínají, že při zpracovávání osobních údajů musí vzít v úvahu pravidla ochrany údajů, vytváření různých uživatelských profilů, které přístup k informacím upravují v závislosti na úloze uživatelů (příslušný orgán, ústřední styčný orgán nebo Komise), možnost omezit přístup k dokumentům tím, že jsou označeny jako důvěrné, a zpráva na domovské stránce CPCS, která upozorňuje na pravidla ochrany údajů.
- Prováděcí pravidla ⁽¹⁾, která zahrnují hlavní aspekty k zajištění dodržování ochrany údajů: jednoznačná pravidla pro výmaz (které informace; jak a kdy údaje vymazat); zásady, které upřesňují druhy přístupu k informacím (úplný přístup mají pouze přímo dotčené příslušné orgány a ostatní mají přístup pouze k obecným informacím).
- Provozní pokyny ⁽²⁾, které blíže objasňují, co je nutno uvážit při vyplňování jednotlivých kolonek a uplatňování těchto pokynů ⁽³⁾.
- Roční přezkumy s cílem zajistit, aby příslušné orgány ověřovaly přesnost osobních údajů (plánuje se označování, dosud však není zavedeno) a rovněž aby byly případy uzavřeny a/nebo vymazány, jak je stanoveno v pravidlech, k zajištění toho, aby se na tyto případy nezapomnělo. Komise bude se členskými státy pravidelně pořádat systematické posuzování jednotlivých případů, jež byly otevřeny podstatně déle, než průměrnou dobu pro řešení případů.
- Automatický výmaz případů týkajících se vzájemné pomoci 5 let po uzavření případu, jak se vyžaduje v nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.
- CPCS je vyvíjecím se nástrojem informačních technologií, který má být příznivý pro ochranu údajů. Do architektury systému již bylo zabudováno mnoho ochranných funkcí, jak bylo popsáno výše. V případě potřeby hodlá Komise vyvinout další zlepšení.

Některé dodatečné pokyny

Jak dlouho by měl být případ uložen a kdy by měl uzavřen a vymazán?

Informace z CPCS může vymazat pouze Komise ⁽⁴⁾, která tak obvykle činí na žádost příslušného orgánu. V takovéto žádosti musí příslušný orgán uvést důvody pro výmaz. Jedinou výjimkou jsou žádosti o donucovací opatření. Tyto žádosti Komise automaticky vymaže 5 let po uzavření případu dožadujícím orgánem.

Pravidla s danými lhůtami byla stanovena s cílem zajistit výmaz údajů, které již nejsou zapotřebí, nepřesných údajů, údajů, které se ukázaly jako nepodložené, a/nebo údajů, jež byly uloženy po maximální stanovenou dobu uchovávání.

Proč je doba uchovávání údajů stanovena na 5 let?

Doba uchovávání má usnadnit spolupráci mezi orgány veřejné správy příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů při řešení protiprávního jednání uvnitř Společenství a přispět k bezproblémovému fungování vnitřního trhu, kvalitnímu a jednotnému vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů, sledování ochrany ekonomických zájmů spotřebitelů a k zvýšení úrovně a jednotnosti při vymáhání práva. Během doby uchovávání údajů mohou ověření uživatelé – úředníci donucovacích orgánů pracující pro příslušný orgán, který se případem původně zabýval, nahlédnout do spisu, a stanovit tak souvislost s potenciálně se opakujícími případy protiprávního jednání, která pomůže lepšímu a účinnějšímu vymáhání práva.

⁽¹⁾ Rozhodnutí 2007/76/ES.

⁽²⁾ Síť pro spolupráci na ochranu spotřebitele: provozní pokyny – schváleny výborem pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele dne 8. června 2010.

⁽³⁾ Obsah těchto pokynů bude začleněn do budoucích školení týkajících se CPCS.

⁽⁴⁾ Článek 10 nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele a kapitola 2 přílohy rozhodnutí 2007/76/ES, kterým se provádí nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.

Jaké informace lze zahrnout do diskusního fóra?

K CPCS je připojeno diskusní fórum, které představuje nástroj určený pro výměnu informací ohledně záležitostí, jako jsou nové donucovací pravomoci a osvědčené postupy. Diskusní fórum, přestože jej pracovníci donucovacích orgánů nevyužívají často, by obecně nemělo sloužit k výměně údajů souvisejících s případem a nemělo by odkazovat na osobní údaje.

Jaký druh údajů lze zahrnout do stručných shrnutí a příložených dokumentů?

V rozhodnutí 2007/76/ES, kterým se provádí nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, je pro upozornění a žádosti o informace a donucovací opatření stanovena kolonka „příložené dokumenty“. Stručná shrnutí jsou kolonky, v nichž je nutno uvést popis protiprávního jednání. Doporučuje se, aby do stručných shrnutí nebyly zahrnuty osobní údaje, jelikož účelem těchto kolonek je obecný popis protiprávního jednání. Osobní údaje v příložených dokumentech, které nejsou naprosto nezbytné, by měly být začerněny nebo odstraněny.

Co se rozumí „důvodným podezřením“, že došlo k protiprávnímu jednání?

Důvodné podezření je nutno vykládat v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Doporučuje se však, aby podezření na protiprávní jednání byla do CPCS zařazena pouze tehdy, existují-li na podporu daného případu určité důkazy o protiprávním jednání nebo o pravděpodobném protiprávním jednání.

Jak postupovat v případě předávání do třetích zemí?

Nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele ⁽¹⁾ stanoví, že informace sdělené podle tohoto nařízení může členský stát, který má dvoustrannou dohodu o pomoci, rovněž sdělit orgánu třetí země, dá-li k tomu souhlas příslušný orgán, který informace původně poskytl, a jsou-li splněny předpisy o ochraně údajů.

Dokud Evropská unie neuzavře mezinárodní dohodu o ujednáních o vzájemné spolupráci ⁽²⁾ se třetí zemí, doporučuje se, aby jakékoli dvoustranné dohody o pomoci uzavřené s dotčenou třetí zemí stanovily přiměřená opatření na ochranu údajů a aby byly oznámeny příslušným orgánům pro dohled nad ochranou údajů, aby bylo možno provést předběžnou kontrolu, s výjimkou situace, kdy Komise zjistí, že třetí země zaručuje odpovídající úroveň ochrany osobních údajů přenášejících z Unie v souladu s článkem 25 směrnice o ochraně údajů.

⁽¹⁾ Ustanovení čl. 14 odst. 2 nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.

⁽²⁾ Článek 18 nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele.

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

Pouze původní texty EHK/OSN mají podle mezinárodního veřejného práva právní účinek. Je zapotřebí ověřit si status a datum vstupu tohoto předpisu v platnost v nejnovější verzi dokumentu EHK/OSN o statusu TRANS/WP.29/343, který je k dispozici na internetové adrese:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 100 – Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel z hlediska zvláštních požadavků na elektrické výkonové propojení

Zahrnující veškerá platná znění až po:

sérii změn 01 – datum vstupu v platnost: 4. prosince 2010

OBSAH

PŘEDPIS

1. Oblast působnosti
2. Definice
3. Žádost o schválení
4. Schválení
5. Specifikace a zkoušky
6. Změny a rozšíření schválení typu pro typ vozidla
7. Shodnost výroby
8. Postihy za neshodnost výroby
9. Definitivní ukončení výroby
10. Názvy a adresy správních orgánů a technických zkušeben odpovědných za provádění zkoušek schválení typu
11. Přechodná ustanovení

PŘÍLOHY

Příloha 1 – Sdělení

Příloha 2 – Uspořádání značek schválení

Příloha 3 – Ochrana před přímým dotykem částí pod napětím

Příloha 4 – Metoda měření izolačního odporu

Příloha 5 – Metoda ověření činnosti palubního systému sledování izolačního odporu

Příloha 6 – Základní vlastnosti silničních vozidel nebo systémů

Příloha 7 – Stanovení emisí vodíku při nabíjení trakční baterie

1. OBLAST PŮSOBNOSTI

Tato ustanovení se týkají bezpečnostních požadavků pro veškerá silniční vozidla kategorií M a N s elektrickým výkonovým propojením s maximální konstrukční rychlostí převyšující 25 km/h, která jsou vybavena jedním nebo více trakčními elektrickými motory a nejsou trvale připojena k síti, jakož i pro jejich vysokonapěťové součásti a systémy, které jsou galvanicky připojeny k vysokonapěťové sběrnici elektrického výkonového propojení.

Tento předpis nezahrnuje ponárazové bezpečnostní požadavky na silniční vozidla.

2. DEFINICE

Pro účely tohoto předpisu se rozumí:

- 2.1 „stavem aktivní možné jízdy“ stav vozidla, kdy tlak na akcelerační pedál (nebo aktivace ekvivalentního ovladače) nebo uvolnění brzdného systému způsobí, že elektrické výkonové propojení uvede vozidlo do pohybu;
- 2.2 „překážkou“ část zabezpečující ve všech směrech ochranu před přímým dotykem živých částí;
- 2.3 „vodivým připojením“ připojení pomocí konektorů k vnějšímu napájecímu zdroji při nabíjení dobíjecího systému pro uchovávání energie (RESS);
- 2.4 „propojovacím systémem pro nabíjení dobíjecího systému pro uchovávání energie (dále jen „RESS“)“ elektrický obvod používaný pro nabíjení RESS z vnějšího elektrického napájecího zdroje, včetně zásuvky vozidla;
- 2.5 „přímým dotykem“ kontakt osob s živými částmi;
- 2.6 „elektrickou kóstrou“ soustava vzájemně elektricky propojených vodivých částí, jejichž potenciál se považuje za vztažný;
- 2.7 „elektrickým obvodem“ soustava propojených živých částí navržena tak, aby v ní za běžných provozních podmínek bylo elektrické napětí;
- 2.8 „systémem konverze elektrické energie“ systém, který vytváří a poskytuje elektrickou energii pro elektrický pohon;
- 2.9 „elektrickým výkonovým propojením“ elektrický obvod, který zahrnuje trakční motor(y) a může zahrnovat RESS, systém konverze elektrické energie, elektronické měniče, příslušný svazek vodičů a konektory a propojovací systém pro nabíjení RESS;
- 2.10 „elektronickým měničem“ zařízení umožňující regulaci a/nebo konverzi elektrické energie pro elektrický pohon;
- 2.11 „krytem“ část zakrývající vnitřní jednotky a zajišťující ochranu před přímým dotykem živých částí ze všech směrů;
- 2.12 „nechráněnou vodivou částí“ vodivá část, které se lze dotýkat za podmínek stupně ochrany IPXXB a ve které může být v případě poruchy izolace elektrické napětí;
- 2.13 „vnějším elektrickým napájecím zdrojem“ elektrický napájecí zdroj střídavého proudu (AC) nebo stejnosměrného proudu (DC) mimo vozidlo;
- 2.14 „vysokonapěťovým“ klasifikace elektrické součásti nebo obvodu, pokud je efektivní hodnota (rms) jejich pracovního napětí $> 60 \text{ V}$ a $\leq 1\,500 \text{ Vss}$ nebo $> 30 \text{ V}$ a $\leq 1\,000 \text{ Vst}$;
- 2.15 „vysokonapěťovou sběrnici“ elektrický obvod včetně propojovacího systému pro nabíjení RESS využívající vysoké napětí;

- 2.16 „nepřímým dotykem“ kontakt osob s nechráněnými vodivými částmi;
- 2.17 „živými částmi“ jakákoli vodivá část či části, ve které/kterých má být za běžného provozu elektrické napětí;
- 2.18 „zavazadlovým prostorem“ prostor ve vozidle vyhrazený pro zavazadla, který je ohraničen střechou, kapotou, podlahou, bočními stěnami a také překážkou a krytem pro ochranu výkonového propojení před dotykem živých částí a který je oddělen od prostoru pro cestující přední přepážkou nebo zadní přepážkou;
- 2.19 „palubním systémem sledování izolačního odporu“ zařízení sledující izolační odpor mezi vysokonapěťovými sběrnicemi a elektrickou kotrout;
- 2.20 „trakční baterií otevřeného typu“ kapalinová baterie, která se musí doplňovat vodou a která produkuje vodík, jenž se uvolňuje do atmosféry;
- 2.21 „prostorem pro cestující“ prostor ve vozidle vyhrazený pro cestující, který je ohraničen střechou, podlahou, bočními stěnami, dveřmi, okenními skly, přední přepážkou a zadní přepážkou nebo zadními dveřmi, a také překážkami a kryty pro ochranu výkonového propojení před dotykem živých částí;
- 2.22 „stupněm ochrany“ ochrana před dotykem živých částí zkušební sondou, jako je zkušební prst (IPXXB) nebo zkušební drát (IPXXD), již poskytuje překážka/kryt, jak stanoví příloha 3;
- 2.23 „dobíjecím systémem pro uchovávání energie (dále jen „RESS“)“ systém pro uchovávání energie, který poskytuje elektrickou energii pro elektrický pohon;
- 2.24 „servisním odpojovačem“ zařízení na deaktivaci elektrického obvodu při provádění kontrol a údržby RESS, baterie palivových článků atd.;
- 2.25 „pevným izolátorem“ izolační krytí svazku vodičů, které má kryt a chránit živé části před přímým dotykem ze všech směrů; kryty pro izolaci živých částí konektorů a lak nebo barva pro účely izolace;
- 2.26 „typem vozidla“ vozidla, která se neliší v těchto podstatných ohledech:
- a) izolace elektrického výkonového propojení a galvanicky připojené vysokonapěťové sběrnice;
 - b) povaha a typ elektrického výkonového propojení a galvanicky připojených vysokonapěťových součástí;
- 2.27 „pracovním napětím“ nejvyšší efektivní hodnota napětí elektrického obvodu (rms), kterou udává výrobce a která se může vyskytnout mezi kterýmikoli vodivými částmi za podmínek obvodu naprázdno nebo za běžných provozních podmínek. Je-li elektrický obvod oddělený galvanickou izolací, pracovní napětí se stanoví pro každý oddělený obvod zvlášť.
3. ŽÁDOST O SCHVÁLENÍ
- 3.1 Žádost o schválení typu vozidla z hlediska zvláštních požadavků na elektrické výkonové propojení předkládá výrobce vozidla nebo jeho řádně pověřený zástupce.
- 3.2 K žádosti musí být přiloženy tyto dokumenty ve trojím vyhotovení a tyto náležitosti:
- 3.2.1 Podrobný popis typu vozidla z hlediska jeho elektrického výkonového propojení a galvanicky připojené vysokonapěťové sběrnice.
- 3.3 Vozidlo představující typ vozidla, který má být schválen, se předá technické zkušebně odpovědné za provádění zkoušek schválení typu.

- 3.4 Před udělením schválení typu ověří příslušný orgán existenci vyhovujících opatření pro zajištění účinné kontroly shodnosti výroby.
4. SCHVÁLENÍ
- 4.1 Schválení typu vozidla se udělí, jestliže vozidlo předané ke schválení podle tohoto předpisu splňuje požadavky bodu 5 níže a příloh 3, 4, 5 a 7 tohoto předpisu.
- 4.2 Každému schválenému typu se přidělí číslo schválení. Jeho první dvě číslice (v současné době 01, což odpovídá předpisu v jeho znění) udávají změnovou řadu, která zahrnuje poslední podstatné technické změny předpisu v době vydání schválení typu. Stejná smluvní strana nesmí přidělit stejné číslo jinému typu vozidla.
- 4.3 Oznámení o schválení nebo o odmítnutí, prodloužení nebo odejmutí schválení nebo trvalém ukončení výroby typu vozidla v souladu s tímto předpisem musí být sděleno stranám dohody, které uplatňují tento předpis, prostřednictvím formuláře v souladu se vzorem uvedeným v příloze 1 tohoto předpisu.
- 4.4 Na každém vozidle, které je shodné s typem vozidla schváleným podle tohoto předpisu, se viditelně a na snadno přístupném místě uvedeném ve formuláři schválení umístí mezinárodní značka schválení typu, která se skládá z:
- 4.4.1 písmene „E“ v kružnici, za nímž následuje rozlišovací číslo země, která schválení udělila; ⁽¹⁾
- 4.4.2 čísla tohoto předpisu, za nímž následuje písmeno „R“, pomlčka a číslo schválení typu umístěné vpravo od kružnice podle bodu 4.4.1.
- 4.5 Vyhovuje-li vozidlo typu vozidla schválenému podle jednoho nebo více dalších předpisů připojených k této dohodě v zemi, která udělila schválení typu podle tohoto předpisu, není třeba symbol podle bodu 4.4.1 opakovat; v takovém případě budou číslo předpisu, čísla schválení a další symboly všech předpisů, podle nichž bylo schválení uděleno v zemi, která jej udělila podle tohoto předpisu, uvedena ve svislých sloupcích vpravo od symbolu podle bodu 4.4.1.
- 4.6 Značka schválení typu musí být zřetelně čitelná a nesmazatelná.
- 4.7 Značka schválení typu se umístí poblíž tabulky s údaji o vozidle, kterou umísťuje výrobce, nebo přímo na ni.
- 4.8 V příloze 2 tohoto předpisu jsou uvedeny příklady uspořádání značky schválení typu.
5. SPECIFIKACE A ZKOUŠKY
- 5.1 Ochrana před úrazem elektrickým proudem
- Tyto požadavky ohledně bezpečnosti elektrických zařízení se použijí pro vysokonapěťové sběrnice, pokud nejsou připojeny k vnějším vysokonapěťovým napájecím zdrojům.

⁽¹⁾ 1 pro Německo, 2 pro Francii, 3 pro Itálii, 4 pro Nizozemsko, 5 pro Švédsko, 6 pro Belgie, 7 pro Maďarsko, 8 pro Českou republiku, 9 pro Španělsko, 10 pro Srbsko, 11 pro Spojené království, 12 pro Rakousko, 13 pro Lucembursko, 14 pro Švýcarsko, 15 (nepřiděleno), 16 pro Norsko, 17 pro Finsko, 18 pro Dánsko, 19 pro Rumunsko, 20 pro Polsko, 21 pro Portugalsko, 22 pro Ruskou federaci, 23 pro Řecko, 24 pro Irsko, 25 pro Chorvatsko, 26 pro Slovinsko, 27 pro Slovensko, 28 pro Bělorusko, 29 pro Estonsko, 30 (nepřiděleno), 31 pro Bosnu a Hercegovinu, 32 pro Lotyšsko, 33 (nepřiděleno), 34 pro Bulharsko, 35 (nepřiděleno), 36 pro Litvu, 37 pro Turecko, 38 (nepřiděleno), 39 pro Ázerbájdžán, 40 pro Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii, 41 (nepřiděleno), 42 pro Evropské společenství (schválení vydávají členské státy, přičemž použijí svůj příslušný symbol EHK), 43 pro Japonsko, 44 (nepřiděleno), 45 pro Austrálii, 46 pro Ukrajinu, 47 pro Jižní Afriku, 48 pro Nový Zéland, 49 pro Kypr, 50 pro Maltu, 51 pro Korejskou republiku, 52 pro Malajsii, 53 pro Thajsko, 54 a 55 (nepřiděleno), 56 pro Černou Horu, 57 (nepřiděleno) a 58 pro Tunisko. Dalším zemím se přidělí po sobě následující čísla chronologicky v pořadí, v jakém ratifikují Dohodu o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat a/nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání schválení typu udělených na základě těchto pravidel, nebo v pořadí, v jakém k uvedené dohodě přistoupí. Takto přidělená čísla sdělí generální tajemník Organizace spojených národů smluvním stranám dohody.

5.1.1 Ochrana před přímým dotykem

Ochrana před přímým dotykem živých částí musí splňovat ustanovení bodů 5.1.1.1 a 5.1.1.2. Tyto ochranné prvky (pevný izolátor, překážka, kryt atd.) nesmí je být možné otevřít, odmontovat nebo odstranit bez použití nářadí.

5.1.1.1 Pro ochranu živých částí uvnitř prostoru pro cestující nebo zavazadlového prostoru musí být zajištěn stupeň ochrany IPXXD.

5.1.1.2 Pro ochranu živých částí v oblastech jiných než prostor pro cestující nebo zavazadlový prostor musí být splněny podmínky stupně ochrany IPXXB.

5.1.1.3 Konektory

Konektory (včetně zásuvky vozidla) jsou považovány za splňující tento požadavek, pokud:

- a) splňují požadavky bodů 5.1.1.1 a 5.1.1.2, když jsou odděleny bez použití nářadí; nebo
- b) jsou umístěny pod podlahou a jsou opatřeny uzavíracím mechanismem; nebo
- c) jsou opatřeny uzavíracím mechanismem a za účelem oddělení konektoru se ostatní součásti odstraní bez použití nářadí; nebo
- d) napětí živých částí do 1 sekundy po oddělení konektoru dosahuje nejvýše 60 Vss nebo nejvýše 30 Vst (rms).

5.1.1.4 Servisní odpojovač

Pro servisní odpojovač, který lze otevřít, odmontovat nebo odstranit bez použití nářadí, je přijatelné splnění stupně ochrany IPXXB ve stavu, kdy je otevřen, odmontován nebo odstraněn bez použití nářadí.

5.1.1.5 Značení

5.1.1.5.1 Na systému RESS nebo v jeho blízkosti musí být symbol znázorněný na obrázku 1. Pozadí symbolu je žluté a okraj a blesk jsou černé.

Obrázek 1

Označení vysokonapěťového zařízení

5.1.1.5.2 Symbol také musí být viditelný na krytech a překážkách, při jejichž odstranění jsou přístupné živé části vysokonapěťových obvodů. Toto ustanovení je nepovinné pro všechny konektory vysokonapěťových sběrnic. Toto ustanovení se nepoužije pro žádný z těchto případů:

- a) kde překážky nebo kryty nejsou přístupné ani je nelze fyzicky otevřít nebo odstranit; pokud nejsou ostatní součásti vozidla odstraněny pomocí nářadí;
- b) kde jsou překážky nebo kryty umístěny pod podlahou vozidla.

5.1.1.5.3 Kabele pro vysokonapěťové sběrnice, které nejsou umístěny uvnitř krytů, musí být označeny vnějším krytím oranžovou barvou.

5.1.2 Ochrana před nepřímým dotykem

5.1.2.1 Za účelem ochrany proti úrazu elektrickým proudem, který by mohl být způsoben nepřímým dotykem, musí být nechráněné vodivé části, například vodivá překážka a kryt, bezpečně galvanicky spojeny s elektrickou kostrou propojením elektrickým vodičem nebo zemnicím kabelem nebo svarem nebo pomocí šroubů atd., aby nedošlo ke vzniku nebezpečných potenciálů.

- 5.1.2.2 Odpor mezi všemi nechráněnými vodivými částmi a elektrickou kostrou musí být nižší než 0,1 ohmu při proudu nejméně 0,2 ampér.

Tento požadavek je splněn, pokud bylo galvanické spojení vytvořeno svařením.

- 5.1.2.3 V případě motorových vozidel, jež mají být připojena k uzemněnému vnějšímu elektrickému napájecímu zdroji vodivým spojením, musí být k dispozici zařízení umožňující galvanické spojení elektrické kostry se zemí.

Toto zařízení by mělo umožňovat, aby toto spojení se zemí bylo provedeno před přivedením vnějšího napětí do vozidla a aby bylo zachováno až do okamžiku, kdy bude vnější napětí od vozidla odpojeno.

Splnění tohoto požadavku lze prokázat použitím konektoru určeného výrobcem vozidla nebo prostřednictvím analýzy.

- 5.1.3 Izolační odpor

- 5.1.3.1 Elektrické výkonové propojení sestávající z oddělených stejnosměrných nebo střídavých sběrnic

Pokud jsou vysokonapěťové střídavé a vysokonapěťové stejnosměrné sběrnice vzájemně galvanicky izolovány, musí mít izolační odpor mezi vysokonapěťovou sběrnicí a elektrickou kostrou minimální hodnotu 100 Ω/V pracovního napětí u stejnosměrných sběrnic a minimální hodnotu 500 Ω/V pracovního napětí u střídavých sběrnic.

Měření se provádí podle přílohy 4 „Metoda měření izolačního odporu“.

- 5.1.3.2 Elektrické výkonové propojení sestávající z kombinovaných stejnosměrných a střídavých sběrnic

Pokud jsou vysokonapěťové střídavé sběrnice a vysokonapěťové stejnosměrné sběrnice galvanicky propojeny, musí mít izolační odpor mezi vysokonapěťovou sběrnicí a elektrickou kostrou minimální hodnotu 500 Ω/V pracovního napětí.

Pokud jsou však všechny vysokonapěťové střídavé sběrnice chráněny jedním ze dvou následujících opatření, musí mít izolační odpor mezi vysokonapěťovou sběrnicí a elektrickou kostrou minimální hodnotu 100 Ω/V pracovního napětí:

- dvěma nebo více vrstvami pevných izolátorů, překážek nebo krytů, které nezávisle splňují požadavek bodu 5.1.1, například svazek vodičů;
- mechanicky odolnými ochrannými prvky s dostatečnou trvanlivostí přesahující životnost vozidla, jako jsou motorové skříně, skříně elektronického měniče nebo konektory.

Izolační odpor mezi vysokonapěťovou sběrnicí a elektrickou kostrou může být prokázán výpočtem, měřením nebo kombinací obou zmíněných postupů.

Měření se provádí podle přílohy 4 „Metoda měření izolačního odporu“.

- 5.1.3.3 Vozidla s palivovými články

Pokud nelze zajistit, aby byl požadavek týkající se minimálního izolačního odporu stále splněn, musí být ochrana zajištěna jedním z následujících opatření:

- dvěma nebo více vrstvami pevných izolátorů, překážek nebo krytů, které nezávisle splňují požadavek bodu 5.1.1;
- palubním systémem sledování izolačního odporu s výstrahou pro řidiče, pokud izolační odpor klesne pod minimální požadovanou hodnotu. Izolační odpor mezi vysokonapěťovou sběrnicí propojovacího systému pro nabíjení RESS, která je pod napětím pouze v průběhu nabíjení RESS, a elektrickou kostrou není nutno sledovat. Funkce palubního systému sledování izolačního odporu se kontroluje postupem popsáním v příloze 5.

5.1.3.4 Požadavek na izolační odpor pro propojovací systém pro nabíjení RESS

Pokud jde o zásuvku vozidla, která má být vodivě propojena s uzemněným vnějším střídavým napájecím zdrojem a elektrickým obvodem, který je v průběhu nabíjení RESS galvanicky propojen se zásuvkou vozidla, musí být izolační odpor mezi vysokonapětovou sběrnici a elektrickou kostrou nejméně 1 MΩ, když je propojovací systém nabíječky odpojen. V průběhu měření může být trakční baterie odpojena.

5.2 Dobíjecí systém pro uchovávání energie (RESS)

5.2.1 Ochrana proti příliš velkému proudu

RESS se nesmí přehřát.

Pokud se RESS přehřívá v důsledku příliš velkého proudu, musí být vybaven ochrannými zařízeními, jako jsou pojistky, jističe nebo hlavní stykače.

Tento požadavek se však nepoužije, pokud výrobce poskytne údaje, které zajistí, aby se přehřátí v důsledku příliš velkého proudu předešlo bez ochranného zařízení.

5.2.2 Kumulace plynu

Místa pro uložení trakční baterie otevřeného typu, která může produkovat plynný vodík, musí být vybavena odvětrávacím ventilátorem nebo potrubím, aby se předešlo kumulaci plynného vodíku.

5.3 Funkční bezpečnost

Když je vozidlo ve „stavu aktivní možné jízdy“, musí být řidič na tuto skutečnost alespoň krátce upozorněn.

Toto ustanovení se však nepoužije za podmínek, kdy energii k pohonu vozidla přímo či nepřímo zajišťuje motor s vnitřním spalováním.

Při opuštění vozidla musí být řidič (např. optickým nebo zvukovým) signálem informován, pokud je vozidlo stále ve stavu možné aktivní jízdy.

Pokud může palubní systém RESS zvnějšku nabít uživatel, nesmí být pohyb vozidla způsobený jeho vlastním poháněcím systémem možný, dokud je konektor vnějšího elektrického napájecího zdroje fyzicky připojen k zásuvce vozidla.

Splnění tohoto požadavku se prokazuje použitím konektoru určeného výrobcem vozidla.

O stavu řídicí jednotky směru jízdy musí být řidič informován.

5.4 Stanovení emisí vodíku

5.4.1 Tato zkouška se provede u všech vozidel vybavených trakční baterií otevřeného typu.

5.4.2 Zkouška se provádí metodou popsanou v příloze 7 tohoto předpisu. Odběr a analýza vodíku musí být v souladu s předepsaným postupem. Jiné analytické metody mohou být schváleny, prokáže-li se, že poskytují rovnocenné výsledky.

5.4.3 Při běžném postupu nabíjení za podmínek uvedených v příloze 7 musí být emise vodíku pod hodnotou 125 g za 5 h nebo pod hodnotou $25 \times t_2$ g za dobu t_2 (v hodinách).

5.4.4 Při nabíjení palubní nabíječkou vykazující poruchu (podmínky jsou uvedeny v příloze 7), musí být emise vodíku pod hodnotou 42 g. Palubní nabíječka musí mimoto tuto možnou poruchu omezit na 30 minut.

5.4.5 Veškeré úkony spojené s nabíjením baterie, včetně jeho ukončení, jsou řízeny automaticky.

5.4.6 Do fází nabíjení nesmí být možné manuálně zasahovat.

5.4.7 Běžné úkony připojení k síti nebo odpojení od sítě nebo výpadky sítě nesmí ovlivňovat systém řízení fází nabíjení.

- 5.4.8 Závažné poruchy nabíjení baterie musí být řidiči trvale signalizovány. Závažnou poruchou se rozumí porucha, která může při pozdějším nabíjení vést k nefunkčnosti palubní nabíječky.
- 5.4.9 Výrobce musí v návodu k obsluze uvést, zda je vozidlo s těmito požadavky v souladu.
- 5.4.10 Schválení udělené typu vozidla z hlediska emisí vodíku může být rozšířeno na různé typy vozidel, které náleží do stejné rodiny v souladu s definicí rodiny uvedené v příloze 7 dodatku 2.
6. ZMĚNY A ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ TYPU PRO TYP VOZIDLA
- 6.1 Každá změna typu vozidla se musí oznámit správnímu orgánu, který udělil schválení typu dotyčného vozidla. Tento orgán poté může:
- 6.1.1 buď dospět k závěru, že provedené změny pravděpodobně nebudou mít znatelný nepříznivý vliv a že vozidlo stále ještě splňuje požadavky, nebo
- 6.1.2 požadovat nový zkušební protokol od technické zkušebny odpovědné za provádění zkoušek.
- 6.2 Potvrzení nebo zamítnutí schválení s uvedením úprav se oznámí smluvním stranám dohody, které uplatňují tento předpis, postupem stanoveným v bodu 4.3 výše.
- 6.3 Příslušný orgán, který vydává rozšíření schválení, přidělí tomuto rozšíření pořadové číslo a informuje o něm ostatní smluvní strany dohody z roku 1958, které uplatňují předpis, a to prostřednictvím formuláře zprávy v souladu se vzorem v příloze 1 tohoto předpisu.
7. SHODNOST VÝROBY
- 7.1 Každé vozidlo schválené podle tohoto předpisu musí být vyrobeno tak, aby bylo shodné se schváleným typem a splňovalo požadavky uvedené v bodu 5 výše.
- 7.2 Splnění požadavků bodu 7.1 se ověřuje vhodnou kontrolou výroby.
- 7.3 Držitel schválení je povinen zejména:
- 7.3.1 zajistit postupy účinné kontroly kvality vozidel;
- 7.3.2 mít přístup ke zkušebnímu zařízení nezbytnému pro kontrolu shodnosti výroby u každého schváleného typu;
- 7.3.3 zajistit, aby byly zaznamenávány výsledky zkoušek a aby přiložené dokumenty byly dostupné po dobu stanovenou v dohodě se správním orgánem;
- 7.3.4 analyzovat výsledky každého druhu zkoušek s cílem ověřit a zajistit stálosti vlastností vozidla se zřetelem k přípustným odchylkám při průmyslové výrobě;
- 7.3.5 zajistit, aby pro každý typ vozidla byly prováděny alespoň zkoušky uvedené v bodu 5 tohoto předpisu;
- 7.3.6 zajistit, aby v případě, kdy některý ze vzorků nebo zkoušených prvků prokáže při určité zkoušce neshodu s typem, byly vybrány nové vzorky a provedena nová zkouška. Musí být učiněny veškeré nezbytné kroky k obnovení shodnosti příslušné výroby.
- 7.4 Příslušný orgán, který udělil schválení typu, může kdykoli ověřit postupy kontroly shodnosti používané kteroukoli výrobní jednotkou.
- 7.4.1 Při každé inspekci musí být přítomnému inspektoru předloženy zkušební a výrobní záznamy.
- 7.4.2 Inspektor může náhodně vybrat vzorky, které se podrobí zkoušce v laboratoři výrobce. Minimální počet vzorků může být stanoven podle výsledků kontrol provedených výrobcem.
- 7.4.3 Pokud se úroveň kvality jeví jako neuspokojivá nebo pokud se zdá potřebné ověřit platnost zkoušek provedených podle bodu 7.4.2, vybere inspektor vzorky, které se odešlou do technické zkušebny, jež zkoušky schválení typu provedla.

- 7.4.4 Příslušný orgán je oprávněn provádět jakékoli zkoušky předepsané v tomto předpisu.
- 7.4.5 Obvyklá četnost inspekci z pověření příslušného orgánu je jedna inspekce za rok. Pokud jsou při některé z těchto inspekci zjištěny neuspokojivé výsledky, zajistí příslušný orgán, aby byla co nejrychleji učiněna všechna opatření k obnovení shodnosti výroby.
8. POSTIHY ZA NESHODNOST VÝROBY
- 8.1 Nejsou-li splněny požadavky uvedené v bodu 7 výše nebo jestliže vozidlo nebo jeho části nesplní požadavky zkoušek předepsaných ve výše uvedeném bodu 7.3.5, může být schválení, které bylo pro typ vozidla uděleno podle tohoto předpisu, odebráno.
- 8.2 Jestliže některá smluvní strana dohody, která uplatňuje tento předpis, odejme schválení, které dříve udělila, neprodleně o tom informuje ostatní smluvní strany dohody, které tento předpis uplatňují, a to prostřednictvím formuláře zprávy v souladu se vzorem v příloze 1 tohoto předpisu.
9. DEFINITIVNÍ UKONČENÍ VÝROBY
- Pokud držitel schválení zcela ukončí výrobu typu vozidla schváleného podle tohoto předpisu, musí o tom informovat orgán, který schválení udělil. Po obdržení příslušného sdělení o tom uvedený orgán podá zprávu ostatním smluvním stranám dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, a to prostřednictvím formuláře zprávy v souladu se vzorem v příloze 1 tohoto předpisu.
10. NÁZVY A ADRESY TECHNICKÝCH ZKUŠEBEN ODPOVĚDNÝCH ZA PROVÁDĚNÍ SCHVALOVACÍCH ZKOUŠEK A SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ
- Smluvní strany dohody z roku 1958, které uplatňují tento předpis, sdělí sekretariátu Organizace spojených národů názvy a adresy technických zkušeben odpovědných za provádění zkoušek schválení typu a správních orgánů, které udělují schválení typu a kterým je nutné zasílat formuláře o udělení, rozšíření, zamítnutí či odejmutí schválení nebo o definitivním ukončení výroby vydaných v jiných zemích.
11. PŘECHODNÁ USTANOVENÍ
- 11.1 Počínaje úředním datem vstupu série změn 01 v platnost žádná ze smluvních stran, které uplatňují tento předpis, neodmítne udělit schválení podle tohoto předpisu ve znění série změn 01.
- 11.2 Po uplynutí 24 měsíců od data vstupu v platnost směřují smluvní strany, které uplatňují tento předpis, udělovat schválení pouze tehdy, pokud typ vozidla, který se má schválit, splňuje požadavky tohoto předpisu ve znění série změn 01.
- 11.3 Smluvní strany, které uplatňují tento předpis, nesmí odmítnout udělit rozšíření schválení podle předchozích sérií změn tohoto předpisu.
- 11.4 Smluvní strany, které uplatňují tento předpis, musí nadále udílet schválení pro typy vozidel, které splňují požadavky tohoto předpisu ve znění předchozích sérií změn, po dobu 24 měsíců, jež následují po datu vstupu série změn 01 v platnost.
- 11.5 Nehledě na výše uvedená přechodná ustanovení nejsou smluvní strany, pro něž vstoupí používání tohoto předpisu v platnost po datu vstupu v platnost poslední série změn, povinny přijmout schválení, která byla udělena podle kterékoli z předcházejících sérií změn tohoto předpisu.
-

PŘÍLOHA 1

ZPRÁVA

(maximální formát: A4 (210 × 297 mm))

Vydal: název správního orgánu

.....

.....

.....

ve věci: ⁽²⁾ UDĚLENÍ SCHVÁLENÍ
 ROZŠÍŘENÍ SCHVÁLENÍ
 ODMÍTNUTÍ SCHVÁLENÍ
 ODEJMUTÍ SCHVÁLENÍ
 DEFINITIVNÍHO UKONČENÍ VÝROBY

silničního vozidla podle předpisu č. 100

Schválení č. Rozšíření č.

1. Obchodní název nebo značka vozidla:
2. Typ vozidla:
3. Kategorie vozidla:
4. Název a adresa výrobce:
5. Název a adresa případného zástupce výrobce:
6. Popis vozidla:
- 6.1. Typ RESS:
- 6.2. Pracovní napětí:
- 6.3. Systém pohonu (např. hybridní, elektrický):
7. Vozidlo předáno ke schválení dne:
8. Technická zkušebna odpovědná za provedení schvalovacích zkoušek:
9. Datum protokolu vydaného touto zkušebnou:
10. Číslo protokolu vydaného touto zkušebnou:
11. Umístění značky schválení typu:
12. Důvod/y rozšíření schválení (jedná-li se o případ rozšíření) ⁽²⁾:
13. Umístění značky schválení typu ⁽²⁾:
14. Místo:
15. Datum:
16. Podpis:
17. Dokumentaci připojenou k žádosti o schválení nebo o rozšíření lze získat na vyžádání.

⁽¹⁾ Rozlišovací číslo země, která schválení udělila/rozšířila/odmítla/odejmula (viz ustanovení o schválení v tomto předpisu).

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte

PŘÍLOHA 2

USPOŘÁDÁNÍ ZNAČEK SCHVÁLENÍ

VZOR A

(viz bod 4.4 tohoto předpisu)

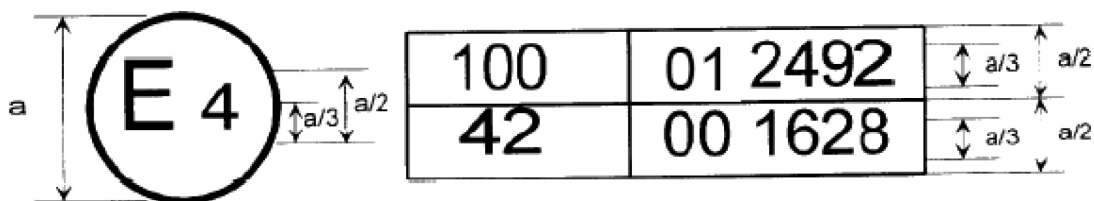

a = 8 mm min.

Výše uvedená značka schválení typu upevněná na vozidlo prokazuje, že typ silničního vozidla byl schválen v Nizozemsku (E4) v souladu s předpisem č. 100 pod číslem schválení 012492. První dvě číslice čísla schválení udávají, že schválení bylo uděleno v souladu s požadavky předpisu č. 100 ve znění série změn 01.

VZOR B

(viz bod 4.5 tohoto předpisu)

a = 8 mm min.

Výše uvedená značka schválení typu upevněná na vozidlo prokazuje, že dotyčné silniční vozidlo bylo schváleno v Nizozemsku (E4) v souladu s předpisy č. 100 a 42 (*). Číslo schválení udává, že ke dni vydání schválení zahrnoval předpis č. 100 řadu změn 01, zatímco předpis č. 42 byl stále ve svém původním znění.

(*) Druhé číslo je uvedeno pouze jako příklad.

PŘÍLOHA 3

OCHRANA PŘED PŘÍMÝM DOTYKEM ČÁSTÍ POD NAPĚTÍM

1. PŘÍSTUPOVÉ SONDY

Přístupové sondy pro ověření ochrany osob před přístupem k živým částem jsou uvedeny v tabulce 1.

2. ZKUŠEBNÍ PODMÍNKY

Přístupová sonda je silou uvedenou v tabulce 1 tlačena do každého z otvorů v krytu. Pronikne-li sonda zcela nebo částečně, umístí se do každé možné polohy, avšak v žádném případě nesmí otvorem zcela proniknout dorazová přední strana sondy.

Vnitřní překážky se považují za část krytu

V případě potřeby se mezi sondu a živé části uvnitř překážky nebo krytu sériově zapojí nízkonapěťový zdroj (o napětí od 40 V do 50 V) a vhodná svítlna.

Metoda signálového obvodu by se měla rovněž použít v případě pohyblivých živých částí vysokonapěťového zařízení.

Je-li to možné, smí se vnitřní pohybující se části pomalu uvádět v činnost.

3. PODMÍNKY PŘIJATELNOSTI

Přístupová sonda se nesmí dotknout živých částí.

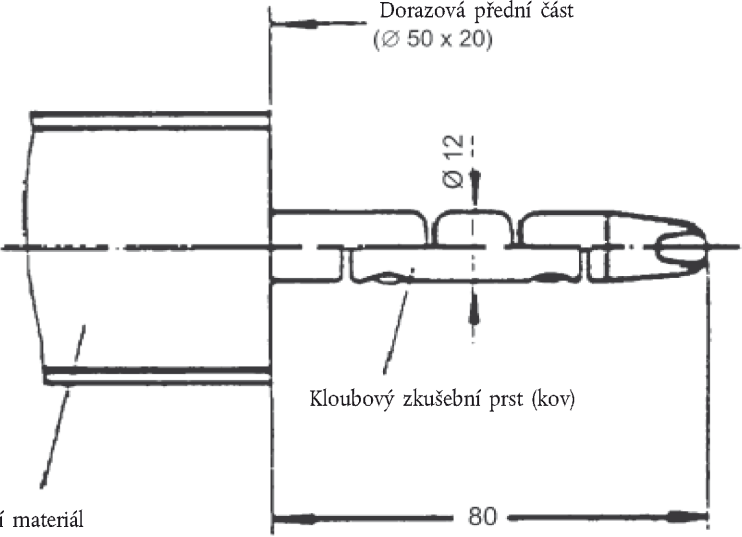
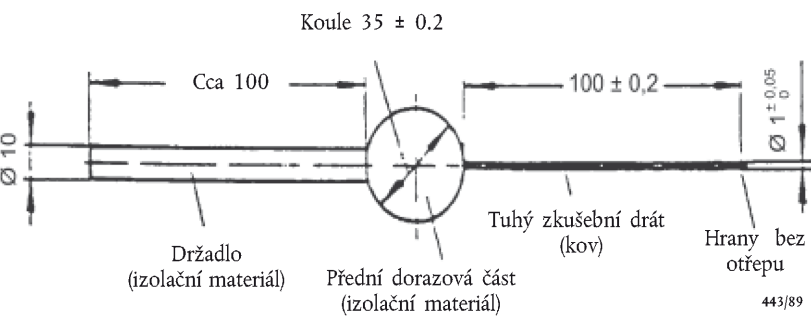
Je-li splnění tohoto požadavku ověřeno signálním obvodem mezi sondou a živými částmi, nesmí se svítlna rozsvítit.

V případě zkoušky pro IPXXB může kloubový zkušební prst proniknout až do délky 80 mm, avšak dorazová přední část (s průměrem 50 mm × 20 mm) otvorem nesmí proniknout. Z výchozí rovné polohy se oba klouby zkušebního prstu postupně ohnou do úhlu 90° k ose spojených článků prstu a prst se umístí do každé možné polohy.

V případě zkoušek pro IPXXD může přístupová sonda proniknout v celé své délce, avšak dorazová přední část otvorem nesmí proniknout.

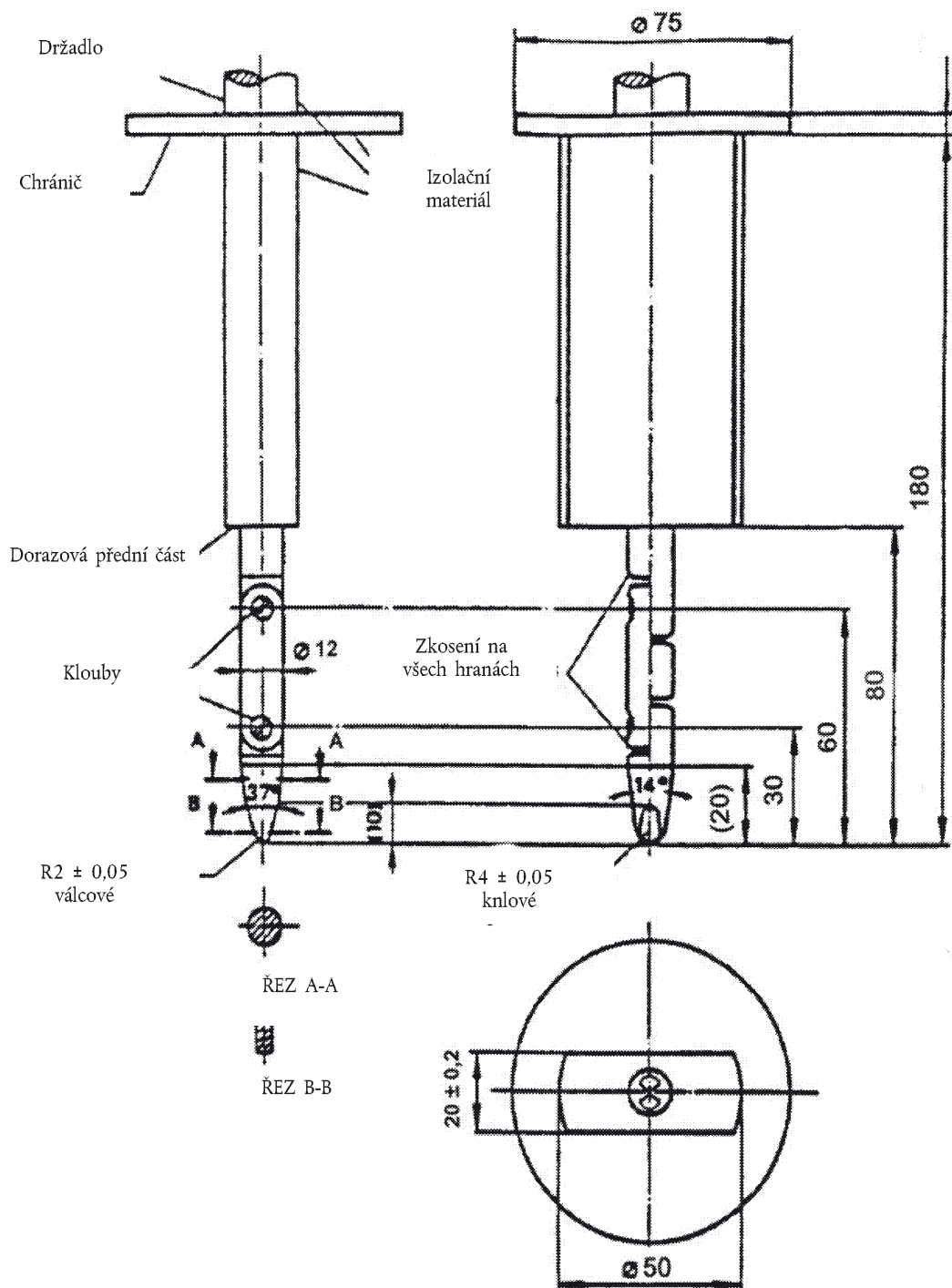
Tabulka 1

Přístupové sondy pro zkoušky ochrany osob před přístupem k nebezpečným částem

První číslice	Dopl. písmeno	Přístupová sonda	Zkušební síla
2	B	Kloubový zkušební prst Veškeré rozměry viz obr. 1 Dorazová přední část ($\varnothing 50 \times 20$) $\varnothing 12$ Kloubový zkušební prst (kov) Izolační materiál 80	10 N $\pm$ 10 %
4, 5, 6	D	Zkušební drát, průměr 1,0 mm, délka 100 mm Koule 35 $\pm$ 0,2 Cca 100 100 $\pm$ 0,2 $\varnothing 10$ Držadlo (izolační materiál) Přední dorazová část (izolační materiál) Tuhý zkušební drát (kov) Hrany bez otřepu $\varnothing 1^{+0,05}_0$ 443/89	1 N $\pm$ 10 %

Obrázek 1

Kloubový zkušební prst

Materiál: kov, není-li uvedeno jinak

Lineární rozměry v milimetrech

Tolerance rozměrů bez zvláštní tolerance:

a) u úhlů: $0/-10^{\circ}$

b) u lineárních rozměrů: do 25 mm: $0/-0,05$ mm nad 25 mm: $\pm 0,2$ mm

Oba klouby musí ve stejné rovině a ve stejném směru umožňovat pohyb pod úhlem 90° s tolerancí 0 až $+10^{\circ}$.

PŘÍLOHA 4

METODA MĚŘENÍ IZOLAČNÍHO ODPORU

1. OBECNĚ

Izolační odpor každé vysokonapěťové sběrnice se měří nebo stanovuje výpočtem pomocí naměřených hodnot z každé části nebo součásti vysokonapěťové sběrnice (dále jen „oddělené měření“).

2. METODA MĚŘENÍ

Měření izolačního odporu se provádí výběrem vhodné metody měření z metod uvedených v bodech 2.1 až 2.2, v závislosti na elektrickém napětí na živých částech nebo na izolačním odporu atd.

Rozsah elektrického obvodu, který má být měřen, musí být předem vyjasněn pomocí schémat elektrických obvodů atd.

Kromě toho lze provést nezbytné úpravy pro měření izolačního odporu, jako je odstranění krytu za účelem zajištění přístupu k živým částem, tažení měřicích vodičů, změny softwaru atd.

V případech, kdy jsou v důsledku činnosti palubního systému sledování izolačního odporu naměřené hodnoty nestabilní, je možno za účelem provedení měření provést nezbytné úpravy, jako je zastavení činnosti dotyčného zařízení nebo jeho odstranění. V případě odstranění uvedeného zařízení je dále nutno pomocí schémat atd. prokázat, že nedojde ke změně izolačního odporu mezi živými částmi a elektrickou kstrou.

Je třeba věnovat co největší pozornost tomu, aby nedošlo ke zkratu, úrazu elektrickým proudem atd., jelikož tato kontrola může vyžadovat přímý zásah do vysokonapěťového obvodu.

2.1 Metoda měření pomocí stejnosměrného napětí ze zdrojů nacházejících se mimo vozidlo

2.1.1 Měřicí přístroj

Použije se přístroj pro zkoušku izolačního odporu, který dokáže přivádět stejnosměrné napětí, které je vyšší než pracovní napětí vysokonapěťové sběrnice

2.1.2 Metoda měření

Přístroj pro zkoušku izolačního odporu se připojí mezi živé části a elektrickou kstrou. Poté se izolační odpor změří přivedením stejnosměrného napětí o hodnotě představující nejméně polovinu pracovního napětí vysokonapěťové sběrnice.

Pokud má systém v galvanicky propojeném obvodu (např. z důvodu použití zvyšujícího měniče napětí) několik rozsahů napětí a některé ze součástí nesnesou pracovní napětí celého obvodu, lze izolační odpor mezi těmito součástmi a elektrickou kstrou měřit odděleně přivedením napětí o hodnotě představující nejméně polovinu jejich pracovního napětí, přičemž tyto součásti musí být odpojeny.

2.2 Metoda měření s využitím vlastního systému RESS jako stejnosměrného zdroje napětí

2.2.1 Podmínky zkoušení vozidla

Na vysokonapěťovou sběrnici se přivede napětí z vlastního RESS vozidla a/nebo ze systému konverze energie a úroveň napětí RESS a/nebo systému konverze energie po celou dobu zkoušky musí být nejméně jmenovité provozní napětí určené výrobcem vozidla.

2.2.2 Měřicí přístroj

Voltmetr použitý při této zkoušce musí měřit stejnosměrné hodnoty a jeho vnitřní odpor musí být nejméně 10 MΩ.

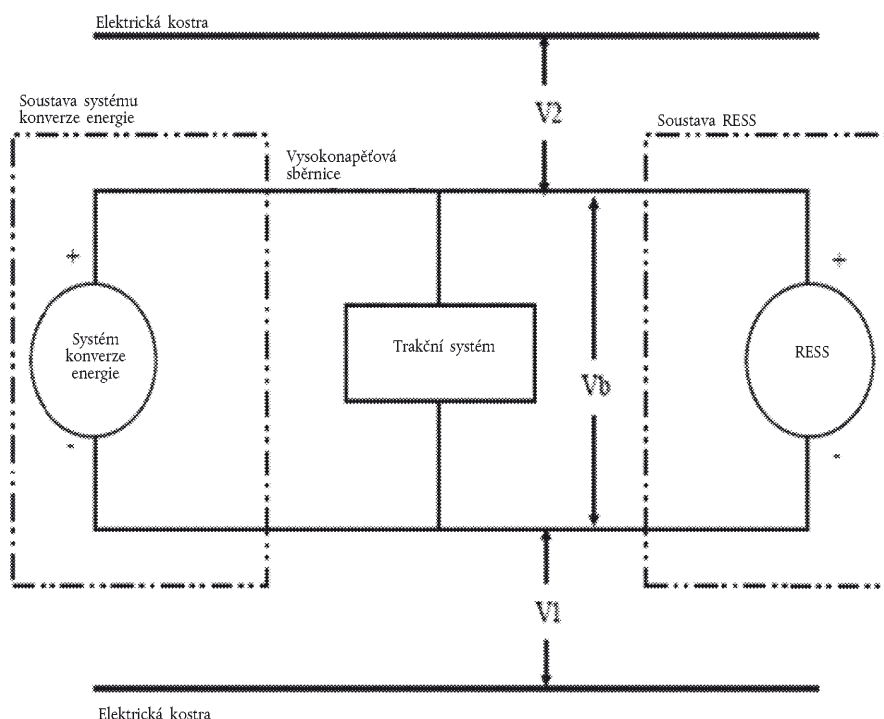
2.2.3 Metoda měření

2.2.3.1 První krok

Napětí se měří tak, jak je znázorněno na obrázku 1, a zaznamenává se napětí vysokonapěťové sběrnice (Vb). Napětí Vb musí být rovno jmenovitému provoznímu napětí RESS a/nebo systému konverze na elektrickou energii určené výrobcem vozidla nebo musí být vyšší.

Obrázek 1

Měření Vb, V1, V2

2.2.3.2 Druhý krok

Změří se a zaznamená napětí (V1) mezi zápornou stranou vysokonapěťové sběrnice a elektrickou kostrou (viz obrázek 1).

2.2.3.3 Třetí krok

Změří se a zaznamená napětí (V2) mezi kladnou stranou vysokonapěťové sběrnice a elektrickou kostrou (viz obrázek 1).

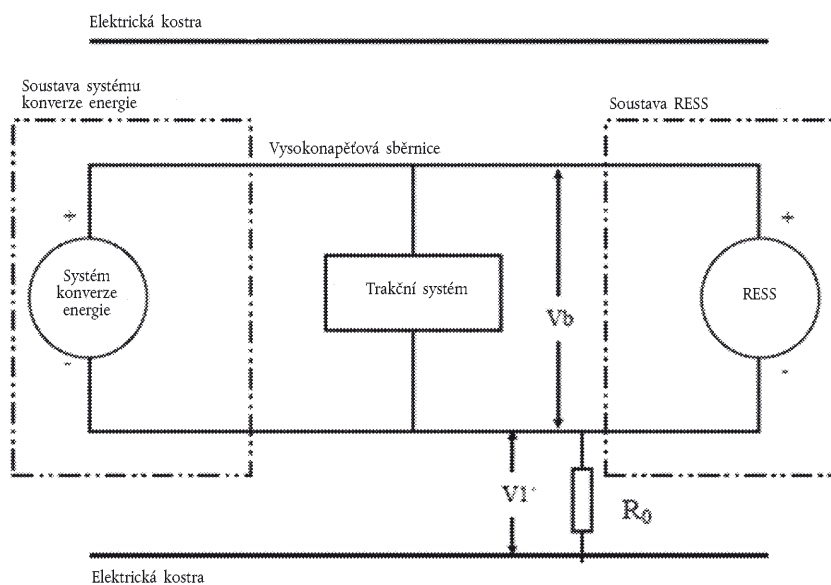
2.2.3.4 Čtvrtý krok

Pokud je V1 vyšší nebo rovno V2, připojí se mezi zápornou stranou vysokonapěťové sběrnice a elektrickou kostrou standardní známý odpor (Ro). S připojeným Ro se změří napětí (V1') mezi zápornou stranou vysokonapěťové sběrnice a elektrickou kostrou (viz obrázek 2).

Elektrická izolace (Ri) se vypočítá podle tohoto vzorce:

$$R_i = R_o \cdot (V_b / V_1' - V_b / V_1) \text{ nebo } R_i = R_o \cdot V_b \cdot (1 / V_1' - 1 / V_1)$$

Obrázek 2

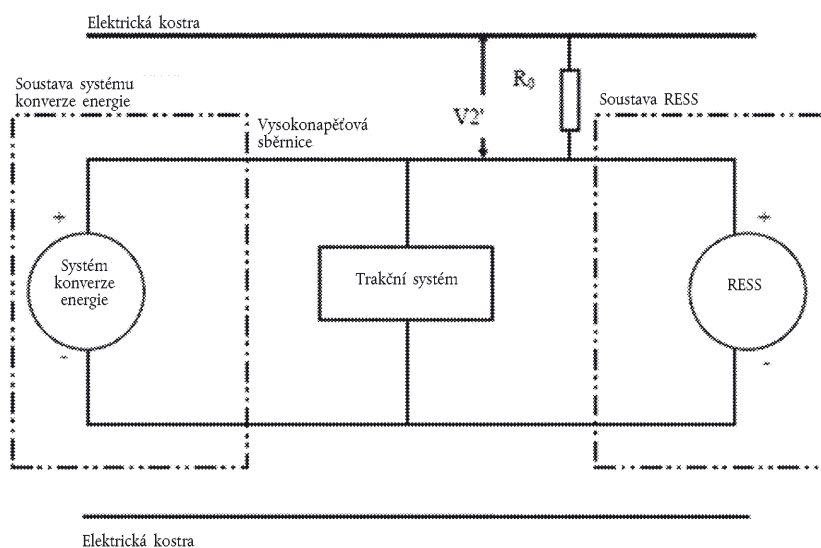
Měření V1'

Pokud je V_2 vyšší než V_1 , připojí se mezi kladnou stranu vysokonapěťové sběrnice a elektrickou kostru standardní známý odpor (R_0). S připojeným R_0 se změří napětí (V_2') mezi kladnou stranou vysokonapěťové sběrnice a elektrickou kostrou (viz obrázek 3). Elektrická izolace (R_i) se vypočítá podle uvedeného vzorce. Tato hodnota elektrické izolace (v Ω) se vydělí jmenovitým provozním napětím vysokonapěťové sběrnice (ve voltech).

Elektrická izolace (R_i) se vypočítá podle tohoto vzorce:

$$R_i = R_0 \cdot (V_b / V_2' - V_b / V_2) \text{ nebo } R_i = R_0 \cdot V_b \cdot (1 / V_2' - 1 / V_2)$$

Obrázek 3

Měření V2'

2.2.3.5 Pátý krok

Vydělením hodnoty elektrické izolace R_i (v Ω) pracovním napětím vysokonapěťové sběrnice (ve voltech) se vypočte izolační odpor (v Ω/V).

Poznámka 1: Standardní známý odpor R_o (v Ω) by měl mít hodnotu minimálního požadovaného izolačního odporu (v Ω/V) vynásobeného pracovním napětím vozidla $\pm 20\%$ (ve voltech). R_o nemusí přesně odpovídat této hodnotě, jelikož rovnice jsou platné pro každý R_o ; nicméně hodnota R_o v tomto rozsahu poskytuje dobré rozlišení pro měření napětí.

PŘÍLOHA 5

METODA OVĚŘENÍ ČINNOSTI PALUBNÍHO SYSTÉMU SLEDOVÁNÍ IZOLAČNÍHO ODPORU

Funkce palubního systému sledování izolačního odporu se kontroluje tímto postupem:

Připojí se rezistor, který nezpůsobí pokles izolačního odporu mezi sledovanou svorkou a elektrickou kostrou pod hodnotu minimálního požadovaného izolačního odporu. Výstraha musí být aktivována.

PŘÍLOHA 6

ZÁKLADNÍ VLASTNOSTI SILNIČNÍCH VOZIDEL NEBO SYSTÉMŮ

1. OBECNĚ:

- 1.1 Značka (obchodní název výrobce):
- 1.2 Typ:
- 1.3 Kategorie vozidla:
- 1.4 Případný obchodní název (názvy):
- 1.5 Název a adresa výrobce:
- 1.6 Název a adresa případného zástupce výrobce:
- 1.7 Výkres a/nebo fotografie vozidla:

2. ELEKTRICKÝ MOTOR (TRAKČNÍ MOTOR)

- 2.1 Typ (vinutí, buzení):
- 2.2 Maximální hodinový výkon (kW):

3. BATERIE (POKUD JE RESS BATERIE)

- 3.1 Obchodní název a značka baterie:
- 3.2 Označení všech typů použitých elektrochemických článků:
- 3.3 Jmenovité napětí (V):
- 3.4 Počet článků baterie:
- 3.5 Poměr plynové kombinace (v procentech):
- 3.6 Typ (typy) odvětrání bateriového modulu/bateriové jednotky:
- 3.7 Typ případného systému chlazení:
- 3.8 Kapacita (Ah):

4. PŘÍPADNÝ PALIVOVÝ ČLÁNEK

- 4.1 Obchodní název a značka palivového článku:
- 4.2 Typy palivových článků:
- 4.3 Jmenovité napětí (V):
- 4.4 Počet článků:
- 4.5 Typ případného systému chlazení:
- 4.6 Maximální výkon (kW):

5. POJISTKA A/NEBO JISTIČ

- 5.1 Typ:
- 5.2 Schéma funkčního rozsahu:

6. SVAZEK VÝKONOVÝCH VODIČŮ

6.1 Typ:

7. OCHRANA PŘED ÚRAZEM ELEKTRICKÝM PROUDEM

7.1 Popis koncepce ochrany:

8. DALŠÍ ÚDAJE

8.1 Stručný popis zapojení prvků silového obvodu nebo výkresy/obrázky znázorňující umístění součástí silového obvodu:

8.2 Schématické zobrazení všech elektrických funkcí, jež jsou součástí silového obvodu:

8.3 Pracovní napětí (V):

PŘÍLOHA 7

STANOVENÍ EMISÍ VODÍKU PŘI NABÍJENÍ TRAKČNÍ BATERIE

1. ÚVOD

V této příloze je popsán postup stanovení emisí vodíku při nabíjení trakční baterie všech silničních vozidel podle bodu 5.4 tohoto předpisu.

2. POPIS ZKOUŠKY

Cílem zkoušky emisí vodíku (obrázek 7.1) je stanovit emise vodíku při nabíjení trakční baterie palubní nabíječkou. Zkouška probíhá v těchto krocích:

- a) příprava vozidla;
- b) vybití trakční baterie;
- c) stanovení emisí vodíku při běžném nabíjení;
- d) stanovení emisí vodíku při nabíjení palubní nabíječkou vykazující poruchu.

3. VOZIDLO

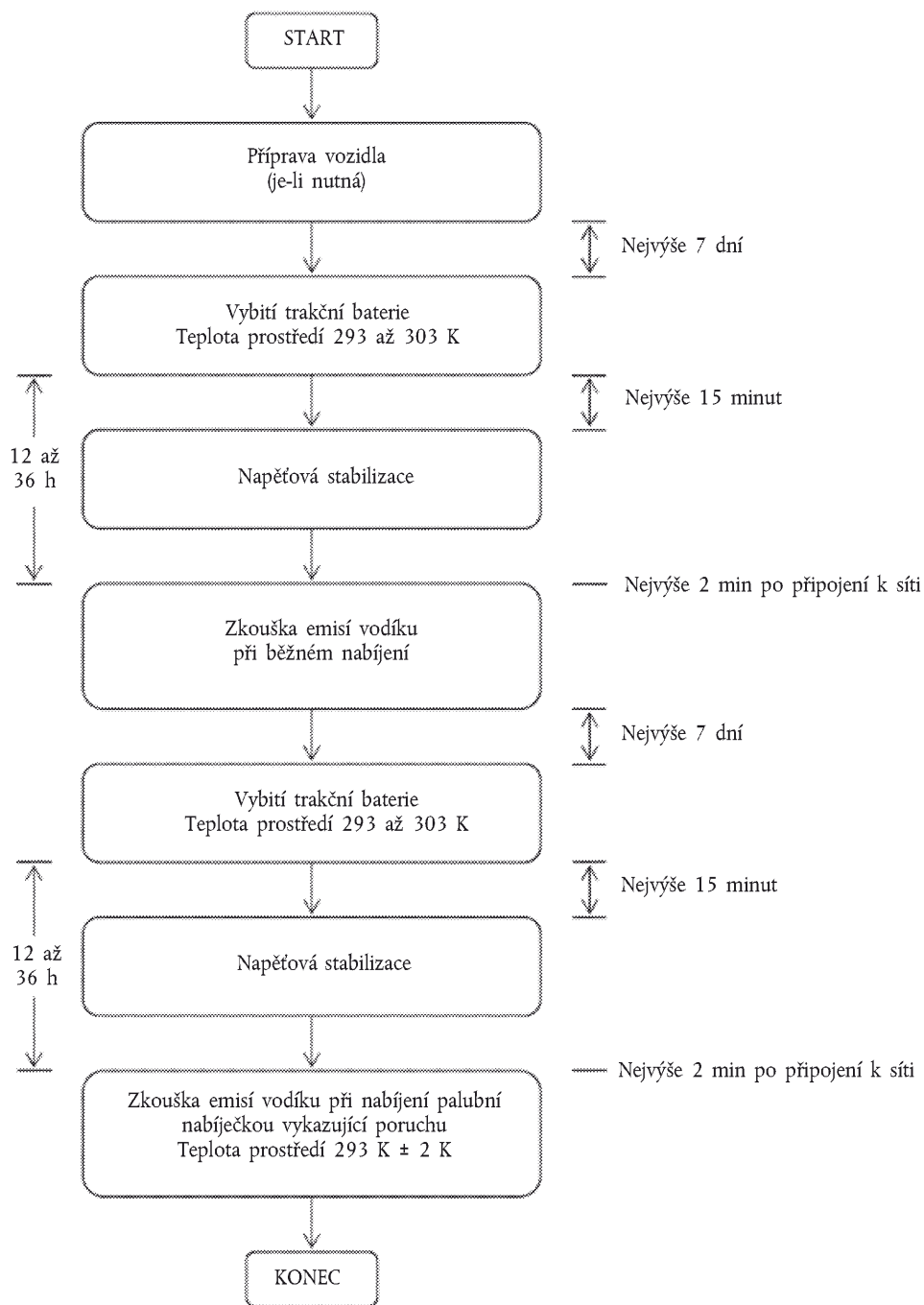
3.1 Vozidlo musí být v dobrém mechanickém stavu a v průběhu sedmi dnů před zkouškou musí najet 300 km. Vozidlo musí být po tuto dobu vybaveno trakční baterií, jež je předmětem zkoušky emisí vodíku.

3.2 Pokud je baterie používána při teplotě vyšší, než je teplota prostředí, musí provozovatel teplotu baterie udržovat v běžném provozním rozsahu způsobem, který doporučuje výrobce.

Zástupce výrobce musí být schopen potvrdit, že systém regulace teploty trakční baterie není poškozen, ani nevykazuje vadu týkající se kapacity.

Obrázek 7.1

Stanovení emisí vodíku při nabíjení trakční baterie

4. ZKUŠEBNÍ ZAŘÍZENÍ PRO ZKOUŠKU EMISÍ VODÍKU

4.1 Vozidlový dynamometr

Vozidlový dynamometr musí splňovat požadavky série změn 05 předpisu č. 83.

4.2 Komora pro měření emisí vodíku

Komorou pro měření emisí vodíku musí být plynotěsná měřicí komora, která je schopna pojmout zkoušené vozidlo. Vozidlo musí být přístupné ze všech stran a komora, pokud je těsně uzavřena, musí být plynotěsná podle dodatku 1 k této příloze. Vnitřní povrch komory musí být nepropustný a nesmí reagovat s vodíkem. Systém regulace teploty musí být po celou dobu trvání zkoušky schopen regulovat vnitřní teplotu vzduchu v komoře, jak je pro zkoušku stanoveno, s přípustnou odchylkou ± 2 K.

K vyrovnání změn objemu v důsledku emisí vodíku uvnitř komory může být použita buď komora s proměnným objemem, nebo jiné zkušební zařízení. Komora s proměnným objemem se zvětšuje a zmenšuje v reakci na emise vodíku v komoře. Jsou možné dva způsoby přizpůsobení vnitřního objemu: pohyblivými panely nebo systémem měchů, ve kterém se nepropustné vaky uvnitř prostoru nafukují nebo vyfukují přepouštěním vzduchu z vnějšku komory podle změn tlaku uvnitř této komory. Jakákoliv konstrukce pro přizpůsobení objemu musí zachovávat celistvost komory, jak stanovuje dodatek 1 této přílohy.

Jakýkoliv způsob přizpůsobování objemu musí omezit rozdíl mezi vnitřním tlakem v komoře a barometrickým tlakem na nejvýše ± 5 hPa.

Komoru musí být možné zablokovat na stanoveném objemu. Komora s proměnným objemem musí být schopna se přizpůsobovat změnám ze svého „jmenovitého objemu“ (viz příloha 7 dodatek 1 bod 2.1.1) s ohledem na emise vodíku v průběhu zkoušky.

4.3 Analytické systémy

4.3.1 Analyzátor vodíku

4.3.1.1 Vzduch uvnitř komory je monitorován analyzátozem vodíku (typ s elektrochemickým detektorem) nebo chromatografem s detekcí tepelné vodivosti. Vzorek plynu musí být odebrán ze středu jedné z bočních stěn nebo stropu komory a jakýkoli obtok plynu musí být vrácen zpět do komory, pokud možno hned za směšovací ventilátor.

4.3.1.2 Analyzátor vodíku musí mít dobu odezvy nutnou k dosažení 90 % konečné odečítané hodnoty kratší než 10 s. Jeho stabilita musí být během 15 minut měření pro všechny pracovní rozsahy lepší než 2 % plného rozsahu stupnice při nulové hodnotě a ± 20 % při 80 % hodnotě plného rozsahu stupnice.

4.3.1.3 Reprodukovatelnost měření analyzátozem vyjádřená jako jedna směrodatná odchylka musí být pro všechny použité rozsahy lepší než ± 1 % plného rozsahu stupnice při nulové hodnotě a ± 20 % při 80 % hodnotě plného rozsahu stupnice.

4.3.1.4 Provozní rozsahy analyzátoru musí být zvoleny tak, aby analyzátor při měření, kalibraci a při kontrole úniků zajišťoval co nejlepší rozlišení.

4.3.2 Systém záznamu údajů analyzátoru vodíku

Analyzátor vodíku musí být vybaven zařízením, které má zaznamenávat výstup elektrického signálu, a to nejméně jednou za minutu. Záznamový systém musí mít provozní parametry alespoň rovnocenné signálu, který se zaznamenává, a musí zajišťovat trvalý záznam výsledků. V záznamu musí být jasně udán začátek a konec zkoušky normálního nabíjení a provozu s poruchou nabíjení.

4.4 Záznam teploty

4.4.1 Teplota v komoře se zaznamenává ve dvou bodech teplotními čidly, která jsou zapojena tak, aby udávala střední hodnotu. Měřicí body jsou vysunuty do komory přibližně 0,1 m od svislé středové osy každé boční stěny ve výšce $0,9 \pm 0,2$ m.

4.4.2 Teploty bateriových modulů se zaznamenávají pomocí čidel.

- 4.4.3 Teploty se po celou dobu měření emisí vodíku zaznamenávají nejméně jednou za minutu.
- 4.4.4 Přesnost systému záznamu teploty musí být do $\pm 1,0$ K a teplota musí být rozlišitelná s přesností $\pm 0,1$ K.
- 4.4.5 Systém pro záznam nebo zpracování údajů musí být schopen rozlišovat čas s přesností do ± 15 s.
- 4.5 Záznam tlaku
- 4.5.1 Rozdíl Δp mezi barometrickým tlakem v oblasti zkoušení a vnitřním tlakem v komoře musí být během měření emisí vodíku zaznamenáván nejméně jednou za minutu.
- 4.5.2 Přesnost systému pro záznam tlaku musí být do ± 2 hPa a tlak musí být rozlišitelný s přesností $\pm 0,2$ hPa.
- 4.5.3 Systém pro záznam nebo zpracování údajů musí být schopen rozlišovat čas s přesností do ± 15 s.
- 4.6 Záznam napětí a proudu
- 4.6.1 Napětí a proud palubní nabíječky (baterie) se po celou dobu měření emisí vodíku zaznamenávají nejméně jednou za minutu.
- 4.6.2 Přesnost systému záznamu napětí musí být do ± 1 V a napětí musí být rozlišitelné s přesností $\pm 0,1$ V.
- 4.6.3 Přesnost systému pro záznam proudu musí být do $\pm 0,5$ A a proud musí být rozlišitelný s přesností $\pm 0,05$ A.
- 4.6.4 Systém pro záznam nebo zpracování údajů musí být schopen rozlišovat čas s přesností do ± 15 s.
- 4.7 Ventilátory
- Aby se atmosféra v komoře mohla řádně promíchat, musí být komora vybavena jedním nebo více ventilátory nebo dmychadly s možným průtokem od 0,1 do 0,5 m³/s. Při měření musí být možno dosáhnout v komoře rovnoměrné teploty a koncentrace vodíku. Vozidlo v komoře nesmí být vystaveno přímému proudění vzduchu od ventilátorů nebo dmychadel.
- 4.8 Plyny
- 4.8.1 Pro kalibraci a provoz musí být k dispozici následující čisté plyny:
- a) čištěný syntetický vzduch (čistota < 1 ppm ekvivalentu C1; < 1 ppm CO; < 400 ppm CO₂; $< 0,1$ ppm NO);
objem kyslíku mezi 18 a 21 % objemovými,
 - b) vodík (H₂), minimální čistota 99,5 %.
- 4.8.2 Kalibrační a ověřovací plyny musí obsahovat směs vodíku (H₂) a čištěného syntetického vzduchu. Skutečná koncentrace kalibračního plynu musí být v mezích do ± 2 % od jmenovitých hodnot. Při použití děliče plynů se získané zředěné plyny musí určit s přesností ± 2 % jmenovité hodnoty. Koncentrace uvedené v dodatku 1 mohou být také získány děličem plynů při použití syntetického vzduchu jako ředícího plynu.
5. ZKUŠEBNÍ POSTUP
- Zkouška probíhá v těchto pěti krocích:
- a) příprava vozidla;
 - b) vybití trakční baterie;
 - c) stanovení emisí vodíku při běžném nabíjení;
 - d) vybití trakční baterie;
 - e) stanovení emisí vodíku při nabíjení palubní nabíječkou vykazující poruchu.

Pokud je mezi jednotlivými kroky nutno vozidlo přemístit, odtlačí se do dalšího zkušebního prostoru.

5.1 Příprava vozidla

Musí se zkontrolovat stárnutí trakční baterie, které prokáže, že vozidlo v průběhu sedmi dnů před zkouškou najelo nejméně 300 km. Vozidlo musí být po tuto dobu vybaveno trakční baterií, u níž byla provedena zkouška emisí vodíku. Nelze-li výše uvedené prokázat, použije se následující postup.

5.1.1 Vybíjení a počáteční nabíjení baterie

Postup začíná vybitím trakční baterie vozidla jízdou po dobu 30 minut po zkušební dráze nebo na vozidlovém dynamometru konstantní rychlostí rovnající se $70 \% \pm 5 \%$ maximální rychlosti vozidla.

Vybíjení se přeruší:

- a) pokud vozidlo není schopno jet rychlostí odpovídající 65 % maximální třicetiminutové rychlosti, nebo
- b) pokud standardní palubní přístrojové zařízení řidiči signalizuje, že má vozidlo zastavit, nebo
- c) po ujetí vzdálenosti 100 km.

5.1.2 Počáteční nabíjení baterie

Nabíjí se:

- a) palubní nabíječkou;
- b) při teplotě prostředí od 293 K do 303 K.

Z tohoto postupu jsou vyloučeny všechny druhy vnějších nabíječek.

Kritériem pro ukončení nabíjení trakční baterie je automatické přerušení nabíjení palubní nabíječkou.

Tento postup zahrnuje všechny druhy zvláštního nabíjení, které by se mohly spustit automaticky nebo ručně, jako jsou například vyrovnávací nabíjení nebo servisní nabíjení.

5.1.3 Postup uvedený v bodech 5.1.1 až 5.1.2 se musí opakovat dvakrát.

5.2 Vybíjení baterie

Trakční baterie se vybíjí jízdou po zkušební dráze nebo na vozidlovém dynamometru konstantní rychlostí rovnající se $70 \% \pm 5 \%$ maximální třicetiminutové rychlosti vozidla.

Vybíjení se přeruší:

- a) pokud standardní palubní přístrojové zařízení řidiči signalizuje, že má vozidlo zastavit, nebo
- b) pokud je maximální rychlost vozidla nižší než 20 km/h.

5.3 Napěťová stabilizace

Do patnácti minut od dokončení postupu vybíjení baterie podle bodu 5.2 se vozidlo zaparkuje v prostoru pro napěťovou stabilizaci. V době mezi ukončením vybíjení trakční baterie a zahájením zkoušky emisí vodíku při běžném nabíjení zde vozidlo musí být zaparkováno nejméně 12 hodin a nejdéle 36 hodin. Po tuto dobu musí být vozidlo napěťově stabilizováno při teplotě $293 \text{ K} \pm 2 \text{ K}$.

5.4 Zkouška emisí vodíku při běžném nabíjení

5.4.1 Před ukončením napěťové stabilizace se musí měřicí komora několik minut provětrávat, dokud není dosaženo stabilního pozadí vodíku. Po tuto dobu musí být v komoře rovněž zapnut směšovací ventilátor (ventilátory).

5.4.2 Bezprostředně před zkouškou se analyzátor vodíku nastaví na nulu a seřídí se jeho rozsah.

5.4.3 Po ukončení napěťové stabilizace se zkoušené vozidlo s vypnutým motorem, s otevřenými okny a s otevřeným zavazadlovým prostorem přesune do měřicí komory.

- 5.4.4 Vozidlo se připojí k síti. Baterie se nabíjí běžným postupem uvedeným níže v bodu 5.4.7.
- 5.4.5 Dveře komory se uzavřou a plynotěsně utěsní do dvou minut od elektrického spuštění postupu běžného nabíjení.
- 5.4.6 Pro účely zkoušky emisí vodíku se za počátek běžného nabíjení považuje okamžik utěsnění komory. Změří se koncentrace vodíku, teplota a barometrický tlak, které slouží jako počáteční hodnoty C_{H_2} , T_i a P_i pro zkoušku běžného nabíjení.
- Tyto hodnoty se použijí pro výpočet emisí vodíku (bod 6). Teplota prostředí T v komoře nesmí být v průběhu běžného nabíjení nižší než 291 K a vyšší než 295 K.
- 5.4.7 Postup běžného nabíjení
- Běžné nabíjení se provádí palubní nabíječkou a skládá se z těchto kroků:
- a) nabíjení konstantním výkonem po dobu t_1 ;
 - b) přebíjení konstantním proudem po dobu t_2 . Přebíjecí proud je určen výrobcem a odpovídá proudu používanému při vyrovnávacím nabíjení.
- Kritériem pro ukončení nabíjení trakční baterie je automatické přerušení nabíjení palubní nabíječkou po uplynutí doby nabíjení $t_1 + t_2$. Tato doba nabíjení je omezena na $t_1 + 5$ h, a to i v případě, že je řidiči běžnými přístroji jednoznačně signalizováno, že baterie ještě není plně nabitá.
- 5.4.8 Bezprostředně před koncem zkoušky se analyzátor vodíku nastaví na nulu a seřídí se jeho rozsah.
- 5.4.9 Odběr vzorku emisí se ukončí v čase $t_1 + t_2$ nebo $t_1 + 5$ h po začátku počátečního odběru podle bodu 5.4.6. Zaznamenají se různé uplynulé časy. Měří se koncentrace vodíku, teplota a barometrický tlak, které slouží jako konečné hodnoty C_{H_2} , T_f a P_f pro zkoušku běžného nabíjení a které se použijí při výpočtu podle bodu 6.
- 5.5 Zkouška emisí vodíku s palubní nabíječkou vykazující poruchu
- 5.5.1 Nejpozději do sedmi dnů od ukončení předchozí zkoušky se zahájí postup vybíjení trakční baterie vozidla podle bodu 5.2.
- 5.5.2 Kroky postupu podle bodu 5.3 se musí opakovat.
- 5.5.3 Před ukončením napěťové stabilizace se musí měřicí komora několik minut provětrávat, dokud není dosaženo stabilního pozadí vodíku. Po tuto dobu musí být v komoře rovněž zapnut směšovací ventilátor (ventilátory).
- 5.5.4 Bezprostředně před zkouškou se analyzátor vodíku nastaví na nulu a seřídí se jeho rozsah.
- 5.5.5 Po ukončení napěťové stabilizace se zkoušené vozidlo s vypnutým motorem, s otevřenými okny a s otevřeným zavazadlovým prostorem přesune do měřicí komory.
- 5.5.6 Vozidlo se připojí k síti. Baterie se nabíjí postupem nabíjení s poruchou nabíječky uvedeným níže v bodu 5.5.9.
- 5.5.7 Dveře komory se uzavřou a plynotěsně utěsní do dvou minut od elektrického spuštění postupu nabíjení s poruchou nabíječky.
- 5.5.8 Pro účely zkoušky emisí vodíku se za počátek nabíjení s poruchou nabíječky považuje okamžik, kdy je komora utěsněna. Měří se koncentrace vodíku, teplota a barometrický tlak, které slouží jako počáteční hodnoty C_{H_2} , T_i a P_i pro zkoušku nabíjení s poruchou nabíječky.

Tyto hodnoty se použijí pro výpočet emisí vodíku (bod 6). Teplota prostředí T v komoře nesmí být při nabíjení s poruchou nabíječky nižší než 291 K a vyšší než 295 K.

5.5.9 Postup nabíjení s poruchou nabíječky

Nabíjení s poruchou nabíječky se provádí palubní nabíječkou a skládá se z těchto kroků:

- nabíjení konstantním výkonem po dobu t'_1 ;
- nabíjení maximálním proudem po dobu 30 minut. V této fázi je palubní nabíječka blokována na svém maximálním proudu.

5.5.10 Bezprostředně před koncem zkoušky se analyzátor vodíku nastaví na nulu a seřídí se jeho rozsah.

5.5.11 Zkouška se ukončí v čase $t'_1 + 30$ minut od začátku počátečního měření podle bodu 5.5.8. Zaznamenává se uplynulá doba. Měří se koncentrace vodíku, teplota a barometrický tlak, které slouží jako konečné hodnoty C_{H2f} , T_f a P_f pro zkoušku nabíjení s poruchou nabíječky a které se použijí při výpočtu podle bodu 6.

6. VÝPOČET

Na základě zkoušek emisí vodíku popsanych v bodu 5 lze vypočítat emise vodíku při běžném nabíjení a při nabíjení s poruchou nabíječky. Emise vodíku z každé z těchto fází se vypočtou z počáteční a konečné koncentrace vodíku, teploty a tlaku v komoře a z čistého objemu komory.

Použije se vzorec:

$$M_{H2} = k \times V \times 10^{-4} \times \left(\frac{\left(1 + \frac{V_{out}}{V}\right) \times C_{H2f} \times P_f}{T_f} - \frac{C_{H2i} \times P_i}{T_i} \right)$$

kde:

M_{H2} = hmotnost vodíku, v gramech

C_{H2} = měřená koncentrace vodíku v komoře, v ppm objemových

V = čistý objem komory v metrech krychlových (m^3) korigovaný o objem vozidla s otevřenými okny a zavazadlovým prostorem. Není-li objem vozidla znám, odečte se objem $1,42 m^3$.

V_{out} = kompenzační objem při teplotě a tlaku v průběhu zkoušky, v m^3

T = teplota prostředí v komoře, v K

P = absolutní tlak v komoře, v kPa

k = 2,42

kde: i je počáteční hodnota,

f je konečná hodnota.

6.1 Výsledky zkoušky

Hmotnosti emise vodíku vozidla jsou:

MN = hmotnost emisí vodíku při běžném nabíjení, v gramech;

MD = hmotnost emisí vodíku při nabíjení s poruchou nabíječky, v gramech.

Dodatek 1

KALIBRACE ZAŘÍZENÍ PRO ZKOUŠENÍ EMISÍ VODÍKU**1. ČETNOST KALIBRACE A METODY**

Veškerá zařízení musí být kalibrována před prvním užitím a následně tak často, jak je to nezbytné, v každém případě v měsíci před zkouškou pro schválení typu. V tomto dodatku jsou popsány metody kalibrace, které se použijí.

2. KALIBRACE KOMORY**2.1 Počáteční stanovení vnitřního objemu komory**

- 2.1.1 Před prvním použitím komory se tímto způsobem stanoví vnitřní objem komory: Pečlivě se změří vnitřní rozměry komory a zohlední se jakékoli nepravidelnosti, jako jsou vyztužovací opěry. Z těchto měření se stanoví vnitřní objem komory.

Komora musí být v době, kdy je v ní udržována teplota prostředí 293 K, zablokována na definovaném objemu. Tento jmenovitý objem musí být opakovatelný s přesností $\pm 0,5 \%$ uváděné hodnoty.

- 2.1.2 Vnitřní čistý objem se určí odečtením $1,42 \text{ m}^3$ od vnitřního objemu komory. Alternativně se místo $1,42 \text{ m}^3$ může použít objem zkušebního vozidla s otevřeným zavazadlovým prostorem a okny.

- 2.1.3 Komora musí být zkontrolována podle bodu 2.3. Pokud se hmotnost plynu liší od hmotnosti vpuštěného množství o více než $\pm 2 \%$, je vyžadována oprava.

2.2 Stanovení pozadí emisí v komoře

Tímto postupem se potvrdí, že komora neobsahuje žádné materiály, které emitují významná množství vodíku. Tato kontrola se musí provádět při uvedení komory do provozu, po jakýchkoli operacích v komoře, které by mohly ovlivnit emise prostředí v komoře, a pravidelně alespoň jednou za rok.

- 2.2.1 Komora s proměnným objemem může být provozována jak v provedení s blokováním objemu, tak v provedení s neblokovaným objemem, jak je popsáno v bodu 2.1.1. Teplota prostředí musí být po níže uvedenou dobu 4 hodin udržována na hodnotě $293 \text{ K} \pm 2 \text{ K}$.

- 2.2.2 Komora může být uzavřena a směšovací ventilátor může být v provozu po dobu 12 hodin před tím, než začne čtyřhodinový časový úsek pro stanovení pozadí emisí.

- 2.2.3 Analyzátor (je-li vyžadován) se zkalibruje, pak se nastaví na nulu a seřídí se jeho rozsah.

- 2.2.4 Komora se provětrává, dokud se nedocílí ustálené hodnoty vodíku, a pokud již směšovací ventilátor nepracuje, musí se zapnout.

- 2.2.5 Komora se utěsní a změří se koncentrace pozadí vodíku, teplota a barometrický tlak. Tak se získají počáteční hodnoty C_{H_2i} , T_i a P_i , které se použijí při výpočtu pozadí komory.

- 2.2.6 Komora se ponechá nerušeně se zapnutým směšovacím ventilátorem po dobu čtyř hodin.

- 2.2.7 Na konci této doby se stejným analyzátozem změří koncentrace vodíku v komoře. Změří se i teplota a barometrický tlak. Tak se získají konečné hodnoty C_{H_2f} , T_f a P_f .

- 2.2.8 Změna hmotnosti vodíku v komoře během zkoušky se vypočte podle bodu 2.4. Tato změna nesmí překročit hodnotu $0,5 \text{ g}$.

2.3 Kalibrace a zkouška zadržování vodíku v komoře

Kalibrace a zkouška zadržování vodíku v komoře ověřuje objem vypočtený podle bodu 2.1 a slouží též k měření případné míry úniku. Míra úniku z komory musí být stanovena při jejím uvedení do provozu, po každé operaci v komoře, která by mohla ovlivnit její celistvost, a poté nejméně jednou za měsíc. Pokud bylo šest po sobě následujících měsíčních zkoušek zadržování vodíku úspěšně provedeno bez jakékoliv opravy, může být míra úniku z komory až do té doby, dokud nebude vyžadována oprava, určována čtvrtletně.

- 2.3.1 Komora se provětrává, dokud se nedocílí ustálené koncentrace vodíku. Pokud již směšovací ventilátor nepracuje, zapne se. Analyzátor vodíku se nastaví na nulu, případně se znovu zkalibruje a seřídí se jeho rozsah.
- 2.3.2 Komora se zablokuje v poloze jmenovité hodnoty objemu.
- 2.3.3 Systém regulace teploty prostředí se zapne (pokud již nepracuje) a nastaví na počáteční teplotu 293 K.
- 2.3.4 Jakmile se teplota v komoře stabilizuje na $293\text{ K} \pm 2\text{ K}$, komora se utěsní a změří se koncentrace pozadí, teplota a barometrický tlak. Tak se získají počáteční hodnoty C_{H2i} , T_i a P_i , které se použijí při kalibraci komory.
- 2.3.5 Komora se odblokuje ze jmenovité hodnoty objemu.
- 2.3.6 Do komory se vpustí asi 100 g vodíku. Hmotnost vodíku se změří s přesností $\pm 2\%$ měřené hodnoty.
- 2.3.7 Obsah komory se po dobu pěti minut nechá promísit a pak se změří koncentrace vodíku, teplota a barometrický tlak. Tak se získají konečné hodnoty C_{H2f} , T_f a P_f pro kalibraci komory a zároveň počáteční hodnoty C_{H2i} , T_i a P_i pro zkoušku zadržování vodíku.
- 2.3.8 Na základě hodnot podle bodů 2.3.4 a 2.3.7 a vzorce v bodu 2.4 se vypočte hmotnost vodíku v komoře. Ta se nesmí lišit o více než $\pm 2\%$ od hmotnosti vodíku naměřené podle bodu 2.3.6.
- 2.3.9 Obsah komory se musí nechat promísit po dobu nejméně 10 hodin. Po uplynutí této doby se změří a zaznamená konečná koncentrace vodíku, teplota a barometrický tlak. To jsou konečné hodnoty C_{H2f} , T_f a P_f pro zkoušku zadržování vodíku.
- 2.3.10 Pomocí vzorce podle bodu 2.4 se z hodnot naměřených podle bodů 2.3.7 a 2.3.9 vypočte hmotnost vodíku. Tato hmotnost se nesmí lišit o více než 5 % od hmotnosti vodíku zjištěné podle bodu 2.3.8.

2.4 Výpočet

Ke stanovení pozadí uhlovodíků v komoře a míry úniku se použije výpočet změny čisté hmotnosti vodíku v komoře. Pro výpočet změny hmotnosti se použije následující vzorec a počáteční a konečné hodnoty koncentrací vodíku, teploty a barometrického tlaku.

$$M_{H2} = k \times V \times 10^{-4} \times \left(\frac{(1 + \frac{V_{out}}{V}) \times C_{H2f} \times P_f}{T_f} - \frac{C_{H2i} \times P_i}{T_i} \right)$$

kde:

M_{H2} = hmotnost vodíku, v gramech

C_{H2} = měřená koncentrace vodíku v komoře, v ppm objemových

V = objem komory v metrech krychlových (m^3) změřený podle bodu 2.1.1.

V_{out} = kompenzační objem při teplotě a tlaku v průběhu zkoušky, v m^3

T = teplota prostředí v komoře, v K

P = absolutní tlak v komoře, v kPa

k = 2,42

kde: i je počáteční hodnota,

f je konečná hodnota.

3. KALIBRACE ANALYZÁTORU VODÍKU

Analyzátor se kalibruje vodíkem se vzduchem a čištěným syntetickým vzduchem. Viz bod 4.8.2 v příloze 7.

Každý z běžně používaných provozních rozsahů se kalibruje tímto postupem:

- 3.1 Stanoví se kalibrační křivka z nejméně pěti kalibračních bodů rozložených co nejrovnoměrněji v provozním rozsahu. Jmenovitá koncentrace kalibračního plynu s nejvyšší koncentrací musí být alespoň 80 % plného rozsahu stupnice.
- 3.2 Metodou nejmenších čtverců se vypočte kalibrační křivka. Pokud je výsledný stupeň polynomu vyšší než 3, musí být počet kalibračních bodů rovný nejméně tomuto stupni polynomu zvýšenému o 2.
- 3.3 Kalibrační křivka se od jmenovité hodnoty každého kalibračního plynu nesmí lišit o více než 2 %.
- 3.4 Pomocí koeficientů polynomu odvozeného podle bodu 3.2 se sestaví tabulka, ve které je uvedena závislost hodnot naměřených na analyzátoru a skutečných koncentrací. Tabulka nesmí mít kroky větší než 1 % plného rozsahu stupnice. Tabulka se sestaví pro každý kalibrovaný rozsah analyzátoru.

Tabulka musí obsahovat další důležité údaje, jako jsou:

- a) datum kalibrace;
 - b) případně údaje potenciometru pro měřicí rozsah a nulu;
 - c) jmenovitá stupnice;
 - d) referenční údaje o každém použitém kalibračním plynu;
 - e) skutečné a naměřené hodnoty každého použitého kalibračního plynu společně s rozdíly v procentech;
 - f) kalibrační tlak analyzátoru.
- 3.5 Lze použít i alternativní metody (např. počítač, elektronicky řízené přepínání rozsahů), pokud se technické zkušebně prokáže, že tyto metody zajišťují odpovídající přesnost.
-

Dodatek 2

ZÁKLADNÍ VLASTNOSTI RODINY VOZIDEL

1. Parametry definující rodinu vozidel ve vztahu k emisím vodíku

Rodina může být definována základními konstrukčními parametry, které musí být společné pro vozidla v téže rodině. V některých případech může docházet ke vzájemnému ovlivňování parametrů. Zohledněny musí být i tyto vlivy, aby se zajistilo, že do rodiny jsou zahrnuta pouze vozidla s podobnými vlastnostmi emisí vodíku.

2. Za tímto účelem se typy vozidel, které mají stejné níže popsané vlastnosti, považují za patřící do stejné skupiny emisí vodíku.

Trakční baterie:

- a) obchodní název nebo značka baterie;
- b) označení všech typů použitých elektrochemických dvojic;
- c) počet článků baterie;
- d) počet bateriových modulů;
- e) jmenovité napětí baterie (V);
- f) energie baterie (kWh);
- g) poměr plynové kombinace (v procentech);
- h) typ (typy) odvětrání bateriového modulu/modulů nebo bateriové jednotky;
- i) typ případného systému chlazení.

Palubní nabíječka:

- a) značka a typ různých částí nabíječky;
 - b) jmenovitý výstupní výkon (kW);
 - c) maximální nabíjecí napětí (V);
 - d) maximální nabíjecí proud (A);
 - e) značka a typ případné řídicí jednotky;
 - f) pracovní schéma, ovladače a bezpečnost;
 - g) vlastnosti nabíjecích období.
-

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS